

**Πανικόβλητος,
παρολαυτά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

4η δίκη ΣΠΦ

**Βρυκολακιάζει η
ναζιστική αρχή της
συλλογικής ευθύνης**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Παιδεία

**Διάλογος-οπερέτα
με προειλημμένες
αποφάσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Δυτική Οχθη

**Στη φυλακή
δωδεκάχρονα παιδιά**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 847 - 5 Δεκέμβρη 2015

www.eksegersi.gr

**Το σάρωμα
της Κοινωνικής Ασφάλισης
είναι αποφασισμένο**

Scripta... Verba...

Η κυβέρνηση κάλεσε τα πολιτικά κόμματα σε έναν εθνικό διάλογο για βιώσιμο ασφαλιστικό χωρίς περικοπές, και εκείνοι δεν δέχθηκαν να υπογράψουν ένα τέτοιο κείμενο.

Non paper Μαξίμου

Δηλαδή, όταν θα έρθει το πετσόκομμα των συντάξεων, θα φταίει η αντιπολίτευση και όχι η κυβέρνηση;

Στις διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης Σαμαρά με την τρόικα για το ασφαλιστικό, τίποτα μα τίποτα από αυτά τα επώδυνα και σκληρά μετρά δεν είχε προταθεί ως αναγκαίο. Κάτι που επιβεβαιώνεται από τα οικονομικά μεγέθη και το email Χαρδούβελι.

Γιάννης Βρούτσος

Κατόρθωμα του ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό. Οι πωρωμένοι μνημονιακοί και νεοφιλελεύθεροι να εμφανίζονται ως φιλεργατικοί.

«Η μοναξιά του Αλέξη Τσίπρα» είναι ο τίτλος με τον οποίο επιγράφει η εφημερίδα Die Zeit τις πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα αναφερόμενη στην ψηφοφορία στη Βουλή για το πακέτο των μεταρρυθμίσεων, καθώς και στην άρνηση δύο βουλευτών του κυβερνητικού συνασπισμού να στηρίζουν τα μέτρα. Η εφημερίδα επισημαίνει πως είναι αβέβαιο εάν ο Αλέξης Τσίπρας θα καταφέρει πριν τα Χριστούγεννα να περάσει και το νέο πακέτο μέτρων που προβλέπει περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και τονίζει ότι «αρχίζει να βρίσκεται σε αναζήτηση νέων εταίρων».

Deutsche Welle

Τον πήρανε χαμπάρι και οι προστάτες στο Βερολίνο. Γι' αυτό προσπαθεί να εκθέσει στα μάτια τους την αντιπολίτευση.

Δεν έχουμε γίνει όμως Κεϊνσιανοί. Τουλάχιστον εμείς της κυβέρνησης της Αριστεράς, δεν θεωρούμε ότι τα προβλήματα θα λυθούν από την αύξηση της ζήτησης.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ενώπιον του εκλεκτού αστικού κοινού του Ελληνοαμερικάνικου Επιμελητηρίου έπεσε ένα ακόμα κάστρο της συριζαϊκής προπαγάνδας: ο κεϊνσιανισμός που πιπιλίζαν σαν καραμέλα ο Τσίπρας, ο Δραγασάκης, ο Μπαρουφάκης και τ' άλλα παιδιά.

Πρόσφατα λάβαμε κι άλλες αναφορές οι οποίες επιβεβαιώνουν ότι το πετρέλαιο που προέρχεται από τις περιοχές που ελέγχει το Ισλαμικό Κράτος μεταφέρεται σε βιομηχανική κλίμακα στο έδαφος της Τουρκίας.

Βλαντίμιρ Πούτιν

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι ο Ερντογάν (και η Δύση) κρυφό καμάρι. Οσο για τον Πούτιν, ταιριάζει το «δάσκαλε που δίδασκε».

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο Λεβέντης στο προεδρικό μέγαρο
◆ Οχι μόνο παρών, αλλά και ρυθμιστής της κυβερνητικής σταθερότητας
◆ Η ξεφτίλα της αστικής πολιτικής στα μνημονιακά χρόνια
◆ Τσιγάρο ζήτησε ο μη καπνιστής Τσίπρας προς το τέλος της σύσκεψης
◆ Ζόρια
◆ Και του προσέφερε -ποιος άλλος;- ο Λεβέντης
◆ Ο Καμμένος τα πήρε στο κρανίο που οι άλλοι μνημονιακοί δε στηρίζουν την κυβέρνηση και τους απειλεί με Εξεταστική για το PSI
◆ Ξύνεται στη γκλίτσα του τσοπάνη
◆ Γιατί έτσι και ζητήσουν οι άλλοι Εξεταστική για την πρόσφατη ανακεφαλαιοποίηση, θα γίνει της... κατακα(η) μένης
◆ Ασε που το PSI εξαιρείται σε όλα τα κυβερνητικά κείμενα από τον περασμένο Ιούλη και μετά
◆ Καμμένος, όμως, είν' αυτός
◆ «Στην αντιπολίτευση όλοι κάνουμε τις υπερβολές μας» φέρεται ειπών στον Θεοδωράκη ο Τσίπρας
◆ «Ουδείς άσφαλτος», όπως

έχει πει η κορυφαία Lady Angela
◆ 'Η «ουδείς αναμάρτητος», όπως έχει πει ο τέως πρόεδρος Αντώνης ενώπιον της φράου Ανγκελα
◆ Επί τη ευκαιρία, να ρωτήσουμε: ◆ Εκείνα τα πρακτικά της σύσκεψης στο προεδρικό στις 6 του περασμένου Ιούλη, που συνένωσε τα «όχι» και τα «ναι» στο δημοψήφισμα σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο «ναι σε όλα», πότε θα δοθούν στη δημοσιότητα; ◆ Αδιάφευστος μάρτυρας οι φωτογραφίες από το τραπέζι συσκέψεων της προεδρίας
◆ Μπροστά σε κάθε συνομιλητή υπήρχε σταχτοδοχείο
◆ Μην έρθει κάνας μπάτσος και μας πει γιατί καπνίζουμε στο καφενείο, γιατί θα τον πάρει ο διάολος
◆ Εμείς σας το είχαμε πει
◆ Δεν έβαλε τυχαία ο κυρ-Αλέκος να φωτογραφίσουν τις σημειώσεις που (υποτίθεται ότι) κρατούσε ακούγοντας με ευλαβική προσοχή τον Λεβέντη
◆ Να το δούμε κι αυτό και τι στον κόσμο

◆ Ο Λεβέντης κυβερνητικός εταίρος
◆ Οι ελληνίδες φοιτήτριες εκδίδονται για μια τυρόπιτα ή ένα σάντουιτς, έγραψαν οι... σοβαροί «Τάιμς»
◆ Ενώ οι Βρετανίδες και οι Βρετανοί το κάνουν τζάμπα κάθε καλοκαίρι στα ελληνικά νησιά, θα απαντούσε ο Ελληνάρας
◆ Η ιμπεριαλιστική λογική γεννάει τέρατα σε όλα τα επίπεδα
◆ Ο κυρ-Φώτης, πότε θα ανακοινώσει τη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ;
◆ Μια τονωτική ένεση τη χρειάζεται ο Τσίπρας
◆ Ο Λεβέντης χαρακτηρίζει «προδότες» τους διαφωνούντες βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ
◆ Τους έχει μετρήσει κιόλας και τους βρήκε έντεκα
◆ Αυτά να τα βλέπετε εσείς που νομίζετε ότι ο κυρ-Αλέκος δεν κάνει δουλίτσα
◆ Ας συνοψίσουμε
◆ Ο Τσίπρας ζητά συναίνεση απ' αυτούς που έριξε το Δεκέμβρη του 2014
◆ Και τη ζητά για να εφαρμόσει το πρόγραμμα για το οποίο τους έριξε
◆ Αυτοί είναι

οι κύκλοι της αστικής πολιτικής
◆ Και συ φάει σκατά, λαέ
◆ Μια μπηχτή πήγε να πετάξει ο Τσίπρας στον Νταβούτ-γλου και τον ανάγκασαν να την κάνει γαργάρα
◆ Τα έσβησαν στην αγγλική βερσιόν και τα ξανάγραψαν στα ελληνικά
◆ Με τη σκέψη ότι οι Έλληνες είναι Χαχόλοι και τα καταπίνουν όλα
◆ Ξεφτίλες
◆ «Και Ράμπο ήμουν και Μέσι ήμουν κι έβαλα πολλά γκολ»
◆ Panikas is back
◆ «Εγώ ήμουν επί 35 χρόνια η ατμομηχανή της ΝΔ, δεν είμαι τσόντα»
◆ Καλά, δεν ήξερε, δε ρώταγε;
◆ 'Η μήπως νόμιζε πως θα τον βοηθήσει η τηλεοπτική του εμπειρία;
◆ Βγήκε στου Χατζηνικολάου ο Σταυράκης και τον καταξέσκισαν
◆ Αποκάλυψαν όχι μόνο τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό του, αλλά και το ολίγιστον του πράγματος
◆ Γιατί από πολιτική άποψη «πράγμα» είναι ο τυπάκος
◆ Ενώ τον Λεβέντη τον είχαν στα ώπα-ώπα προ καιρού
◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Γραβάτα δε φόρεσε ούτε στο Ισραήλ. Φόρεσε όμως «κιπά», το γνωστό καπελάκι που φορούν οι πιστοί της εβραϊκής θρησκείας. Για ποιο λόγο; Γιατί έτσι προβλέπει ένα άτυπο πρωτόκολλο που έχουν καθιερώσει οι σιωνιστές. Φυσικά και δεν τον δέσμευε αυτό το πρωτόκολλο τον Τσίπρα. Όπως όταν μπαίνει σε ελληνικές εκκλησίες δεν κρεμάει κάποιο σταυρό στο στήθος του, ούτε σταυροκοπείται μπροστά στις εικόνες, έτσι θα μπορούσε και στο «Μουσείο του Ολοκαυτώματος» στο Ισραήλ να μην φορέσει το σύμβολο της εβραϊκής πίστης. Στο κάτω-κά-

τω, άθεος είναι, κι αν δεν ήταν άθεος θα ήταν χριστιανός ορθόδοξος. Όμως, ο άνθρωπος που τόλμησε να γράψει με το ίδιο του το χέρι ότι η Ιερουσαλήμ είναι «ιστορική πρωτεύουσα» του Ισραήλ, ο άνθρωπος που επανέλαβε τα περί «στρατηγικής συνεργασίας» Ελλάδας-Ισραήλ, συνεχίζοντας την αμερικανόδουλη πολιτική των προκατόχων του, δε θα είχε κανένα πρόβλημα να φορέσει και το «κιπά», υπακούοντας στο σιωνιστικό δόγμα, σύμφωνα

με το οποίο η εβραϊκή είναι «η θρησκεία των θρησκειών», κάτι το ξεχωριστό από κάθε άλλη θρησκεία, γι' αυτό και οι πιστοί άλλων θρησκευτικών δογμάτων και οι άθεοι οφείλουν να το αναγνωρίζουν φορώντας το «κιπά» όταν μπαίνουν σε εβραϊκό λατρευτικό χώρο.

Κ Σπαρταριστά επεισόδια στον ψεκασμένο κυβερνητικό συνεταίρο. Η Σταυρούλα Φουλίδου καλεί τον Καμμένο να παραιτηθεί, διότι έβαλε

τους ANEL σε κυβέρνηση «δυσωφροσύνη» και «δοσίλογη». Ενώ αν την είχε κάνει υπουργό, όπως της είχε υποσχεθεί, όλα θα είχαν πάρει άλλη τροπή και η κυβέρνηση θα γινόταν εθνικά περήφανη και ανένδοτη (με τη βοήθεια και του οσίου Παΐσιου, εννοείται). Ο Καμμένος τη μπλόκαρε στο twitter, αλλά η Σταυρούλα επανήλθε στο κράξιμο: «Το μόνο που θα μπορούσε να απαντήσει. Εκείνο στα τέσσερα ποιος το είπε;». Τότε πετάχτηκε το νυν στέλεχος της ΛΑΕ, πρώην βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην βουλευτίνα των ANEL Ραχήλ και έβγαλε το άχτι της κατά της Σταυρούλας: «Την πέταξε στην εκκαθάριση αφού

της έταξε θέσεις και τώρα θυμήθηκε ότι ο ηγέτης δεν κάνει γιατί πρόδωσε τον λαό. Όταν ανακάλυψε ότι ούτε θέση δεν είχε γι' αυτήν. Έτσι είναι όταν αδικείς και σκάβεις τον λάκκο του άλλου. Πέφτεις μέσα».

Κ «- Πού οφείλεται η κρίση; Για να Φαμπρ: Στο ότι σταματήσαμε να καταλαβαίνουμε ότι για να πάμε παρακάτω πρέπει να ανανεωθούμε. Είναι πνευματική η κρίση. Πρέπει να ανανεωθούμε για να είμαστε ανταγωνιστικοί. Τώρα πάμε προς τα πίσω, αλλά έτσι συμβαίνει σε περιόδους κρίσης. Πρέπει να ξαναπάμε μπροστά» (συνέντευξη στα «Νέα»). Ενας φελλός, μα τι φελλός...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το να μην μειωθούν οι συντάξεις για 12η φορά, το να έχουμε μια μεταρρύθμιση που θα αποκαταστήσει και τη βιωσιμότητα και τη δικαιοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα, πρέπει να είναι μια εθνική κόκκινη γραμμή.

Γιώργος Κατρούγκαλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/12: Ημέρα εθελοντισμού, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1977: Σύλληψη Πέτερ Στολ και Τζουλιάνε Πλάμπεκ (RAF) μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών (γαλλοελβετικά σύνορα) 5/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών στην επίσκεψη Λεπέν, 176 συλλήψεις 6/12: Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1948: Εξάρθρωση ΕΠΟΝ Αθήνας-Πειραιά, κατάσχονται τέσσερα τυπογραφεία 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών (ΕΛΑ-1η Μάη) 6/12/2008: Ο ειδικός φρουρός Επαμεινώνδας Κορκο νέας δολοφονεί τον δεκαπεντάχρονο μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία-εξέγερση στη Μόσχα

(Δεκεμβριανά) 7/12/1917: Ο Λένιν ιδρύει Τσε-Κα και Κόκκινο Στρατό 7/12/1972: Βόμβα (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητο ξένης αποστολής (Καλαμάκι) 8/12: Ιαπωνία: Ημέρα φώτισης Βούδα, Ισπανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ουρουγουάη: Ημέρα οικογένειας, παραλιών 8/12/1970: Βόμβα στα γραφεία ΟΠΑΠ (ΕΜΑ) 8/12/1974: Δημοψήφισμα, κατάργηση βασιλείας 8/12/1986: Ανακάλυψη «γιάφκας Τσουτσουβή» (Κάτω Πατήσια) 8/12/1989: Βόμβα στο ΛΓ' ΑΤ (ΕΛΑ) 8/12/1991: Ρουκέτες κατά εταιρίας «Βιοχάλκο» (17Ν) 9/12: Ημέρα κατά διαφθοράς, Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1961) 9/12/1842: Γέννηση Πιοτρ Κροπότκιν 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιδέλα και τον ναύαρχο Εμίλιο Μασέρα για τον θάνατο 9.000 αριστέρων ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1998: Χτύπημα Εθνικής Τράπεζας Λ. Αλεξάνδρας (17Ν) 10/12: Ημέρα ανθρώ-

πινων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Σουηδία: Ημέρα βραβείων Νομπέλ, Ημέρα σημαίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα συντάγματος 10/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης αναγγέλλει στη Βουλή «δυστυχώς επωχέυσασμεν» 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν αποφυλάκιση των χουντικών 11/12: Ημέρα βουνών, ημέρα παιδιού, Μπουένος Αίρες: Ημέρα τάνγκο 11/12/1911: Πρώτο εργατικό συνέδριο (Αθήνα), ίδρυση Πανελληνίας Εργατικής Ομοσπονδίας 11/12/1977: Βόμβα καταστρέφει κινητό συνεργείο τηλεπικοινωνιών και αποθήκη ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2002: Γάμος Δημήτρη Κουφοντίνα - Αγγελικής Σωτηροπούλου (φυλακές Κορυδαλλού) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα στην «Ολυμπιακή Τεχνική» (Λαϊκή Επαναστατική Δράση).

Πανικόβλητος, παρολαυτά

Δευτέρα πρωί-πρωί, πριν καλά-καλά προλάβει να βάλει ρίμελ στο μάτι και να βγει στην πολιτική πασαρέλα, η κυβερνητική εκπρόσωπος Ολγα Γεροβασίλη έκανε μια δήλωση στο σάιτ του Χατζηνικολάου, με τη βεβαιότητα ότι αυτή θα αναπαρραχθεί αστραπιαία και θα δώσει τον τόνο σε όλα τα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά «τοκ σόου» της ημέρας. Με τη δήλωση κατήγγειλε εκείνους που επιμένουν να υλοποιήσουν την «αριστερή παρένθεση» (;) και εκτίμησε (ναι, διάγουμε εποχές που ακόμη και η Γεροβασίλη μπορεί να κάνει εκτιμήσεις!) ότι «*όχι μόνο δεν κινδυνεύει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά ότι -αντίθετα- είναι πολύ πιθανόν και να ενισχυθεί στο μέλλον*». Η δήλωση έκλεινε με αναφορά στους 153 βουλευτές «*που, συνεπείς στα όσα δημόσια και ξεκάθαρα συμφωνήσαμε -όλοι μας- με το λαό στις εκλογές του Σεπτεμβρίου, στηρίζουν τη μόνη κυβέρνηση που μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση*».

Η Γεροβασίλη μπορεί να μην το ξέρει, όμως ο Μιχόπουλος που της γράφει τις δηλώσεις σίγουρα το ξέρει: όταν επαναλαμβάνεις ότι έχεις πιστή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' αυτή την πλειοψηφία. Γ' αυτό και η «είδηση» βρισκόταν στο μήνυμα που η κυβερνητική εκπρόσωπος έστειλε προς όσους από τους 153 σκέφτονται να καταψηφίσουν το Ασφαλιστικό ή τις ρυθμίσεις για τους αγρότες: δεν ανησυχούμε, γιατί έχουμε καβάτζα βουλευτές. Εσείς ν' ανησυχείτε ότι θα έχετε την τύχη του Λαφαζάνη και της Ζωής.

Υπάρχει καβάτζα; Αν εξαιρέσουμε τον Λεβέντη, που ξαφνικά κατέστη κεντρικός «παίκτης» στο αστικό πολιτικό παιχνίδι και χορεύει καθημερινά καντρίλιες στα ΜΜΕ, λόγος γινόταν για τη Μάρκου (πρώην ΔΗΜΑΡ, νυν Ποτάμι), ενδεχομένως και για έναν άλλο Ποταμίσιο. Μέχρι που έπεσε σαν βόμβα η είδηση ότι υπάρχουν και καραμανλικόι της ΝΔ που φλερτάρουν με τον ΣΥΡΙΖΑ! Είδηση που φρόντισε να αναμοχλεύσει ο Καμμένος, βγαίνοντας στην εκπομπή του Πρετεντέρη. Κρίση περνάει η ΝΔ, ο καθένας λέει το μακρύ του και το κοντό του, οπότε γιατί να μην κάνουν και οι Τσιπροκαμμένοι τη σπέκουλά τους;

Αυτό δε λέγεται αποστασία; Όχι, απάντησε με γεμάτο το στόμα ο Καμμένος. Αποστασία κάνουν οι ηγεσίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης, που ενώ ψήφισαν το Μνημόνιο το καλοκαίρι, τώρα αρνούνται να ψηφίσουν τους εφαρμοστικούς του νόμους. Οι βουλευτές που θα ψηφίσουν αυτούς τους νόμους θα είναι συνεπείς με τη θετική ψήφο που έδωσαν στα νομοθετήματα του Ιούλη και του Αυγούστου. Αντε τώρα εσύ να βγάλεις άκρη. Από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ που διαφωνούν, ο

Τσίπρας με τον Καμμένο ζητούν να παραδώσουν την έδρα τους (ο Γαβρίλος το έκανε, ο Παναγιούλης και ο Νικολόπουλος όχι), ενώ από τους βουλευτές των κομμάτων της αντιπολίτευσης ζητούν να διαφοροποιηθούν από τη γραμμή του κόμματός τους, να κρατήσουν την έδρα και να στηρίξουν την κυβέρνηση.

Επειδή ολόκληρη τη Δευτέρα έγινε το σχετικό πατιρντί, που κατέδειξε ότι η κυβέρνηση φοβάται για την κοινοβουλευτική πλειοψηφία της (η ίδια η κυβέρνηση, άλλωστε, άνοιξε το θέμα, κανένας άλλος), ο Τσίπρας βγήκε το πρωί της Τρίτης να μιλήσει στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, κλείνοντας υποτίθεται τα σενάρια περί «οικουμενικής» ή «κυβέρνησης τεχνοκρατών» και καταγγέλλοντας τους εραστές της «αριστερής παρένθεσης».

Υπάρχει σχεδιασμός «αριστερής παρένθεσης»; Από ποιον; Ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, που έκαναν τέτοια όνειρα πριν από ένα χρόνο, είναι και οι δύο στην απεξώ. Ο μεν Σαμαράς τρώει τις συνεχείς ροχάλες του Βαγγέλα και σκουπίζεται, ο δε Βενιζέλος έχει μετατραπεί σε κοινοβουλευτικό μαϊντανό, που παίρνει το λόγο με οποιαδήποτε αφορμή και κάνει πολιτικές ομιλίες εφ' όλης της ύλης, τις οποίες η Φώφη ποτέ δεν κάθεται ν' ακούσει (φροντίζει εκείνη την ώρα να πάει να φρεσκάρει το μακιγιάζ). Ποιος κάνει σχέδια «αριστερής παρένθεσης»; Ο ανύπαρκτος αρχηγός της ΝΔ; Ή μήπως η Φώφη και ο Σταυράκης με τις ισχνές κοινοβουλευτικές ομάδες; Η Μέρκελ, ο Ολάντ, ο Γιούνκερ, ακόμα και ο Σόιμπλε στηρίζουν Τσίπρα. Η πλειοψηφία των ελληνικών αστικών ΜΜΕ μέμφεται τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης επειδή αρνούνται να υπερψηφίσουν τους εφαρμοστικούς νόμους (είναι χαρακτηριστικό το «σκίσιμο» του Θεοδωράκη από τον Χατζηνικολάου και την παρέα του).

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι η αντιπολίτευση, αλλά η ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτήν την ΚΟ έστειλε μήνυμα ο Τσίπρας: μη νομίζετε ότι θα πάω σε «οικουμενική» ή σε «κυβέρνηση τεχνοκρατών», ώστε κάποιοι από εσάς να έχετε την πολυτέλεια να καταψηφίζετε και να το παίζετε μάγκες. Θα παραιτηθώ και τότε εσείς θα χάσετε όσα σας προσφέρει η εξουσία. Αυτό το μήνυμα, όμως, μοιάζει με μπλόφα μεθυσμένου χαρτοπαίκτη που έχει δείξει όλα τα χαρτιά του. Θα δείξει αν όλοι οι συριζαίοι θα ψηφίσουν το Ασφαλιστικό και τα υπόλοιπα. Αν το κάνουν, δε θα είναι επειδή τους εκβίασε ο Τσίπρας, αλλά επειδή δε θέλουν να χάσουν την επαφή με την καρδόρα με το μέλι. Αν υπάρξουν βουλευτές που θα καταψηφίσουν, τότε τα πράγματα θ' αλλάξουν, καθώς η κυβέρνηση θα τεκμαίρεται ότι έχει χάσει τη δεδηλωμένη και θα βρίσκεται

υπό συνεχή πολιτική κατηγορία και υπό την απειλή μιας πρότασης μομφής που μπορεί να υποβληθεί εναντίον της. Μια τέτοια κυβέρνηση δύσκολα μπορεί να προχωρήσει (για μακροήμευση δεν μπορεί να γίνεται λόγος).

Πανικός

Αυτό ακριβώς φοβάται ο Τσίπρας και για να φοβάται κάτι περισσότερο από εμάς (που δε συμμετέχουμε στις συριζαϊκές ίντριγκες) ξέρει. Γ' αυτό πίεσε να γίνει η σύσκεψη στο προεδρικό μέγαρο, ελπίζοντας ότι κάτι μπορεί να βγάλει. Δηλαδή, να θέσει τη μνημονιακή αντιπολίτευση υπό την πίεση και των εγχώριων συγκροτημάτων των ΜΜΕ και των ιμπεριαλιστών δανειστών. Γ' αυτό ο Βαγγέλας είπε κάποια στιγμή με νόημα: «Νομίζει ο Τσίπρας ότι θα μας τραβήξουν κάποιοι το αυτί».

Όπως γνωρίζουμε, από τη σύσκεψη του προεδρικού δεν βγήκε τίποτα, εκτός από μια γενικόλογη ανακοίνωση για το προσφυγικό, χωρίς μάλιστα τη συμφωνία της ΝΔ που κατέγραψε συνολική επιφύλαξη (και για το προσφυγικό). Το ΠΑΣΟΚ κατέγραψε ειδική επιφύλαξη για το Ασφαλιστικό, προβάλλοντας το αυτονόητο. Οτι «για το ζήτημα του Ασφαλιστικού το πεδίο διαλόγου είναι η Βουλή και όχι η σύσκεψη των Πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας». Και κάνοντας αριστερή πλειοδοσία: «Σε καμία περίπτωση η Δημοκρατική Συμπράταξη δεν θα ψηφίσει στη Βουλή μείωση των συντάξεων».

Στο μεταξύ, βγαίνοντας από το προεδρικό, όλοι φρόντισαν να «στολίσουν» τον Τσίπρα με διάφορα «κοσμητικά», ενώ ο Κουμουτσάκος είχε φροντίσει να τσακωθεί με τη Γεροβασίλη ενώπιον των δημοσιογράφων. Ήταν απ' όλες τις απόψεις ένα φιάσκο για τον Τσίπρα.

Κατάντια

Το μόνο σίγουρο είναι πως η σύσκεψη του προεδρικού μας «σύστησε» τον πιο ευτυχισμένο αυτή την εποχή Έλληνα. Ο Βασίλης Λεβέντης, ένα προϊόν της λεγόμενης trash tv, όχι μόνο μπήκε στη Βουλή, αλλά αυτή τη στιγμή μονστράρει ως ο μοναδικός εν δυνάμει εγγυητής της πολιτικής σταθερότητας.

Ο ίδιος ο Τσίπρας «σημείωσε» στη σύσκεψη του προεδρικού το στοιχείο της... ανιδιοτέλειας που επέδειξε ο Λεβέντης, όταν δήλωσε: «θέλω τη συναίνεση χωρίς ανταλλάγματα». Και μετά βγήκε ο Φλαμπουράρης και δήλωσε, με το γνωστό «άνετο» καφενειακό του ύφος, ότι επίκειται συνάντηση Τσίπρα-Λεβέντη και ότι ο Λεβέντης μπορεί να στηρίζει την κυβέρνηση ακόμα και αν δε γίνουν δεκτοί όλοι οι όροι που έχει θέσει. Από κοντά όλα τα «καρτάλια» των ΜΜΕ, έπεσαν πάνω στον Λεβέντη που

ξαφνικά κατέστη μεγάλη πολιτική προσωπικότητα. Απολαμβάνοντας τη δημοσιότητα και αισθανόμενος ότι τώρα ήρθε η ώρα της δικαίωσής του (σαν την Εφη Θώδη που κάποια στιγμή την έκαναν... μανεκέν), ο Λεβέντης άρχισε τα δικά του: δε θα γίνω εγώ αποκομπί του Τσίπρα, δε θα γίνω Κουβέλης, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει 11 προδότες βουλευτές (αλήθεια, ποιος του είπε τον αριθμό, μήπως κάποιοι συνομηλίκός του εκεί που έπιναν φραπέ;), να γίνει οικουμενική με τη συμμετοχή της ΝΔ και άλλα τέτοια.

Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξει το φλερτ με τον Λεβέντη (που σίγουρα έχει παρασκήνιο εδώ και καιρό), όμως και μόνο το γεγονός ότι ο Τσίπρας από τη μια και ο αστικός Τύπος από την άλλη αντιμετωπίζουν αυτόν τον άνθρωπο ως μεγάλη πολιτική προσωπικότητα δείχνει την κατάσταση της αστικής πολιτικής.

Μια παλιά ιστορία

Στις 15 Ιούνη του 2011, μήνες πριν από τη σύσκεψη των Καννών και το «κλώτσημα» του Παπανδρέου από τους Μέρκελ-Σαρκοζί, ο τότε πρωθυπουργός τελούσε υπό παραίτηση για μισή μέρα. Παραιτήθηκε το μεσημέρι εκείνης της μέρας ενώπιον του Σαμαρά, προκειμένου να σχηματιστεί «κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας» χωρίς τον ίδιο στην πρωθυπουργία. Το βράδυ και ενώ οι δεξιοί είχαν κάνει βουκίνο το θέμα, οι υπόλοιποι χοντροπασόκοι τον έπεισαν να μην παραιτηθεί. «Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί ένας πρωθυπουργός που το μεσημέρι παραιτείται και το βράδυ ξεπαραιτείται; Τελειωμένος». Ετσι σχολιάζαμε τότε τα γεγονότα, για να επιβεβαιωθούμε μερικούς μήνες αργότερα.

Τηρουμένων των αναλογιών, ο Τσίπρας βρίσκεται πριν τη δική του «15η του Ιούνη». Και πασίζει να μη βρεθεί στη θέση του Γιωργάκη. Να μη βρεθεί, δηλαδή, χωρίς κοινοβουλευτική πλειοψηφία και τον εξαναγκάσουν να παραδώσει την πρωθυπουργία σε κάποιον «Παπαδήμο». Γ' αυτό και οι κινήσεις του δεν έχουν ειρμό, δεν έχουν εσωτερική συνοχή. Τη μια μέρα ζητάει σύσκεψη στο προεδρικό για να πάρει συναίνεση και την επομένη καταγγέλλει σχέδια για «αριστερή παρένθεση» και αποκαλεί τα κόμματα της αντιπολίτευσης «σκυλιά που ουρλιάζουν» πίσω από το μνημονιακό «καραβάνι» που ο ίδιος οδηγεί. Τη μια μέρα βάζει την εκπρόσωπό του να μιλήσει για επερχόμενη διεύρυνση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και την άλλη προσπαθεί να «μαζέψει» την ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ επισείοντας τον κίνδυνο απώλειας της εξουσίας. Ένας πρωθυπουργός που αισθάνεται σίγουρος για την πολιτική του και για το κόμμα του δεν τα κάνει αυτά. Όταν αρχίζει και τα κάνει, σημαίνει πως έχει ήδη αρχίσει να τα χάνει.

Κουραδόμαγκας

Πώς λέγεται κάποιος που το παίζει μάγκας και βαρύς και μόλις του κάνει «μπου» ο αντίπαλός του σπεύδει να τα μαζέψει και να ζητήσει συγνώμη; Κουραδόμαγκας. Αυτός είναι ο Τσίπρας. Δημοσίευσε στο twitter σχόλια κατά της τουρκικής πολιτικής στο Αιγαίο, απευθυνόμενος στον Νταβούτογλου. Χωρίς ο τούρκος πρωθυπουργός να χρειαστεί να του απαντήσει στο ίδιο ύφος, αλλά μετά από ένα ήρεμο σχόλιο, στο οποίο επεσήμαινε ότι τα σχόλια Τσίπρα δεν συνάδουν με το κλίμα της ημέρας και τον καλούσε να επικεντρωθούν στη θετική ατζέντα, ο Τσίπρας αναγκάστηκε να αποσύρει τα σχολία του, και να τα αντικαταστήσει με ένα αγαπησιάρικο σχόλιο για την καλή γειτονία των δύο χωρών.

Μπορεί να φανταστεί κανείς τι συνέβη στο παρασκήνιο. Τι ποσότητα οργής δέχτηκε ο Τσίπρας. Όχι από τον Νταβούτογλου, που δεν έχει τόση δύναμη για να το κάνει, αλλά από τη Μέρκελ και τον Ολάντ, που προσπαθούν να χτίσουν μια ορισμένου τύπου συνεργασία με το τουρκικό καθεστώς για ν' αντιμετωπίσουν το προσφυγικό. Ετσι, ο Τσίπρας αναγκάστηκε να αποσύρει τα «τιτιβίσματα», καταγράφοντας μια διπλωματική ήττα, η οποία τον έκανε διεθνώς ρεντίκολο.

Το Reuters, σε μια εμφανώς ειρωνική ανταπόκριση από την Αθήνα, επικαλείται αξιωματούχο από το γραφείο του Τσίπρα, που έριξε την ευθύνη για τα tweets σε έναν βοηθό που έκανε λάθος. «Εγινε ένα λάθος. Ο Τσίπρας πράγματι το είπε αυτό στον Νταβούτογλου (σε μία κατ' ιδίαν συνάντηση), αλλά δεν υπήρχε πρόθεση να δημοσιευθεί, έτσι τα σχόλια σβήστηκαν», φέρεται να δήλωσε ο αξιωματούχος.

Τα σχόλια, όμως, έχουν παραμείνει στα ελληνικά. Αρα, αυτός που χειρίζεται το twitter του Τσίπρα πήρε εντολή να τ' ανεβάσει, για να φανεί στον ελληνικό λαό πόσο μάγκας είναι ο πρωθυπουργός του και πόσο εύστοχα ξέρει να καρφώνει τους διάφορους Νταβούτογλου. Και βέβαια, ό,τι ανεβαίνει στα ελληνικά ανεβαίνει και στ' αγγλικά. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για ένα διεθνούς ενδιαφέροντος θέμα. Απλά έπρεπε να βρεθεί ένα εξιλαστήριο θύμα και βρέθηκε κάποιος ανώνυμος βοηθός, κάνοντας πιο γελοία την εικόνα του κουραδόμαγκα Τσίπρα. Γιατί βέβαια ο κόσμος δεν τρώει κουτόχορτο και μπορεί να καταλάβει πως κάποιοι τράβηξαν τ' αυτί του Τσίπρα και αυτός έβαλε την ουρά στα σκέλια.

Ολα τα μωρά στην πίστα...

«Με την ψήφιση της συμφωνίας του περασμένου Ιουλίου με μεγάλη πλειοψηφία από τη Βουλή, έχει καταγραφεί υψηλός βαθμός συναίνεσης. Αυτό είναι μια μεγάλη κατάκτηση και η συναίνεση αυτή δεν πρέπει να διαρραγεί. Αντιθέτως, πρέπει να διατηρηθεί ούτως ώστε να διασφαλιστεί η πολιτική σταθερότητα, να στηριχθεί η οριστική έξοδος από την κρίση και ανοίξει ο δρόμος προς την ανάπτυξη».

Ποιος έκανε την παραπάνω δήλωση; Ο διοικητής της ΤτΕ Γιάννης Στουρνάρας. Αποκλειστικά στο Mega, μάλιστα, ένα κατεξοχήν «αντι-ΣΥΡΙΖΑ» Μέσο. Πριν από περίπου ένα χρόνο, ο Στουρνάρας είχε κάνει μια ανάλογο περιεχομένου δήλωση και οι συριζαίοι, με πρώτο τον Τσίπρα, σκαρφάλωσαν τα κάγκελα, ζητώντας την κεφαλήν του επί πίνακι. Η δήλωσή του θεωρήθηκε τότε από τον ΣΥΡΙΖΑ παρέμβαση στις πολιτικές εξελίξεις υπέρ της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, που προσπαθούσε να παρακάμψει τον σκόπελο της προεδρικής εκλογής. Ζητώντας πολιτική σταθερότητα, ο Στουρνάρας ουσιαστικά καλούσε σε εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας από την τότε Βουλή και αποτροπή των πρόωγων εκλογών, έλεγαν οι συριζαίοι, κατηγορώντας τον ότι λειτουργεί σαν παπαγαλάκι των Σαμαροβενιζέλων, ξεπληρώνοντας το διορισμό του στην κεφαλή της ΤτΕ.

Ιδιου περιεχομένου πολιτική παρέμβαση είναι και η τωρινή του Στουρνάρα. Τι λέει; Να συσπειρωθούν όλες οι μνημονιακές δυνάμεις, κυβερνητικές και αντιπολιτευόμενες, γύρω από το πρόγραμμα του Μνημονίου-3, που όλες μαζί ψήφισαν το περασμένο καλοκαίρι. Ποιον αβαντάρει αυτή η δήλωση; Τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Είναι ασορτί με την προσπάθεια να αντληθεί συναίνεση από τη μνημονιακή αντιπολίτευση, μέσω της σύσκεψης του προεδρικού μεγάρου.

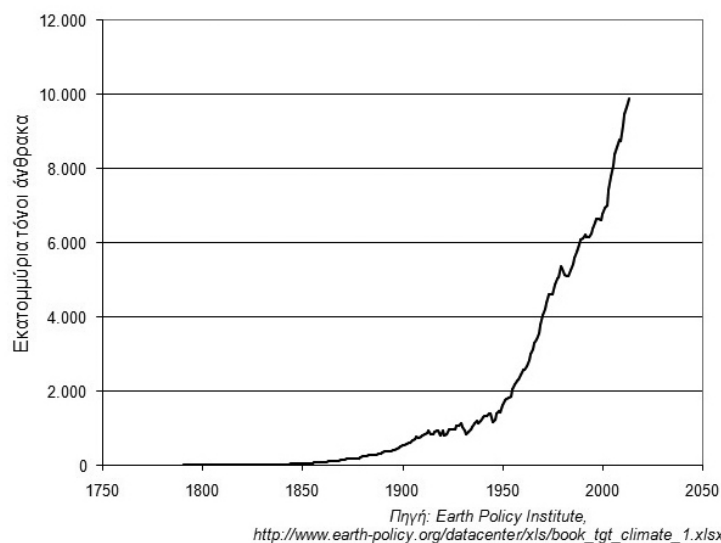
Μέσα σε ένα χρόνο, ο Στουρνάρας «μετατράπηκε» από... ταιράκι του Σόιμπλε και των... μερκελιστών, σε στυλοβάτη της κυβερνητικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ. Για να κάνει την υπέρ της σημερινής συγκυβέρνησης παρέμβασή του, όμως, απαίτησε να πάει ο Τσίπρας και να γευματίσει μαζί του στην ΤτΕ, γλείφοντας εκεί που προηγουμένως έφτυνε.

Τι θα μπορούσε να περιμένει κανείς από μία διάσκεψη που σπονσοράρουν εταιρίες που μολύνουν το περιβάλλον; Ο λόγος για την 21η διάσκεψη για το κλίμα που έχει πλέον γίνει «θεσμός». Μία φορά το χρόνο μαζεύονται οι ηγέτες των ισχυρότερων κρατών του πλανήτη (συν μερικές δεκάδες ηγετών από τις υπόλοιπες χώρες) για να συμφωνήσουν ότι θα πρέπει να «δράσουν» για να αποτρέψουν την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη. Στην 21η διάσκεψη, που γίνεται αυτές τις μέρες στο Παρίσι και θα ολοκληρωθεί την Παρασκευή 11 Δεκέμβρη, οι σπόνσορες που φιγουράρουν είναι γνωστά ονόματα στη διεθνή καπιταλιστική πιάτσα. Ρενώ, BNP Paribas, Μισελέν, Λορεάλ, Καρφούρ κ.ά. μοστράρουν μεταξύ των δωρητών. Σύμφωνα με έρευνα που δημοσιεύτηκε πρόσφατα (http://multinationales.org/IMG/pdf/abstract_uk.pdf), μόνο οι τέσσερις στους δέκα μεγαλύτερους σπόνσορες δημοσιεύουν στοιχεία για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Καμία από αυτές τις εταιρίες δεν έχει παρουσιάσει δείγματα αξιολόγησης μειώσεων των εκπομπών αυτών.

Αυτή όμως είναι μία -και όχι η σημαντικότερη- πλευρά αυτής της διάσκεψης της οποίας τα συμπεράσματα θα μάθουμε όταν ολοκληρωθεί στις 11 Δεκέμβρη. Η άλλη, η σημαντικότερη, είναι ότι οι όποιες αποφάσεις στις οποίες θα καταλήξουν οι 180 χώρες που συμμετέχουν στη διάσκεψη δε θα έχουν πρακτική σημασία και θα βρίσκονται πολύ πίσω από τις απαιτήσεις για μια πραγματική παγκόσμια περιβαλλοντική πολιτική. Τι σημασία έχει αν οι ηγέτες που συμμετέχουν είναι περισσότεροι από ποτέ (150 έναντι 110 που ήταν στην Κοπεγχάγη το 2009), αν τελικά δεν πάρουν τις αποφάσεις που πρέπει; Πώς όμως να τις πάρουν, όταν η μείωση των εκπομπών ρύπων θα απαιτούσε να βάλουν χέρι στις με-

Διάσκεψη υποκρισίας

Εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα παγκοσμίως από την καύση ορυκτών καυσίμων 1751 - 2013

Σημείωση: Τα παραπάνω στοιχεία συμπεριλαμβάνουν την παραγωγή τσιμέντου και τις εκπομπές καύσης αερίων. Τα νούμερα των εκπομπών είναι σε εκατομμύρια τόνους άνθρακα. Για μετατροπή σε τόνους διοξειδίου του άνθρακα (CO2) θα πρέπει να πολλαπλασιάσετε με 44/12.

Πίνακας 1: Παγκόσμια συγκέντρωση διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)

ΕΤΟΣ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΤ' ΟΓΚΟ (σε μέρη ανά εκατομμύριο, ppm)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ (%)
1944	308,38	
1954	313,22	1,57%
1964	319,62	2,04%
1974	330,18	3,30%
1984	344,58	4,36%
1994	358,82	4,13%
2004	377,49	5,20%
2014	398,55	5,58%

Πηγή: Earth Policy Institute
http://www.earth-policy.org/datacenter/xls/book_tgt_climate_all.xlsx

γάλες πολυεθνικές εταιρίες, κάτι που κανένας δεν πρόκειται να κάνει, όπως

έχει αποδείξει η μέχρι σήμερα σύντομη ιστορία αυτών των διασκέψεων; Το μόνο που έδωσε να ψελλίσει ο Ομπάμα ήταν η «αναγκαιότητα» να υπάρξει δέσμευση για «διαφάνεια» ως προς τις διαδικασίες που γίνονται για να μειωθούν οι ρύποι και **όχι δέσμευση για επίτευξη κάποιων στόχων!**

Η «διαφάνεια» είναι ίσως η μόνη «δέσμευση» που έχει ευκαιρίες να αναγραφεί σε κάποιο κείμενο, έτσι ώστε ο «στόχος» που φιγουράρει στην ιστοσελίδα της διάσκεψης (<http://www.cop21paris.org/about/cop21>) για «νο-

μικά δεσμευτική παγκόσμια συμφωνία για το κλίμα», που θα προβλέπει μείωση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη (μέχρι το 2100) κατά 2 βαθμούς Κελσίου να γίνει «πράξη». Το μόνο που δεν πρόκειται να γίνει πράξη είναι ο καθορισμός συγκεκριμένων στόχων μείωσης των εκπομπών ρύπων, που δε φαίνεται να είναι καν στην ατζέντα της διάσκεψης.

Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, από τη στιγμή που οι ΗΠΑ δε θέλησαν ποτέ να επικυρώσουν το πρωτόκολλο του Κιότο, που έθετε στόχο μείωσης των εκπομπών CO₂ κατά 5.2% από τα επίπεδα του 1990, ενώ ο μεγαλύτερος ρυπαντής στον κόσμο, η Κίνα, δε δεσμεύεται να μειώσει τους ρύπους σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κιότο, αφού τότε θεωρούνταν αναπτυσσόμενη και όχι ανεπτυγμένη χώρα! Οι δύο αυτές χώρες μαζί παράγουν το 40% των ρύπων παγκόσμια! Σήμερα, φυσικά, ο στόχος του Κιότο μόνο σαν ανέκδοτο ακούγεται, καθώς οι εκπομπές έχουν αυξηθεί σε ποσοστό πάνω από 65% από τότε, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ινστιτούτου Global Carbon Project (βλ. http://www.globalcarbonproject.org/global/pdf/LeQuere_2015_GlobalCarbonBudget2014.ESSD.pdf)!

Μετά από το μεγάλο φιάσκο της διάσκεψης της Κοπεγχάγης το 2009 (για το οποίο είχαμε γράψει αναλυτικό ρεπορτάζ βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/582/Διεθνή/393>. Φούσκα-η-«hopenhagen» και <http://www.eksegersi.gr/issue/580/Περιβάλλον/538.κopenhagen>)-Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο και <http://www.eksegersi.gr/issue/581/Περιβάλλον/638.Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο-ελπίδας-2>), οι επόμενες διασκέψεις ήταν πολύ πιο χαμηλών προσδοκιών. Ποια ήταν όμως τα αποτελέσματά τους;

Πάρτε για παράδειγμα το «πράσινο ταμείο» (Green Climate Fund) που θεσπίστηκε το 2010 στη διεθνή διάσκεψη που έγινε στο Κανκούν του Μεξικού (ένα χρόνο μετά το φιάσκο της Κοπεγχάγης). Από τα 30 δισ. δολάρια που «δεσμεύτηκαν» να δώσουν οι ανεπτυγμένες χώρες (ψίχουλα μπροστά στα τρισεκατομμύρια που δόθηκαν με τα πακέτα στήριξης στις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις για να μην καταρρεύσουν), μόλις 10.2 δισ. υποσχέθηκαν ότι θα δώσουν στην περσινή διάσκεψη. Από αυτά, μόλις τα 5.9 δισ. δεσμεύτηκαν (με υπογραφές) μέχρι σήμερα να δώσουν 38 χώρες (μεταξύ των οποίων 8 ανεπτυγμένες). Όταν ούτε καν σε αυτό το επίπεδο, της χρηματοδότησης δηλαδή των δράσεων που αποφασίζουν, δεν είναι συνεπής η κράτη που παίρνουν μέρος σε αυτές τις διασκέψεις, πώς μπορεί να περιμένει κανείς να πάρουν αποφάσεις που θα αλλάξουν εκ βάθρων την αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής καταστροφής του πλανήτη;

Η τελευταία συνεχίζεται κανονικά, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς από τα στοιχεία που παρουσιάζουμε (βλ. πίνακα 1 και σχήμα). Οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα αυξάνονται συνεχώς και μάλιστα παρά την οικονομική κρίση που περιόρισε τη βιομηχανική δραστηριότητα ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Τραγική ειρωνεία. Την ίδια στιγμή που γινόταν η διάσκεψη, το Πεκίνο βρισκόταν σε πορτοκαλί συναγερμό λόγω της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που ξεπέρασε πάνω από 24 φορές το ανώτατο όριο που έχει ορίσει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, με τους κατοίκους να κυκλοφορούν με μάσκες και την ορατότητα να περιορίζεται σε λίγες εκατοντάδες μέτρα!

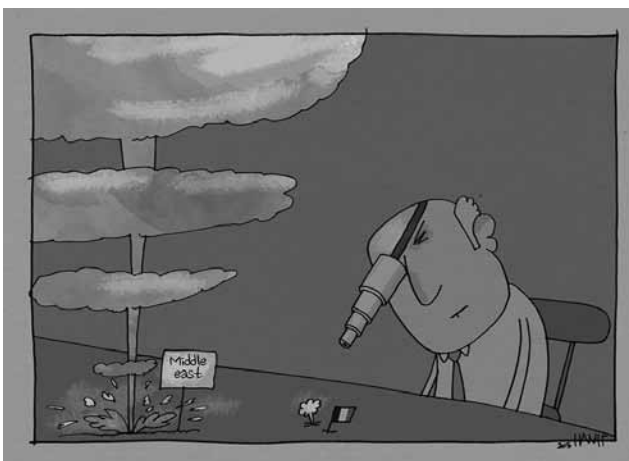
Ποιους εξυπηρετεί ο πόλεμός τους;

Ο τίτλος προέρχεται από κείμενο γάλλων διανοούμενων που αποτελούν ευχάριστη και θαρραλέα παραφωνία στην «εθνική ενότητα» που έχει επιβάλει στο εσωτερικό ο γαλλικός ιμπεριαλισμός με αφορμή τις πρόσφατες επιθέσεις των τζιχαντιστών στο Παρίσι. Αναδημοσιεύουμε αυτούσιο το κείμενο από τη Liberation, όπως μεταφράστηκε στην ιστοσελίδα του «Περιοδικού», γιατί πιστεύουμε ότι λέει αλήθειες που ξεσκίζουν την υποκρισία της ιμπεριαλιστικής Γαλλίας. Αλήθειες που βγαίνουν από τις γραφίδες τμήματος της διανόησης και όχι από κάποιους «φανατικούς»:

«Καμία μονολιθική ερμηνεία, καμία μηχανιστική εξήγηση δεν θα διασαφηνίσει επαρκώς τις επιθέσεις. Πρέπει άραγε να παραμεινουμε σιωπηλοί; Πολλοί θεωρούν - και τους καταλαβαίνουμε - ότι μπροστά στη φρίκη του συμβάντος, η μόνη αξιοπρεπής στάση είναι η περισυλλογή. Κι όμως, δεν μπορούμε να σωπάσουμε όταν άλλοι μιλούν και πράττουν για εμάς, στο όνομά μας, όταν μας παρασύρουν σε

έναν δικό τους πόλεμο. Πρέπει να τους αφήσουμε να το κάνουν, στο όνομα της εθνικής ενότητας και καθ' υπαγόρευση της κυβέρνησης;

Γιατί, στο εξής, θα είμαστε σε πόλεμο. Μέχρι τώρα άραγε δεν ήμασταν; Και γιατί σε πόλεμο; Στο όνομα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, στο όνομα του πολιτισμού; Στην πραγματικότητα, το σπινάλι στο οποίο μας παρασύρει ένα κράτος σε ρόλο πυρομανούς πυροσβέστη οδηγεί στο θάνατο. Η Γαλλία είναι διαρκώς σε πόλεμο. Μόλις βγαίνει από έναν πόλεμο στο Αφγανιστάν, με βαρύ τίμημα σε ζωές αμάχων. Εκεί, τα δικαιώματα των γυναικών εξακολουθούν να καταπατούνται, ενώ οι ταλιμπάν ανακτούν έδαφος με τη μέρα. Η Γαλλία βγαίνει από έναν πόλεμο στη Λιβύη, ο οποίος αφήνει τη χώρα ερειπωμένη και κατεστραμμένη, με πολλές χιλιάδες νεκρούς και όπλα να πωλούνται στην ελεύθερη αγορά για να ανεφοδιάσουν κάθε ιερό πόλεμο. Η Γαλλία βγαίνει από μια στρατιωτική επέμβαση στο Μάλι. Εκεί, οι τζιχαντιστές που συνδέονται με την Αλ Κάιντα

εξακολουθούν να προελαύνουν και να διεξάγουν σφαγές. Στο Μπαγκάδ, η Γαλλία προστατεύει ένα καθεστώς διεφθαρμένο ως το μεδούλι, όπως άλλωστε και στο Νίγηρα και στην Γκαμπόν. Μήπως οι πετρελαιογωγοί της Μέσης Ανατολής, το ουράνιο που εκμεταλλεύεται η Αρενα υπό απάνθρωπες συνθήκες, τα συμφέροντα της Total και της Bolloré έχουν κάποια σχέση με αυτές τις ιδιαίτερα επιλεκτικές στρατιωτικές επεμβάσεις που δεν αφήνουν πίσω τους παρά μόνο καταστροφή; Στη Λιβύη, στην

Κεντρικοαφρικανική Δημοκρατία, στο Μάλι, η Γαλλία δεν εκπόνησε το παραμικρό σχέδιο για να βοηθήσει τους πληθυσμούς να βγουν από το χάος. Δεν αρκεί λοιπόν να δίνει μαθήματα μιας υποτιθέμενης (δυτικής) ηθικής. Ποια προσδοκία για το μέλλον μπορούν να τρέφουν πληθυσμοί καταδικασμένοι να φυτοζωούν σε στρατόπεδα ή να επιβιώνουν ανάμεσα σε ερείπια;

Η Γαλλία ισχυρίζεται ότι θα καταστρέψει το Daesh; Βομβαρδίζοντας, πολλαπλασιάζει

τους τζιχαντιστές. Οι γαλλικές Rafale σκοτώνουν άμαχους πολίτες εξίσου αθώους με αυτούς του Bataclan. Όπως στο Ιράκ, κάποιοι από αυτούς τους πολίτες θα καταλήξουν να συνταχθούν με τους τζιχαντιστές: τούτοι οι βομβαρδισμοί είναι ωρολογιακές βόμβες.

Το Daesh (ISIS) είναι ένας από τους χειρότερους εχθρούς μας: σφαγιάζει, αποκεφαλίζει, βιάζει, καταπιέζει τις γυναίκες και στρατολογεί τα παιδιά, καταστρέφει μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς. Την ίδια στιγμή, η Γαλλία πουλάει στο σαουδαρβικό καθεστώς, παρότι αυτό είναι γνωστό ότι χρηματοδοτεί τα δίκτυα των τζιχαντιστών, μαχητικά ελικόπτερα, περιπολικά σκάφη, εγκαταστάσεις πυρηνικών σταθμών - η Σαουδική Αραβία μόλις παρήγγειλε στρατιωτικό εξοπλισμό αξίας τριών δισεκατομμυρίων δολαρίων - εξόφλησε την αγορά δυο πλοίων Mistral που πουλήθηκαν στην Αίγυπτο του στρατηγού Αλ-Σίσι, ο οποίος καταστέλλει τους δημοκράτες της Αραβικής Άνοιξης. Στην Σαουδική Αραβία δεν αποκε-

φαλίζουν; Δεν κόβουν χέρια; Οι γυναίκες δεν ζουν υπό καθεστώς ημι-σκλαβιάς; Επεμβαίνοντας στην Υεμένη, στο πλευρό του καθεστώτος, η σαουδαρβική αεροπορία βομβάρδισε πληθυσμούς αμάχων, καταστρέφοντας μεταξύ άλλων αρχιτεκτονικούς θησαυρούς. Μήπως θα βομβαρδίσουμε την Σαουδική Αραβία; Ή μήπως η αγανάκτηση κυμαίνεται ανάλογα με τις τρέχουσες οικονομικές συμφωνίες;

Ο πόλεμος εναντίον των τζιχαντιστών, λένε με πολεμοχαρή ευφράδεια, μαίνεται επίσης στη Γαλλία. Πώς όμως θα αποφευχθεί η ένταξη σε τέτοια δίκτυα νέων οι οποίοι προέρχονται από λαϊκά κοινωνικά περιβάλλοντα, αν δεν πάψουν παντού οι διακρίσεις που αυτοί υφίστανται, στο σχολείο, στην πρόσβαση στην εργασία και στην κατοικία, ή ακόμα ως προς τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις; Οδηγώντας τους στη φυλακή; Στιγματίζοντάς τους ακόμα περισσότερο; Απαλείφοντας οποιονδήποτε ορίζοντα διαφοροποίησης των συνθηκών διαβίωσής τους; Λοιδωρώντας την αξιοπρέπεια που

Κλιμακώνει την πολεμική η Ρωσία

Μετά την ανακοίνωση των οικονομικών κυρώσεων σε βάρος της Τουρκίας ως αντίποινα για την κατάρριψη του ρωσικού μαχητικού, το Κρεμλίνο ανεβάζει, αντί να κατεβάζει -όπως ζητούν οι δυτικοί- τους τόνους της πολεμικής απέναντι στην Αγκυρα. Με επίκεντρο το λαθρεμπόριο πετρελαίου, που αποτελεί το πιο ευάλωτο σημείο τόσο για την κυβέρνηση Ερντογάν όσο και για τους αμερικάνους, τους λοιπούς δυτικούς και τους άραβες εταίρους της, καθώς όλοι συμφωνούν, τουλάχιστον στα λόγια, ότι βασική προϋπόθεση για να χτυπηθεί το ISIS είναι να στερηθεί τη σημαντικότερη πηγή χρηματοδότησής του, το λαθρεμπόριο πετρελαίου.

Στο πλαίσιο της πολεμικής αυτής, ο αναπληρωτής υπουργός Αμυνας Ανατόλι Αντόνοφ και δύο ανώτατοι ρώσοι αξιωματικοί έδωσαν στις 2 Δεκέμβρη στη Μόσχα συνέντευξη Τύπου, στην οποία παρουσίασαν δορυφορικές εικόνες και βίντεο με φάλαγγες εκατοντάδων φορτηγών να μπαινοβγαίνουν στην Τουρκία μεταφέροντας πετρέλαιο και κατονόμασαν προσωπικά τον τούρκο πρόεδρο και την οικογένειά του για ανάμιξη στο λαθρεμπόριο πετρελαίου.

«Η Τουρκία είναι ο βασικός προορισμός του πετρελαίου που κλέβεται από τους νόμιμους κατόχους του, τη Συρία και το Ιράκ. Και το χειρότερο είναι ότι η ανώτατη πολιτική ηγεσία της χώρας, ο πρόεδρος Ερντογάν και

η οικογένειά του, εμπλέκονται σ' αυτή την εγκληματική επιχείρηση», επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ο ρώσος υπουργός.

Και πρόσθεσε: «Ίσως είμαι οξύς, αλλά κάποιος μπορεί να εμπιστευτεί τον έλεγχο αυτής της εγκληματικής επιχείρησης μόνο στους πιο στενούς του συνεργάτες. Στη Δύση κανείς δεν έχει βάλει ερωτηματικά για το γεγονός ότι ο γιος του τούρκου προέδρου είναι επικεφαλής μιας από τις μεγαλύτερες εταιρίες ενέργειας ή ότι ο γαμπρός του έχει τοποθετηθεί υπουργός Ενέργειας. Τι θαυμάσια οικογενειακή επιχείρηση!».

«Σήμερα, θα σας παρουσιάσουμε μόνο ένα τμήμα από τα διαθέσιμα στοιχεία, τα οποία αποδεικνύουν ότι υπάρχει μια ενιαία ομάδα γι' αυτή τη δουλειά στην περιοχή, η οποία αποτελείται από εξτρεμιστές και μέλη της τουρκικής ελίτ που συνωμοτούν για να κλέβουν πετρέλαιο από τους γείτονές τους. Το πετρέλαιο μεταφέρεται στην Τουρκία σε βιομηχανικές ποσότητες μέσω «κινούμενων αγωγών» που αποτελούνται από χιλιάδες πετρελαιοφόρα φορτηγά».

Τα ίδια εγκληματικά δίκτυα, σύμφωνα με το ρωσικό υπουργείο Αμυνας, που εμπλέκονται στο λαθρεμπόριο πετρελαίου προμηθεύουν όπλα και πυρομαχικά και εκπαιδεύουν μαχητές του ISIS και άλλων ισλαμικών ομάδων.

«Με βάση ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία που έχουμε συγκε-

σους Ολάντ θα έχει τις ίδιες συνέπειες. Είναι επείγουσα και επιτακτική ανάγκη να ενωθούμε ξανά ενάντια στους γαλλικούς βομβαρδισμούς που επιτείνουν τις απειλές, καθώς και ενάντια στις ελευθεροκτόνες εκτροπές που δεν εισφέρουν καμία λύση, αλλά παρακάμπουν και αρνούνται τις αιτίες των καταστροφών. Αυτός ο πόλεμος δεν θα γίνει στο όνομά μας.

Ludvine Bantigny ιστορικός, Emmanuel Barot φιλόσοφος, Jacques Bidet φιλόσοφος, Déborah Cohen ιστορικός, François Cusset ιστορικός των ιδεών, Laurence De Cock ιστορικός, Christine Delphy κοινωνιολόγος, Cédric Durand οικονομολόγος, Fanny Gallot ιστορικός, Eric Hazan, Sabina Issehnane οικονομολόγος, Razmig Keucheyan κοινωνιολόγος, Marius Loris ιστορικός, ποιητής, Marwan Mohammed κοινωνιολόγος, Olivier Neveux ιστορικός τέχνης, Willy Pelletier κοινωνιολόγος, Irène Pereira κοινωνιολόγος, Julien Théry-Astruc ιστορικός, Rémy Toulouse εκδότης, Enzo Traverso ιστορικός».

Το πρωτότυπο κείμενο μπορεί κανείς να το διαβάσει στο: http://www.liberation.fr/planete/2015/11/24/a-qui-sert-leur-guerre_1415808.

ντρώσει», επισήμανε ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού της Ρωσίας, Σεργκέι Ρουντσκοφ, «η Τουρκία πραγματοποιεί τέτοιες επιχειρήσεις για μεγάλο χρονικό διάστημα και σε τακτική βάση. Και το σημαντικότερο, δεν σχεδιάζει να τις σταματήσει». Και πρόσθεσε ότι «την τελευταία βδομάδα, το ISIS και το Jabhat al-Nusra έχουν ενισχυθεί με 2.000 περίπου μαχητές, 120 τόνους πυρομαχικών και 120 κομμάτια υλικών αυτοκινήτου που ήρθαν από την Τουρκία».

Ο ίδιος περιέγραψε τρεις βασικούς δρόμους μέσω των οποίων γίνεται το λαθρεμπόριο πετρελαίου από το ISIS προς την Τουρκία. Ο ένας είναι ο δυτικός δρόμος, μέσω του οποίου μεταφέρεται το πετρέλαιο που αντλείται από τα κοιτάσματα κοντά στη Ράκα στη βορειοδυτική Συρία σε περιοχή που ελέγχεται από το Jabhat al-Nusra, το οποίο επιτρέπει στα βυτιοφόρα με το πετρέλαιο και στα βαριά οχήματα να περάσουν στο έδαφος της Τουρκίας. Τα οχήματα δεν ελέγχονται στην τουρκική πλευρά των συνόρων και συνεχίζουν την πορεία τους προς τα λιμάνια Dortyol και Iskenderun, όπου ένα μέρος του πετρελαίου φορτώνεται σε τάνκερ με προορισμό εκτός Τουρκίας και το υπόλοιπο πουλιέται στην αγορά της Τουρκίας. Ο δεύτερος βασικός δρόμος είναι ο βόρειος μέσω του οποίου μεταφέρεται το πετρέλαιο από την περιοχή κοντά στην Ντέιρ εζο Ζορ, δεξιά του Ευφράτη, που ελέγχεται από το ISIS, στο διωλιστήριο της τουρκικής πόλης Μπάτμαν. Ο τρίτος δρόμος είναι ο ανατολικός, μέσω του οποίου μεταφέρεται το πετρέλαιο από τη βορειοανατολική Συρία και το βορειοδυτικό Ιράκ στη νοτιοανατολική γωνία της Τουρκίας σε μια μεγάλη βάση μεταφόρτωσης στην πόλη Cizre.

Σύμφωνα με το ρωσικό υπουργείο Αμυνας τα έσοδα από το λαθρεμπόριο πετρελαίου για το ISIS ανέρχονται περίπου στα 2

δισ. δολάρια το χρόνο, τα οποία όμως έχουν μειωθεί τους τελευταίους μήνες λόγω των ρωσικών κυρίως αεροπορικών βομβαρδισμών σε εγκαταστάσεις άντλησης, αποθήκες, διωλιστήρια και οχήματα. Επίσης, με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν, υπολογίζεται ότι χρησιμοποιούνται για το λαθρεμπόριο πετρελαίου τουλάχιστον 8.500 φορτηγά.

Οι καταγγελίες και οι αποκλύψεις του ρωσικού υπουργείου Αμυνας, οι οποίες ακολούθησαν ανάλογες δηλώσεις από τον ίδιο τον Πούτιν και το ρώσο πρωθυπουργό Ντμίτρι Μεντβέντεφ τις προηγούμενες μέρες, δεν έχουν αποδέκτη μόνο την κυβέρνηση Ερντογάν, αλλά και το Λευκό Οίκο και τους λοιπούς δυτικούς και άραβες εταίρους της. Ο μεν Ερντογάν όσο κι αν επιμένει να ζητά αποδείξεις για την εμπλοκή της Τουρκίας στο λαθρεμπόριο του πετρελαίου δεν πειθεί, όταν είναι κοινή πεποίθηση ότι γίνεται απρόσκοπτα με την ανοχή ή τη συνεργασία του κρατικού μηχανισμού. Ο δε Λευκός Οίκος και οι εταίροι του είναι ούτως ή άλλως εκτεθειμένοι γιατί υποτίθεται ότι βομβάρδιζαν θέσεις του ISIS αλλά έκαναν τα στραβά μάτια στο λαθρεμπόριο πετρελαίου. Γι' αυτό και αποφεύγουν έστω και να αμφισβητήσουν τις αποκαλύψεις του Κρεμλίνου.

Η Ρωσία κάνει επίδειξη δύναμης επικεντρώνοντας την πολεμική της στο λαθρεμπόριο του πετρελαίου, πεδίο προνομιακό γι' αυτήν, για να αυξήσει την πίεση στους αντιπάλους της και να κερδίσει πόντους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμπλέκονται στον πόλεμο της Συρίας είναι πολύ σκληρός και η προοπτική για πολιτική λύση είναι πολύ αμυδρή. Το μόνο βέβαιο είναι ότι για πολύ ακόμη θα συνεχίσει να χύνει ο συριακός λαός ποτάμια αίματος.

Σαουδική Αραβία: Ετοιμάζουν 50 αποκεφαλισμούς

Σε περισσότερες από 50 εκτελέσεις με αποκεφαλισμό αναμένεται να προχωρήσει τις επόμενες μέρες η σαουδαρβική μοναρχία, σύμφωνα με ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Independent» (27/11/15). Πρόκειται για ανθρώπους που έχουν καταδικαστεί για «τρομοκρατία». Ήδη, αυτή τη χρονιά έχουν πραγματοποιηθεί τουλάχιστον 151 αποκεφαλισμοί. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσο όρο γίνεται μια εκτέλεση μέρα παρά μέρα. Ο αριθμός ξεπερνά κατά πολύ τον ετήσιο αριθμό εκτελέσεων τα τελευταία χρόνια, ο οποίος σπάνια ξεπερνούσε τις 90 για ολόκληρη τη χρονιά. Συνεπώς, παρατηρείται μια αύξηση κατά 68% σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό εκτελέσεων από το 1995 όταν πραγματοποιήθηκαν 192 εκτελέσεις, ρεκόρ που, όπως φαίνεται, θα καταρριφθεί μέχρι το

τέλος του 2015.

Ωστόσο, είναι η πρώτη φορά που θα γίνουν μαζικοί αποκεφαλισμοί ανθρώπων που έχουν κατηγορηθεί για πράξεις «τρομοκρατίας», από το 1979, όταν μια ομάδα ισλαμιστών μαχητών κατέλαβε το Μεγάλο Τζαμί στη Μέκκα. Την περασμένη χρονιά πραγματοποιήθηκαν 90 αποκεφαλισμοί, κανείς από τους οποίους δεν αφορούσε κατηγορούμενους για «τρομοκρατία». Ανάμεσα σ' αυτούς που αναμένεται να εκτελεστούν είναι ο λαοφιλής σίιτης Σεΐχης Νιμρ αλ Νιμρ, που είχε συλληφθεί το 2012 για υποκίνηση διαδηλώσεων και έχει καταδικαστεί για απόπειρα ανατροπής της μοναρχίας, και ο ανιψιός του Αλί αλ Νιμρ, ο οποίος με δύο ακόμη νεολαίους σίιτες είχαν συλληφθεί όντας ανήλικοι κατά τη διάρκεια αντικυβερνητικών διαδηλώσεων το Φλεβάρη του 2011.

Η κατακόρυφη αύξηση των εκτελέσεων

Τουρκία Χωροφύλακας με ευρωπαϊκή στήριξη

Υποσχέσεις για άρση της βίζας για τους τούρκους υπήκοους από τις χώρες της ζώνης του Σένγκεν μέχρι του χρόνου τον Οκτώβρη και χρηματοδότηση τριών δισεκατομμυρίων ευρώ σαν «αρχικό ποσό» ήταν τα «δώρα» της ΕΕ στην Τουρκία προκειμένου η τελευταία να αναλάβει πιο ενεργό ρόλο στην ανακοπή του κύματος των «παράνομων» μεταναστών. «Η ΕΕ και η Τουρκία συμφώνησαν να εφαρμόσουν το κοινό πρόγραμμα δράσης το οποίο θα επιβάλει την τάξη στις μεταναστευτικές ροές και θα συμβάλει στην αναχαίτιση της παράτυπης μετανάστευσης», επισημαίνει η δήλωση που δημοσιεύτηκε μετά από τη σύνοδο των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στις 29 Νοέμβρη.

Η δήλωση υπογραμμίζει επίσης ότι η χρηματοδότηση θα επανεξετάζεται με βάση τις εξελίξεις, πράγμα που σημαίνει ότι αν η Τουρκία δεν λάβει συγκεκριμένα μέτρα δεν θα παίρνει φράγκα. Αυτό το επιβεβαίωσε στους δημοσιογράφους ο Ολάντ, δηλώνοντας ότι όσο η Τουρκία προσπαθεί να κρατήσει τους μετανάστες στο έδαφός της για να μην περάσουν στην Ευρώπη είναι λογικό να λάβει την ευρωπαϊκή βοήθεια για να τους «διαχειριστεί». Γι' αυτό το λόγο, μία μέρα μετά από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, η τελευταία οργάνωσε μία θεαματική κατασταλτική επιχείρηση στην επαρχία Τσανάκαλε, συλλαμβάνοντας 1.300 σύριους, ιρακινούς και αφγανούς πρόσφυγες που σχεδίαζαν να περάσουν στην Ελλάδα.

Η «δημοκρατική» Ευρώπη αναθέτει στο τούρκικο στρατοκρατικό καθεστώς να παίξει ανοιχτά το ρόλο του χωροφύλακα της περιοχής κατά των προσφύγων. Επесαν έτσι και τα τελευταία προσώπεα «ευαισθησίας» για το δράμα των εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων που πλέον θεωρούνται όχι μόνο παρείσακτοι αλλά και επικίνδυνοι. Είναι όμως αμφίβολο αν η κατασταλτική πολιτική θα κατορθώσει να σταματήσει το μεταναστευτικό ρεύμα. Όχι μόνο επειδή οι πρόσφυγες δεν έχουν άλλη λύση παρά να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, αλλά και επειδή το δίκτυο του λαθρεμπορίου των προσφύγων είναι μία χοντρή μπίζα. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του βρετανικού Guardian (<http://www.theguardian.com/world/2015/nov/29/hiding-in-plain-sight-inside-the-world-of-turkeys-people-smugglers>), τα κυκλώματα των διακινητών δρουν απροκάλυπτα. Μόνο το Νοέμβρη πέρασαν από την Τουρκία προς την Ελλάδα 125.000 χιλιάδες πρόσφυγες. Λογαριάστε 1.200 δολάρια το κεφάλι και θα δείτε για τι νούμερα μιλάμε!

έχει άμεση σχέση με το γεγονός ότι η θανατική ποινή χρησιμοποιείται από τη σαουδαρβική μοναρχία ως πολιτικό εργαλείο για τον εκφοβισμό και την καταστολή των πολιτικών αντιπάλων της και κυρίως του σιιτικού πληθυσμού και των ηγετών του που ζουν στην ανατολική επαρχία με τα τεράστια αποθέματα υδρογονανθράκων, με στόχο να πνίξει κάθε απόπειρα αμφισβήτησης της απόλυτης εξουσίας της και κυρίως κάθε εξεγερτικό σκίρτημα στην κοινωνία.

Τον ίδιο στόχο υπηρετεί και η θανατική ποινή που επιβλήθηκε στον καλλιτέχνη Ασχράφ Φαγιάντ, παλαιστινιακής καταγωγής, που κατηγορήθηκε για «αποστασία». Η δώξη εναντίον του ξεκίνησε μετά από καταγγελία ενός φοιτητή στη θρησκευτική αστυνομία ότι είναι άθεος και ότι προσπαθεί να διαδώσει τον αθεϊσμό μέσω μιας ποιητικής συλλογής που εξέδωσε το 2008 στο Λίβανο.

στο ψαχνό

Μόνο να μην περάσουν τα σκυλιά...

Με μια πασίγνωστη και χιλιοχρησιμοποιημένη φράση διάνθισε ο λογογράφος του Τσίπρα την ομιλία του στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, την περασμένη Τρίτη: «τα σκυλιά ουρλιάζουν, αλλά το караβάνι προχωρά».

Φαίνεται πως ο λογογράφος του Τσίπρα «παθαίνει» αυτή την έμπνευση κάθε χρόνο τέτοιες μέρες. Γιατί την ίδια φράση είχε γράψει του Τσίπρα να πει και στις 30 Νοέμβρη του 2014, στην ομιλία του στην περιφερειακή συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ στα Γιάννενα. «Μπορεί τα σκυλιά να ουρλιάζουν, αλλά το караβάνι προχωρά», είχε πει τότε, εξαπολύοντας σκληρή επίθεση κατά της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων, της τρόικας και του Βερολίνου, τονίζοντας με έμφαση: «Επειδή γράφτηκε ξανά ότι αυτό αποτελεί απαίτηση του Βερολίνου, θέλω να κάνω όσο γίνεται πιο καθαρή τη θέση μας: τέτοια υπογραφή ντροπής, ας μην την περιμένουν από μας. Για υπογραφές ντροπής στον κ. Σαμαρά και στον κ. Βενιζέλο, όχι στον ΣΥΡΙΖΑ»!

Όπως αντιλαμβάνεστε, μέσα σ' ένα χρόνο έχουν έρθει τα πάνω κάτω. Οι υπογραφές έπεσαν με όλες τις επισημότητες το περασμένο καλοκαίρι και το караβάνι του Μνημόνιου το οδηγούν πια ο Τσίπρας με τον Καμμένο. Μόνο τα σκυλιά έμειναν τα ίδια...

Γιατί σκυλιά δεν είναι οι ιμπεριαλιστές δανειστές, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση και ο αστικός Τύπος. Αυτοί στήριξαν τους Τσιπροκαμμένους να υπογράψουν το Μνημόνιό τους. Και δεν έχουν κάνει τίποτα για ν' αποτρέψουν την εφαρμογή του, εκτός του ότι αρνούνται να ψηφίσουν τα μέτρα στη Βουλή. Κι αυτό το κάνουν, όμως, επειδή ο Τσίπρας τους την έφερε και πήγε σε εκλογές, επειδή έκρινε ότι η συγκυρία τον ευνοούσε.

Σκυλιά είναι ο ελληνικός λαός. Αυτός στενάζει υπό το βάρος τριών Μνημονίων, τα οποία διαχειρίζεται πλέον η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Κάθε αστική κυβέρνηση δεν έχει απέναντί της την αντιπολίτευση, αλλά το λαό. Ακόμα και στις εκλογές, όταν αυτές γίνουν, δε χάνει από την αντιπολίτευση, αλλά από την ψήφο του λαού.

Σ' αυτή την ύβρι του Τσίπρα μπορούμε ν' απαντήσουμε με μια φράση που λέει ένας τραυματίας του αντιφασιστικού στρατόπεδου στο θεατρικό του Μπρεχτ «Τα ντουφέκια της κυρίας Καράρ»: «Μόνο να μην περάσουν τα σκυλιά». Τα σκυλιά είναι ο Τσίπρας και η παρέα του, η μνημονιακή αντιπολίτευση και οι πουλημένοι εργατοπατέρες, οι ιμπεριαλιστές δανειστές και η ντόπια αστική τάξη.

Δυστυχώς, μέχρι στιγμής τα σκυλιά «περνάνε». Πέντε χρόνια τώρα νομοθετούν το ένα μετά το άλλο αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, εξαπλώνοντας την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού. Κι επικαλούνται αυτό το λαό στους μεταξύ τους καυγάδες για τη νομή της εξουσίας. Καυγάδες που δε θίγουν ούτε στο ελάχιστο το καθεστώς της κινεζοποίησης, της υπερεκμετάλλευσης και της εξαθλίωσης ευρύτατων λαϊκών στρωμάτων.

Δεν χρειαζόμαστε, λοιπόν, παροιμίες με σκυλιά και караβάνια. Χρειαζόμαστε καθαρές διαχωριστικές γραμμές. Γραμμές που χωρίζουν τάξεις και οριοθετούν στρατόπεδα. Από εδώ η εργατική τάξη και τα υπόλοιπα εργαζόμενα στρώματα, από εκεί οι ιμπεριαλιστές δανειστές, η ντόπια αστική τάξη και το ποικιλόχρωμο πολιτικό της προσωπικό.

Οι κάλπες ορίζουν τους νομείς της εξουσίας. Η Βουλή είναι ο χώρος της φλυαρίας για την εξαπάτηση του λαού. Οι δρόμοι είναι το γήπεδο της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της.

Πρωτοφανής πρόκληση

Αυτό ξεπερνά κάθε προηγούμενο. Δεν τόλμησε να το διαπράξει κανένας από τους προηγούμενους αμερικανόδουλους πρωθυπουργούς που επισκέφθηκαν το Ισραήλ. Το διέπραξε ο Τσίπρας και ο σιωνιστικός Τύπος πανηγυρίζει γι' αυτό. Επισκέφτηκε τον πρόεδρο της σιωνιστικής οντότητας Ρεουβλέν Ρίβλιν στην Ιερουσαλήμ και έγραψε στο βιβλίο επισκεπτών με κάτι αγγλικά της συμφοράς: «Είναι μεγάλη τιμή που βρίσκομαι στην **ιστορική σας πρωτεύουσα** και συναντώ την εξοχότητά σας».

Ο Τσίπρας τσιράκι του σιωνισμού, βαφτίζει «ιστορική πρωτεύουσα» του Ισραήλ την Ιερουσαλήμ, όταν είναι γνωστό ότι ο ΟΗΕ αναγνωρίζει ως πρωτεύουσα το Τελ Αβίβ και ότι δεν υπάρχει πολιτική δύναμη στην Παλαιστίνη που να μη διατυπώνει ως ελάχιστο αίτημα την ίδρυση ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ.

Εκπληκτοι και οι ίδιοι οι σιωνιστές από το «τόλμημα» του Τσίπρα, φωτογράφισαν την ιδιόχειρη σημείωσή του στο βιβλίο επισκεπτών του σιωνιστή προέδρου και τη διένειμαν σε όλο τον κόσμο. Για να δουν όλοι ότι ο ηγέτης ενός «αριστερού» κόμματος, που κυβερνά μια παραδοσιακά φιλοπαλαιστινιακή χώρα, αναγνωρίζει την Ιερουσαλήμ ως ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ. Ισραηλινός πρώην διπλωμάτης δήλωσε πως η αναφορά του Τσίπρα στην Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ ήταν «πρωτοφανής, ιδιαίτερα για ευρωπαίο ηγέτη»!

Και μη μας πουν ότι δεν ήξερε. Αν δεν ήξερε ότι το ζήτημα της Ιερουσαλήμ αποτελεί κομβικό στοιχείο στη διαμάχη ανάμεσα στους Παλαιστίνιους και τους σιωνιστές, ότι αποτελεί ένα από τα πιο ακανθώδη ζητήματα που απασχολούν τον ΟΗΕ, τότε δεν κάνει όχι για πρωθυπουργός της αστικής Ελλάδας, αλλά ούτε για πρόεδρος δημοτικού διαμερίσματος. Τη ζημιά, πάντως, στον ελληνικό λαό την έκανε. Στην προσπάθειά του να δείξει πόσο καλό τσιράκι των Αμερικανών είναι, ντρόπιασε τον ελληνικό λαό.

KONTRES

Για να μην κοροϊδεύομαστε

Ο Τσίπρας ζητάει συναίνεση από τα μνημονιακά κόμματα της αντιπολίτευσης για την εφαρμογή του Μνημόνιου-3, που όλοι μαζί ψήφισαν τον Αύγουστο. Αυτά απαντούν πως δεν του δίνουν συναίνεση και να πάει να μπιμπ, γιατί τον Αύγουστο του έλεγαν ή να σχηματίσει κυβέρνηση μνημονιακού συνασπισμού ή να προχωρήσει ως κυβέρνηση μειοψηφίας, με τη δική τους στήριξη, αλλά αυτός επέλεξε να πάει σε εκλογές (μολονότι κάποια στιγμή τους είπε ότι δε θα το κάνει), για να ξανασηματίσει κυβέρνηση με τον Καμμένο.

Πίσω απ' αυτό τον καυγά, στο πλαίσιο του οποίου η κάθε πλευρά οχυρώνεται στη δική της μισή αλήθεια, μόνο μια ουσία υπάρχει. Η αισχρή εξαπάτηση του ελληνικού λαού που επεχείρησε ο ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου. Ποιο ήταν το επιχείρημα με το οποίο ο Τσίπρας κέρδισε τις εκλογές, απορρίπτοντας κάθε ιδέα για σχηματισμό κυβέρνησης μνημονιακού συνασπισμού; Ότι το Μνημόνιο-3 έχει ανοιχτά ζητήματα, τα οποία μόνο ο... ανυπότακτος ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να διαπραγματευθεί αποτελεσματικά (οι άλλοι δεν κάνουν διαπραγμάτευση, αλλά τα διπλώνουν πριν καν αρχίσει αυτή), και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει και ένα επεξεργασμένο... παράλληλο πρόγραμμα, το οποίο θα εφαρμόζει και από τη μια θα απαλύνει τις συνέπειες του Μνημόνιου (το οποίο, άλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πιστεύει, αλλά εκβιάστηκε πραξικοπηματικά να το υπογράψει) και από την άλλη θα επιταχύνει τη διαδικασία οριστικής απαλλαγής από τα Μνημόνια.

Ούτε τρεις μήνες δεν πέρασαν από τότε και το μόνο που βλέπει ο ελληνικός λαός είναι τον ΣΥΡΙΖΑ να «ενστερνίζεται» πλήρως το Μνημόνιο που υπέγραψε και να κλείνει τη μία μετά την άλλη τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα, εφαρμόζοντας με μαθηματική ακρίβεια και συνέπεια γλείφτη πακέτα αντιλαϊκών και αντεργα-

τικών μέτρων. Όσο για το... παράλληλο πρόγραμμα, αυτό παρέμεινε στο χώρο της φαντασίας και της πολιτικής απάτης.

Τα καλά και συμφέροντα...

Η αλλαγή του εκλογικού νόμου δεν είναι ζήτημα πρώτης προτεραιότητας, δήλωσε ο Πλακιωτάκης εξερχόμενος του προεδρικού μεγάρου, μετά την υπό τον Πάκη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών. Όλοι, πλην ΝΔ, συμφωνήσαμε ότι αυτή η Βουλή μπορεί να αλλάξει τον εκλογικό νόμο επί το αναλογικότερο, αποκάλυψε ο Θεοδωράκης. «Ως προς τον εκλογικό νόμο, αναγνωρίστηκε η ανάγκη αλλαγής του, από αυτή την Βουλή, επί το αναλογικότερον, δίχως όμως να θίγεται η ουσία της από το Σύνταγμα επιβαλλόμενης κυβερνητικής σταθερότητας», αναφέρει το ανακοινωθέν του Πάκη, που καταγράφει και τη συνολική διαφωνία της ΝΔ: «Η πάγια θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι υπέρ της κυβερνητικής σταθερότητας».

Τι αρχές και μπαρμπούτσαλα; Ο εκλογικός νόμος είναι ένα εργαλείο που κάθε κόμμα θέλει να αξιοποιήσει για πάρτη του. Το ΠΑΣΟΚ, αρχιτέκτονας πλειάδας καλπονοθευτικών νόμων, είναι πλέον ένα μικρό κόμμα και θέλει αναλογικότερο εκλογικό σύστημα για να πάρει καμιά εδρούλα παραπάνω. Η ΝΔ, που στην προηγούμενη Βουλή συζήτουσε την κατάργηση του μπόνους των 50 εδρών, τώρα δεν ακούει τίποτα, γιατί αυτή τη στιγμή εκτιμά ότι στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές γίνουν, έχει αυξημένες πιθανότητες να είναι αυτή το πρώτο κόμμα. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται διβούλος. Ετοιμος ν' αλλάξει τον εκλογικό νόμο αν δει ότι δε βγαίνει πρώτο κόμμα, αλλά και έτοιμος να τον διατηρήσει, αν δει ότι το παλεύει.

Βασιλικότερος

Όπως λένε οι Ποταμίσιοι, στη σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου ο Θεοδωράκης την έπεσε στα υπόλοιπα κόμμα-

τα, κατηγορώντας τα ότι φέρουν ευθύνη γιατί διαδήλωναν κατά του σχεδίου Γιαννίτση και δεν επέτρεψαν να γίνει νόμος. Εμφανίστηκε, δηλαδή, βασιλικότερος του βασιλέως. Ενα απροκάλυπτο τσιράκι του

Ολετήρας

Άλλη μια «Διεθνής διάσκεψη για το κλίμα» οργανώθηκε στο Παρίσι, συγκεντρώνοντας την αφρόκρεμα της ιμπεριαλιστικής ηγεσίας του πλανήτη. Η εφημερίδα μας έχει αναφερθεί πολλές φορές αναλυτικά στην απάτη αυτών των διασκέψεων και των «διακηρύξεων» και συμφωνιών, στις οποίες καταλήγουν. Λεπτομέρειες και για τη διάσκεψη του Παρισιού θα βρείτε στις σελίδες με τα διεθνή αυτού του φύλλου. Εδώ απλώς θα επισημάνουμε ότι η καταστροφή του περιβάλλοντος είναι **στη φύση** του καπιταλισμού ως κοινωνικο-οικονομικού σχηματισμού. Ακόμα και αυτού του τύπου οι διασκέψεις, που καθίστανται αναγκαίες επειδή πρέπει κάτι να πουν για υπαρκτά προβλήματα που δημιουργούν, εξελίσσονται σε ανταγωνιστικά παζάρια, όπου το κάθε ιμπεριαλιστικό κράτος προσπαθεί να εξασφαλίσει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα σε βάρος των άλλων. Γι' αυτό και στο τέλος δεν βγαίνει τίποτα.

Ο καπιταλισμός είναι σύστημα-ολετήρας της φύσης και του περιβάλλοντος. Δεν μπορεί να λειτουργήσει διαφορετικά. Και όσο περισσότερο οξύνονται οι εσωτερικές του αντιφάσεις τόσο πιο καταστροφικός γίνεται. Μόνο ο κομμουνισμός θα μπορέσει να αποκαταστήσει την ενότητα του ανθρώπου με τη φύση, με το ανόργανο σώμα του, για να θυμηθούμε τον Μαρξ. Μέχρι τότε, οφείλουμε να αγωνιζόμαστε και σ' αυτό το μέτωπο, με καθαρά αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό και χωρίς καμιά «επικάλυψη» με την αστική πολιτική και την «εξ επαγγέλματος» οικολογία των ΜΚΟ.

κεφαλαίου. Το σχέδιο Γιαννίτση κατέβασε ένα εκατομμύριο εργαζόμενους στο δρόμο και ανάγκασε την τότε κυβέρνηση Σημίτη να το αποσύρει άρον-άρον. Αυτό υπερασπίζεται ο Θεοδωράκης.

Εκνευρισμός από το φιάσκο

Το ότι Τσίπρας και Καμμένος βίωσαν ως φιάσκο τη σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου αποδείχτηκε -πέραν των άλλων- από την αντίδραση του Καμμένου, ο οποίος βγαίνοντας απειλήσε με Εξεταστική Επιτροπή για το PSI, αυτούς που προηγουμένως καλούσε σε πολιτική συνεργασία, συναίνεση και κοινή στάση έναντι των δανειστών για να ενισχυθεί η διαπραγματευτική θέση της κυβέρνησης. Οι πάντες, βέβαια, γνωρίζουν τη δικολαγνεία του Καμμένου. Όπως επίσης γνωρίζουν ότι το PSI είναι «τελειωμένη ιστορία», την οποία μάλιστα έχει αποδεχτεί μετ' επιπαιών και ο Τσίπρας. Γι' αυτό και ουδείς έδειξε να φοβάται ή να θυμώνει από τις απειλές του Καμμένου, ο οποίος -κάνοντας λόγο για νέα Εξεταστική- δεν αναρωτήθηκε ότι μπορεί η ίδια φάμπρικα ν' αλέσει τον ίδιο και τον Τσίπρα. Γιατί πλέον έχουν υπογράψει συμφωνίες ανάλογες του PSI, όπως π.χ. η σκανδαλώδης δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Παίζουν με τον πόνο των ανέργων

Στην αρχή υπήρξε μια συνάντηση της αναπληρώτριας υπουργού Ρ. Αντωνοπούλου με την ΠΟΕ-ΟΤΑ και δηλώσεις των γραφειοκρατών συνδικαλιστών ότι συμφώνησαν με την υπουργό να παραταθεί το πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας στους Δήμους, στο οποίο είχαν ενταχθεί μερικές χιλιάδες άνεργοι. Ακολούθησε εσπευσμένη «διευκρίνιση» από την υπουργό που έλεγε ότι «η δέσμευση της υπουργού αφορά αποκλειστικά τη **διερεύνηση της δυνατότητας** παράτασης, με βάση τα συμπεράσματα που θα προκύψουν από τη διαβούλευση που θα έχει με την ΚΕΔΕ, την Περιφέρεια Αττικής και τα συναρμόδια Υπουργεία, **για την εξεύρεση πόρων**». Σε δυο μέρες ήρθε ο επίσημος «πάγος». Η Αντωνοπούλου «διερεύνησε τις δυνατότητες» και ανακοίνωσε: «*Η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας, Ράνια Αντωνοπούλου ενημέρωσε σήμερα εργαζομένους των προγραμμάτων πεντάμηνης χρονικής διάρκειας στους Δήμους, ότι το ενδεχόμενο επέκτασης του προγράμματος της Κοινωφελούς Εργασίας αντίκειται στις κείμενες νομικές διατάξεις και στις υπάρχουσες εγκρίσεις Προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*».

Αφού έπαιξαν με τον πόνο των ανέργων, που ήλπισαν ότι θα εξασφαλίσουν κάνα τρίμηνο ψευτο-εργασίας ακόμη, τους ανακοίνωσαν ότι αυτό αποκλείεται. Άλλωστε, αυτά τα προγράμματα σχεδιάζονται για την ανακύκλωση των ανέργων και την τεχνητή μείωση του ποσοστού της ανεργίας, όχι για να μετατρέπουν ανέργους σε εργαζόμενους.

Δεν ήταν γκάφα

«Το τραγικό λάθος στην ιστορία είναι ότι στο πλαίσιο της δειλίας που έδειξαν οι προηγούμενοι, τρέναρε η εφαρμογή των μέτρων, με αποτέλεσμα να χαθεί η δυναμική», δήλωσε ο Μάρδας το πρωί της περασμένης Τρίτης στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ και άφησε κάγκελο πολλούς συριζαίους. Όχι, δεν πρόκειται για γκάφα. Αυτές ήταν οι απόψεις του Μάρδα στη διάρκεια των μνημονιακών χρόνων, όταν ως άσημος καθηγητάκος του ΠΑΜΑΚ προσπαθούσε να δημοσιεύσει κανένα άρθρο στον αστικό Τύπο, εμφανιζόμενος ως... αντικειμενικός οικονομολόγος. Αφού κατάφερε -ελέω Μπαρουφάκη μάλλον- να «τρουπώσει» στην πρώτη κυβέρνηση συριζανέλ, ως αναπληρωτής υπουργός μάλιστα, και να διατηρήσει υπουργική θέση και στη δεύτερη κυβέρνηση, βγάζει πλέον τον πραγματικό εαυτό του, εκτιμώντας ότι λέγοντας τα πιο προκλητικά πράγματα, θα γίνει αρεστός στο Μαξίμου που θέλει στήριξη για την εφαρμογή του Μνημονίου-3.

Τι είπε επί της ουσίας ο Μάρδας; Ότι οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις υπέγραφαν μεν τα Μνημόνια και τις συμφωνίες με την τρόικα, όμως τρενάριζαν την εφαρμογή των μέτρων και γι' αυτό τα δύο «προγράμματα» δεν απέδιδαν. Είπε, δηλαδή, αυτό που τόσο καιρό τώρα λένε οι τροϊκανοί, ο Σόιμπλε, ο Νταϊσελμπλούμ και η υπόλοιπη συμμορία των ιμπεριαλιστών δανειστών. Και πού οδηγεί αυτή η... διαπίστωσή του; Στο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να εφαρμόσει γρήγορα το δικό του Μνημόνιο! Γι' αυτό λέμε ότι δεν πρόκειται για γκάφα, αλλά για μια προκλητική άποψη, συμβατή με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Με γέλια...

Τη μια Κυριακή η Realnews γράφει ότι «βουλευτής του Ποταμιού, σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, φλερτάρει με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο (η) βουλευτής του Ποταμιού έχει προκαλέσει έκπληξη, καθώς έως τώρα ήταν κυρίως στην κατεύθυνση του «ευρωπαϊκού μπλοκ». Την επόμενη Κυριακή η ίδια εφημερίδα γράφει ότι ο Θεοχάρης με τον Μαυρωτά έπιασαν την Κατερίνα Μάρκου και τη ρώτησαν αν θα πάει στον ΣΥΡΙΖΑ και αυτή... «απάντησε με γέλια». Ο μόνος που δεν έχει διαψεύσει το δημοσίευμα είναι η ίδια η Κατερίνα Μάρκου, που βλέπει και ακούει επί εβδομάδες να γίνεται τζόγος με επικείμενη μεταπήδησή της από το Ποτάμι στον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς απλώς το σημειώνουμε.

ZOOM

Ενα μηδενικό στα ύψη

Ο αστικός Τύπος «ανακάλυψε» τις γκάφες του Τσίπρα στην εξωτερική πολιτική και τις σημειώνει, αν και χωρίς να σηκώνει τους τόνους. Πήγε στην Τουρκία και δεν αντέδρασε όταν άκουσε τον Νταβούτογλου να ζητά το άνοιγμα των κεφαλαίων 23 και 24 της ατζέντας των διαπραγματεύσεων ΕΕ-Τουρκίας, τα οποία έχει μπλοκάρει η Κυπριακή Δημοκρατία. Η απάντησή του σε σχετικό ερώτημα τούρκου δημοσιογράφου (εμφανώς σημειμένο) εκλήφθηκε από τη Λευκωσία ως συναίνεση στο τουρκικό αίτημα, κινήθηκε το διπλωματικό παρασκήνιο και το Μαξίμου «διόρθωσε» τις δηλώσεις Τσίπρα την επομένη, προσθέτοντας και τη διευκρίνιση ότι δεν εννοούσε ξεμπλοκάρισμα των κεφαλαίων «στο πόδι». Πήγε στο Ισραήλ και έγραψε με το ίδιο του το χέρι στο βιβλίο επισκεπτών του σιωνιστή προέδρου, ότι η Ιερουσαλήμ είναι «ιστορική πρωτεύουσα» του Ισραήλ. Όταν οι συνεργάτες του είδαν τους πανηγυρισμούς του σιωνιστικού Τύπου, κατάλαβαν τι είχε διαπράξει ο πρωθυπουργός τους και αποφάσισαν να το διορθώσουν κι αυτό. Ετσι, όταν επισκέφτηκε τη Ραμάλα, είπε ενώπιον του Αμπάς ότι τάσσεται υπέρ της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ!

Τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα των γκαφών ήταν το επεισόδιο με τα tweets για τους έλληνες πιλότους μαχητικών αεροσκαφών, που ξέρουν να συγκρατούν τα... νεύρα τους και να μην γκρεμίζουν τα τουρκικά αεροσκάφη που παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο. Ενα tweet του Νταβούτογλου, που έλεγε ότι «τα σχόλια για τους πιλότους δεν συνάδουν με το κλίμα της ημέρας» και καλούσε τον «Αλέξη» να «επικεντρωθούν στη θετική ατζέντα» ήταν αρκετό για να κατέβουν όλα τα ειρωνικά σχόλια του Τσίπρα και να αντικατασταθούν με άλλο που έλεγε ότι με την Τουρκία «είμαστε γείτονες και πρέπει να μιλάμε με ειλικρίνεια». Ας κρατήσουμε υπό σημείωση το γεγονός ότι τα «τιτίβισματα» του Τσίπρα κατέβηκαν από το λογαριασμό του στα αγγλικά, παρέμειναν όμως στα ελληνικά.

Αυτά τα διπλωματικά «ολισθήματα» του Τσίπρα, μαζεμένα σε λίγες μέρες, δεν πρέπει να εκπλησσουν όποιον έχει συνειδητοποιήσει πώς κάνει πολιτική η ομάδα Τσίπρα και ποιο είναι το επίπεδο του ίδιου του Τσίπρα. Πολύ πριν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει εξουσία και ο Τσίπρας πρωθυπουργός, είχαμε πολλές φορές την ευκαιρία να σημειώσουμε πως πρόκειται για έναν άνθρωπο θεωρητικά αστοιχειώτο και πολιτικά πρωτόγονο. Αυτά τα κενά δεν κλείνουν μέσα σε λίγο χρόνο, για ν' απαιτεί κανείς από τον Τσίπρα να γνωρίζει ζητήματα όπως «η Ιερουσαλήμ δεν αναγνωρίζεται ούτε από τον ΟΗΕ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ». Ετσι, στην προσπάθειά του να φανεί αρεστός στους σιωνιστές και στους αμερικανούς πάτρωνες, έγραψε ό,τι έγραψε στο βιβλίο επισκεπτών του σιωνιστή προέδρου.

Από τότε που ο Τσίπρας ορκίστηκε πρωθυπουργός και σχημάτισε κυβέρνηση, ήμασταν εμείς που καθιερώσαμε τον όρο «παιδική χαρά του Μαξίμου», βλέποντας πώς χειρίζονται διάφορα ζητήματα. Είναι φυσιολογικό, λοιπόν, στην προσπάθειά του ν' ανοίξει ένα δίαυλο με το τουρκικό καθεστώς, ο Τσίπρας να αφήνει ανοιχτό

το παράθυρο για το ξεμπλοκάρισμα ακόμα και κεφαλαίων που έχει μπλοκάρει η Κύπρος. Προφανώς, η προετοιμασία του από τους διπλωματικούς του συμβούλους υπήρξε πλημμελής (όφειλαν να ξέρουν ότι θα γίνουν τέτοιες ερωτήσεις και να του υπαγορεύσουν τις απαντήσεις που είναι σύμφωνες με την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους) και μετά έτρεχαν να τα μαζέψουν. Όσο για τα tweets, η «παιδική χαρά» δεν κατάφερε να διακρίνει ανάμεσα στον πολιτικαντισμό για εσωτερική κατανάλωση και σε ενέργειες που μπορεί να έχουν διπλωματικό αντίκτυπο. Όταν το κατάλαβε, έσβησε μεν τα tweets στα αγγλικά, τα άφησε όμως στα ελληνικά, αποδεικνύοντας ότι στόχος της δεν ήταν να «κάνει ζημιά» στην Τουρκία, αλλά να «πουλήσει» ο Τσίπρας εθνική μαγκιά στο εσωτερικό. Τα tweets «κατέβηκαν γιατί είχαν εκπληρώσει τον ρόλο τους, ο κόσμος έμαθε τι γίνεται στην Μεσόγειο, που εμείς την θέλουμε μια θάλασσα ειρήνης, και πόση δουλειά απαιτείται γι' αυτό», δήλωσε ατάραχος ο Φλαμπουράρης! Και ο δημοσιογράφος της ΕΡΤ δεν τον ρώτησε «τότε γιατί έμειναν στα ελληνικά;». Οι «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι δεν κάνουν... αγενείς ερωτήσεις.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι οι γκάφες που κάνει η «παιδική χαρά» του Μαξίμου και ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί να τις μαζέψει. Αυτές, άλλωστε δεν αφορούν την ουσία αλλά το φαίνεσθαι. Και ο αστικός Τύπος θυμήθηκε να σχολιάσει τις γκάφες του Τσίπρα τώρα, που αρχίζει να παίρνει την κάτω βόλτα και αρχίζουν να «παίζουν» σενάρια για οικουμενική». Το ζήτημα είναι πώς άτομα σαν τον Τσίπρα αναδεικνύονται σε ηγέτες. Αν ψάξει κανείς τις προσωπικές ιδιότητες πολλών αστών πολιτικών που για κάποια περίοδο προβλήθηκαν ως «καταλληλότεροι» ή «αναντικατάστατοι», θα διαπιστώσει ότι ο Τσίπρας δεν είναι η μοναδική περίπτωση αστοιχειώτου. Έχουν προηγηθεί άλλοι. Εξίσου καλά, όμως, μπορούν να αποδώσουν στο τιμόνι της αστικής πολιτικής και οι μορφωμένοι και έμπειροι και οι αστοιχειώτοι και άπειροι. Η απόδοσή τους εξαρτάται περισσότερο από τη συγκυρία και λιγότερο από τα προσωπικά τους χαρακτηριστικά. Ο μακροβιότερος πολιτικός της μεταπολίτευσης υπήρξε ο Α. Παπανδρέου. Τι τύχη θα είχε στις συνθήκες της κρίσης και των Μνημονίων; Την ίδια μ' αυτή του γιου του. Η δημαγωγία του μπαλκονιού αποδίδει όταν έχεις κάποια ψίχουλα έστω για να μοιράσεις στο εξαντλημένο πόπολο. Αν δεν υπάρχουν ούτε αυτά, τότε γίνεσαι... Τσίπρας: μεσσίας όσο είσαι στην αντιπολίτευση, απόβλητος μόλις κυβερνήσεις.

Παρά ταύτα, η αστική πολιτική έχει την ικανότητα να παράγει μεσσίες. Οι διαδικασίες αυτής της παραγωγής είναι σύνθετες, καθώς υπεισέρχονται πολλοί παράγοντες. Μόλις όμως εμφανιστεί κάποιος που ασκεί γοητεία στα πλήθη (γοητεία αντίστοιχη μ' αυτή που ασκούν οι διάφοροι «σταρ» της «σούου μπιζ»), τότε ολόκληρο το μιντιακό σύστημα αναλαμβάνει να τον στηρίξει, επενδύοντας πάνω του. Οι εμφανείς αδυναμίες του κρύβονται κάτω από το χαλί, οι γκάφες του περνούν στο ντούκου, τον εμφανίζουν σαν μεγάλο τακτικιστή και «παίκτη», που παίζει χωρίς αντίπαλο. Το πόσο ψεύτικο είναι αυτό το πολιτικό «ίματζ μέικινγκ» φαίνεται στη

φάση της πτώσης του συγκεκριμένου πολιτικού. Ο κόπος που καταβάλλουν για να τον ξεφορτωθούν είναι πολύ-πολύ λιγότερος από τον κόπο που κατέβαλαν για να τον «φτιάξουν».

Ετσι θα γίνει και με τον Τσίπρα κάποια στιγμή (που δε θ' αργήσει), όμως το ερώτημα παραμένει: πώς διάφορα μηδενικά φτάνουν στα ύψη, μετατρέπονται σε λαϊκά ινδάλματα; Αν θέλουμε να φτάσουμε στον πυρήνα του ζητήματος, θα πρέπει να πάμε στη σχέση πομπού-δέκτη που δημιουργεί η αστική πολιτική. Όταν αυτή η σχέση δεν «σπάει» από κάθε είδους μαζικές διαδικασίες (έστω κι αν αυτές είναι διαδικασίες μέσα στα ίδια τα αστικά κόμματα), τότε διαμεσολαβείται αποκλειστικά από τους μηχανισμούς προπαγάνδας και τα αστικά ΜΜΕ. Υπ' αυτούς τους όρους, το βασικό προσόν που πρέπει να έχει ο προοριζόμενος για ηγέτης είναι η προσωπική γοητεία. Αναρριχάται χάρη σ' αυτό το προσόν και στη διαδικασία της αναρρίχησης μαθαίνει τα υπόλοιπα (ίντριγκες, δημιουργία προσωπικού μηχανισμού κτλ.).

Πώς μπορεί να σπάσει αυτή η σχέση πομπού-δέκτη; Ακόμη κι αν υποθέταμε ότι τα αστικά κόμματα αποκτούσαν και πάλι μαζικές διαδικασίες, το αποτέλεσμα δε θα ήταν διαφορετικό επί της ουσίας. Μπορεί να μην εκλέγονταν στην ηγεσία τους γοητευτικοί φελλοί, θα εκλέγονταν όμως κωλοπετωμένοι πολιτικοί που θα μπορούσαν να επιφέρουν ίδια ή και μεγαλύτερη ζημιά στην εργαζόμενη κοινωνία. Αρα, το ζήτημα δεν είναι να σπάσει απλώς η σχέση πομπού-δέκτη, αλλά να υπάρξει σχίσμα ανάμεσα στην αστική και την προλεταριακή πολιτική.

Μιλάμε, δηλαδή, για πλήρη αντιστροφή του πολιτικού παιχνιδιού, έτσι που να μην υπάρχει αναζήτηση «καταλληλότερων», αλλά να υπάρχει αντιπαράθεση ανάμεσα σε δυο στρατόπεδα: από τη μια το αστικό στρατόπεδο, με την πολυχρωμία του, με τους «καταλληλότερους» και τους μεσσίες του, και από την άλλη το λαϊκό στρατόπεδο, με τη **συγκροτημένη** εργατική πολιτική στο κέντρο του.

Οποτε στην Ιστορία υπήρξε τέτοιος διαχωρισμός, οι εργατικές και εργαζόμενες μάζες βοηθήθηκαν να διακρίνουν ανάμεσα στις δυο προτάσεις. Η ταξική πάλη δε φενακίστηκε. Οι πραγματικοί λαϊκοί ηγέτες αναδείχθηκαν μέσα από τη φωτιά της ταξικής πάλης και όχι μέσα από τα εργαστήρια των «ίματζ μέικερ» και τους παραμορφωτικούς φακούς των ΜΜΕ. Δε χρειάζεται να αναφέρουμε ονόματα τέτοιων ηγετών, έχουν μείνει στην Ιστορία και είναι γνωστά σε όλους (έστω και μόνο ως ονόματα).

Φυσικά, η συγκρότηση ενός εργατικού πολιτικού πόλου δε σημαίνει αυτόματα και συσπείρωση των εργαζόμενων μαζών γύρω του. Αποτελεί, όμως, όρο εκ των ων ουκ άνευ για να μπορέσει να υπάρξει η συσπείρωση του εργατικού και λαϊκού στρατόπεδου. Ποιος θα διεξάγει τον ιδεολογικό και πολιτικό αγώνα; Ποιος θα δώσει τις απαντήσεις στον ορμαγδό του ψεύδους και της παραπληροφόρησης από την αστική πολιτική και τους μηχανισμούς προπαγάνδας που διαθέτει; Ποιος θα γκρεμίσει τα είδωλα (στην ανοδό τους και όχι στην πτώση τους); Ποιος θα λειτουργήσει ως οργανωτής του ταξικού στρατόπεδου; Μόνο ένα επαναστατικό εργατικό κόμμα μπορεί να φέρει σε πέρας αυτό το καθήκον.

Πέτρος Γιώτης

Συνεχίζουν ν' απειλούν τους μάρτυρες οι νεοναζί

Παρασκήνιο της προέδρου με συνηγόρους υπεράσπισης

Στην 30ή συνεδρίαση της δίκης των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, που έγινε την Τετάρτη 2 Δεκέμβρη, συνεχίστηκε η εξέταση της αυτόπτη μάρτυρα Δ.Ζ., που προκάλεσε πανικό στους νεοναζί και τους συνηγόρους τους. Με ερωτήσεις κατά ριπάς, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζί προσπάθησαν να κουράσουν τη μάρτυρα και να την οδηγήσουν σε αντιφάσεις. Η προσπάθειά τους απέτυχε. Οι καταθέσεις της Δ.Ζ. στην προανάκριση, την ανάκριση και στην ακροαματική διαδικασία είναι απόλυτα συνεπείς η μία με την άλλη. Γιατί δεν υπήρξαν προϊόν επεξεργασίας, αλλά εξιστόρηση των που είδε από κοντά στον τόπο της στυγνής δολοφονίας του Π. Φύσσα από τον νεοναζί Γ. Ρουπακιά, μαζί με την φίλη της Π.Κ., που σύμφωνα με τον κατάλογο μαρτύρων του κατηγορητηρίου είναι η επίσημη μάρτυρας και πρέπει να κληθεί να καταθέσει την Παρασκευή 4 Δεκέμβρη.

Η μάρτυρας δεν έκρυψε τις αντιφασιστικές της πεποιθήσεις. Οτι από τα 17 της γνωρίζει για τη δράση της ΧΑ, ότι παρακολούθησε τη δράση και είναι σαφώς ενάντια στο νεοναζισμό. Αρχικά, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζί δεν επεχείρησαν να αξιοποιήσουν αυτή την τοποθέτηση της μάρτυρα, κατηγορώντας την για μεροληψία και προκατάληψη. Όταν είδαν ότι δεν κατάφεραν να οδηγήσουν τη μάρτυρα σε αντιφάσεις και ότι η κατάθεσή της τους «τσουруφλίζει», αποφάσισαν να παίξουν αυτό το χαρτί. Ο συνηγόρος υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλιας, γιος του επίσης συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαλόλια και ανιψιός του φίρερ Μιχαλολιάκου, παρουσίασε αναρτήσεις της μάρτυρα στο λογαριασμό της στο Facebook. Διάρβαζε κομμάτια από τις αναρτήσεις, που ήταν σαφώς επικριτικές για τη νεοναζιστική ΧΑ και τη δράση της, τη ρωτούσε αν είναι δικές της και τις κατέθετε στο δικαστήριο για να εισαχθούν στα πρακτικά. Η μάρτυρας απάντησε, χωρίς το παραμικρό ίχνος αμνηστίας, ότι οι αναρτήσεις είναι δικές της. Άλλωστε, από την πρώτη στιγμή είχε δηλώσει τον αντιφασισμό της. Σημασία δεν έχουν οι προσωπικές της απόψεις αλλά η αξιοπιστία της ως αυτόπτη μάρτυρα.

Και είναι αυτή η αξιοπιστία που ενέτεινε τον πανικό των νεοναζί και των συνηγόρων της. Στην προηγούμενη συνεδρίαση, ο χρυσαυγίτης Ι. Καζαντζόγλου, τον οποίο η μάρτυρας αναγνώρισε ως συνοδηγό στο αυτοκίνητο του Ρουπακιά, έξω φρενών φώναζε: «Αφίστε με να βγω έξω, να της που εγώ». Όπως κατήγγειλε η μάρτυρας, από τη μεριά των συνηγόρων υπεράσπισης των νεοναζί ακουόταν συνέχεια ότι είναι «βαλτή». Σ' αυτή τη συνεδρίαση, συνηγόροι των νεοναζί, απειθυνόμενοι σε συνηγόρους της πολιτικής αγωγής είπαν για τη μάρτυρα: «Πάρτε την από εδώ, αλλά δεν την συζητέ!»

Η απειλή ακούστηκε από την προεδρεύουσα Μ. Λεπενιώτη, τους υπόλοιπους δικα-

στές και τους εισαγγελείς και απετέλεσε αιτία προσωρινής διακοπής της συνεδρίασης. Όταν επαναλήφθηκε η συνεδρίαση, το μόνο που έκανε η προεδρεύουσα ήταν να απειθυνηθεί στους συνηγόρους και των δύο πλευρών, ζητώντας αυτά που συνέβησαν προηγουμένως να μην επαναληφθούν! Ετσι αντιλαμβάνεται το καθήκον της απέναντι σε πολίτες που απειλούνται από νεοναζί η εφέτης Λεπενιώτη; Ετσι αντιλαμβάνεται την υποχρέωση προστασίας των μαρτύρων που προσέρχονται να καταθέσουν στο δικαστήριο της; Η προεδρεύουσα σιωπάζει πολύ καλά ότι η άσκηση πίεσης στους μάρτυρες από τους υπερασπιστές είναι επιτρεπτή, όταν βρίσκεται μέσα στα όρια των δικονομικών κανόνων. Οι απειλές, όμως, δεν είναι απλώς δικονομικό αίσθημα. Είναι και ποινικό αδίκημα, του οποίου θα έπρεπε να επιληφθεί η προεδρεύουσα και οι εισαγγελείς της έδρας.

Οι απειλές κατά της μάρτυρα αποτελούν ένδειξη πανικού των νεοναζί και των υπερασπιστών τους. Αντιλαμβάνονται τι θα συμβεί όταν θα καταθέσει η φίλη της, επίσης αυτόπτης μάρτυρας στη δολοφονία του Π. Φύσσα καθώς και οι δύο αυτόπτες μάρτυρες που είδαν τη δολοφονία από το μαλκόνι του σπιτιού τους, σε σχετικά μικρή απόσταση.

Σημαντικό γεγονός, επίσης, είναι η παρασκηνιακή συνεννόηση της προεδρεύουσας και συνηγόρων υπεράσπισης για να κληθεί από τη γραμματέα του δικαστηρίου να προσέλθει στη δίκη ο αστυνομικός Γ. Ρώτας, ενώ ακόμη το δικαστήριο δεν είχε αποφασίσει επί του σχετικού αιτήματος του Β. Οπλιτζάκη, συνηγόρου των Καζαντζόγλου και Ρουπακιά. Το αίτημα είχε αρχικά αναπτύξει ο συνηγόρος αυτός προφορικά (στη συνεδρίαση της 25ης Νοέμβρη). Ζήτησε να κληθούν οι αστυνομικοί Γ. Ρώτας και Χ. Δεληγιάννης. Στις 2 Δεκέμβρη κατέθεσε

γραπτό αίτημα και ζήτησε να κληθεί να καταθέσει κατ' αντιπαράσταση με τη μάρτυρα Δ.Ζ. μόνο ο Γ. Ρώτας. Κι ενώ η απόφαση του δικαστηρίου επί του συγκεκριμένου αιτήματος εκκρεμούσε, η πρόεδρος διέταξε το γραμματέα να καλέσει τον Ρώτα, ο οποίος εμφανίστηκε στη δίκη!

Αυτό το γνωρίζουμε από ενημέρωση που έκανε ο γραμματέας σε συνηγόρους της πολιτικής αγωγής και στη μάρτυρα στο τέλος της συνεδρίασης, εξηγώντας τους γιατί κάλεσε τον Ρώτα να έρθει στη δίκη. Ακούσαμε κι εμείς την ενημέρωση του γραμματέα και την επισημάναμε ότι αυτή η ενέργεια είναι παράνομη. Ο γραμματέας ενοχλήθηκε με το μάθημα και εμείς, μολονότι αυτός εκτέλεσε εντολή της προεδρεύουσας.

Αυτό το παρασκήνιο της προεδρεύουσας με συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζί συνιστά από μόνο του δικαστικό πραξικόπημα και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα αν το δικαστήριο δεχτεί το αίτημα της υπεράσπισης των νεοναζί να κληθεί ο αστυνομικός Γ. Ρώτας για να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με τη μάρτυρα Δ.Ζ., γιατί θα αναγορεύσει αυτόν τον αστυνομικό στον μοναδικό αξιόπιστο μάρτυρα, που θα κρίνει τις καταθέσεις των πολιτών αυτοπτών μαρτύρων.

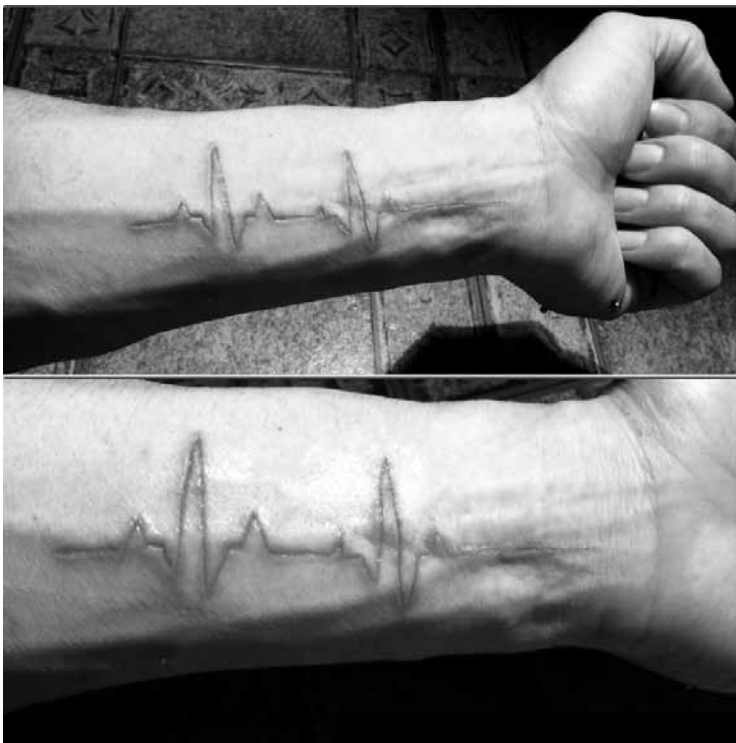
Ενας λόγος παραπάνω είναι ότι αυτός ο αστυνομικός, όπως και οι υπόλοιποι επτά συναδέλφοι του των δύο ομάδων ΔΙΑΣ, ενώ ήταν παρόντες στον σημείο που έγινε η δολοφονία του Π. Φύσσα, άφησαν ελεύθερο το πεδίο δράσης στον Ρουπακιά και στο νεοναζιστικό τάγμα εφόδου να ξεδιπλώσουν το οργανωμένο δολοφονικό τους σχέδιο. Έχουν ευθύνη για ό,τι συνέβη και έχουν κάθε λόγο να παραπονοήσουν τα γεγονότα για να συκαλύψουν τη δική τους ευθύνη. Δεν μπορεί να θεωρούνται αξιόπιστοι μάρτυρες αυτοί που πρέπει να παραπεμφθούν ως κατηγορούμενοι για υπόβαλψη στυγνών δολοφόνων, όπως ο Ρουπακιάς και οι νεοναζί συμμορίες.

Οι συνηγόροι πολιτικής αγωγής αντέκρουσαν με νομικά επιχειρήματα το αίτημα για κλήση του αστυνομικού Γ. Ρώτα και ζήτησαν την απόρριψή του, που πρέπει να γίνει δεκτή από το δικαστήριο. Σωστό είναι επίσης το αίτημα του συνηγόρου πολιτικής αγωγής Κ. Παπαδόκη που ζήτησε, πέρα από την απόρριψη του αιτήματος της υπεράσπισης των νεοναζί, να κληθούν άλλοι τέσσερις μάρτυρες, οι Ι. Μιχαηλίδης, Α. Νικολάου, Η. Κοντονικόλας και ένας που δεν είχε πρόχειρο το όνομά του. Κατά τη γνώμη μας, μετά τη φίλη της Δ.Ζ., που πρέπει να είναι η επόμενη μάρτυρας, πρέπει ν' ακολουθήσουν οι μάρτυρες που ζήτησε να κληθούν ο συνηγόρος Κ. Παπαδόκης, προηγούμενοι των υπόλοιπων μαρτύρων του κατηγορητηρίου.

Το σάρωμα της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι αποφασισμένο

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο Κατρούγκαλος «δεσμεόταν» δημόσια ότι δε θα πειραχτούν συντάξεις κάτω από 1.000 ευρώ; Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο ίδιος αυτός Κατρούγκαλος παρουσίασε τις συντάξεις που θα παίρνονταν με τον πόρσιμο της «επιτροπής σοφών» και προδιέγραφε κλιμακωτή μείωση όλων των υπάρχουσών συντάξεων, στο πλαίσιο επανυπολογισμού τους, ώστε (για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, όπως έλεγε) να εξισωθούν με τις συντάξεις που θα παίρνονταν οι μελλοντικοί συνταξιούχοι; Και όμως, αυτός ο ίδιος Κατρούγκαλος δηλώνει τώρα ότι καμιά σύνταξη δε θα θιγεί!

Αυτός ο ίδιος Κατρούγκαλος, δήλωσε την περασμένη Τρίτη, ότι «οι κύριες συντάξεις δεν μπορεί να μειωθούν άλλο. Αυτό είναι πράγματι η εθνική ανάγκη όχι μόνο εθνικής γραμμής». Είχε προηγηθεί η αλλαγή της κυβερνητικής προπαγάνδας, με τον Τσίπρα να εισηγείται στη σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου (και να το ψηφίζει μόνος του!): «Ως προς το Ασφαλιστικό, αναγνωρίστηκε η ανάγκη, κατά τις αντίστοιχες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, να διεξαχθεί διεξοδικός ουσιαστικός διάλογος, με στόχο την διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος και την αποφυγή περαιτέρω μειώσεων των συντάξεων, στο πλαίσιο των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Χώρα».

όχι με κάποιο πακέτο προσαπαιτούμενων. Από την άλλη, το νέο σύστημα πρέπει να ισχύσει από την 1.1.2016, οπότε υπάρχει ανάγκη να ψηφιστεί μέσα στο Δεκέμβριο.

Αναζητώντας, λοιπόν, χρόνο για να μαζέψουν «κουκιά» στη Βουλή, ο Κατρούγκαλος συναντήθηκε με τον Βερνίκο της ΟΚΕ και του «κατέθεσε

κείμενο αρχών, προκειμένου η ΟΚΕ να γνωμοδοτήσει επί των Γενικών Αρχών της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης μέχρι την 15η Δεκεμβρίου». Πρότεινε, επίσης, στην ΟΚΕ «μολοντί η διαβούλευση διεξάγεται μεταξύ των φορέων-μελών της, να απευθύνει πρόσκληση και προς τα κόμματα που εκπροσωπούνται στη Βουλή να υπο-

δείξουν εμπειρογνώμονες της επιλογής τους για συμμετοχή στην Επιτροπή Εργασίας που θα συγκροτήσει».

Ξέρετε τι μέγεθος έχουν οι «Γενικές Αρχές της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης»; Πρόκειται για ένα κείμενο δύο αραιογραμμένων σελίδων και 471 λέξεων. Μιλάμε για το αποκορύφωμα της κοροϊδίας. Ο Βερνίκος δέχτηκε την πρόταση, γιατί έχει κι αυτός ανάγκη από λίγη προβολή. Όμως ούτε με τους εργατοπατέρες δε θα γίνει διάλογος, γιατί αυτοί αποχώρησαν από την ΟΚΕ, επειδή η κυβέρνηση τους έκοψε πόστα από την ευρωενοστική ΟΚΕ. Όσο για τα κόμματα της αντιπολίτευσης, πέραν του ότι δεν έχουν κανένα λόγο να μπουν σε διάλογο στο πλαίσιο της ΟΚΕ, στην οποία δε συμμετέχουν θεσμικά, θα βρουν μια ακόμη ευκαιρία να καταγγείλουν την κυβέρνηση για κρυφτούλι και προσπάθεια αποπροσανατολισμού. Δηλαδή, η προσπάθεια να κάνει ο Βερνίκος αυτό που δεν μπόρεσε να κάνει ο Τσίπρας στο προεδρικό μέγαρο θα πέσει στο κενό και το μόνο που θα εξασφαλιστεί είναι ένα δεκαήμερο.

Το κείμενο αυτό που τόσο ξεδιάντροπα έδωσε για «διάλογο» ο Κατρούγκαλος δεν αποκαλύπτει τίποτα. Το μόνο που διαπιστώνει κανείς είναι αυτό που ήδη γνωρίζουμε. Οτι θα πάρουν τους νόμους Λοβερδού-Παπακωνσταντίνου και θα τους κάνουν

χειρότερους. Τεχνικά αυτό είναι πανεύκολο να γίνει. Αρκεί να μειώσουν το ποσοστό αναπλήρωσης και να βάλουν ως βάση υπολογισμού τα 40 αντί για τα 35 χρόνια, και οι άθλιες συντάξεις που προβλέπουν αυτοί οι νόμοι θα γίνουν αθλιότερες. Όμως αυτό δεν τους φτάνει. Δε θέλουν να κόψουν μόνο τις μελλοντικές συντάξεις, αλλά και τις σημερινές συντάξεις. «Η αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή δεν θα προκύψει από νέες οριζόντιες μειώσεις, αλλά από τον εξορθολογισμό του συστήματος» γράφει το κείμενο Κατρούγκαλου. Είναι η επιμήκυνση, έτσι που να εξομαλυνθεί η εξυπηρέτηση του χρέους μετά το 2022, όταν οι ετήσιες πληρωμές γίνονται υψηλές, ωστόσο αυτό που έχει σημασία -εποσήμανε ο Καστέλλο- είναι να διασφαλιστεί ότι η Ελλάδα θα παραμείνει συνεπής στην τήρηση του προγράμμάτος της και στην παραγωγή ετήσιων πλεονασμάτων.

Θα το ξαναπούμε: η τεχνική του πετοσκοπμάτος δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει ότι η Κοινωνική Ασφάλιση θα εξαφανιστεί και θα μετατραπεί σε κρατική πρόνοια. Το λέει το Μνημόνιο-3, το λέει και ο Κατρούγκαλος: «Η μεταρρύθμιση αποσκοπεί στη θέσπιση ενός **ενιαίου πλέγματος κοινωνικής προστασίας προνοιακών και ασφαλιστικών παροχών**». Οι ποιος ανακατεύει την ασφάλιση με την πρόνοια έχει σαν στόχο να εξαφανίσει την ασφάλιση.

Γλάστρες του Μελισσανίδη, Σκουρλέτης-Δούρου-Βασιλόπουλος

Σύσκεψη πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τρίτη στο ΥΠΕΚΑ, την οποία δεν πληροφορηθήκαμε από κάποιο Δελτίο Τύπου του υπουργείου (ή της Περιφέρειας Αττικής ή του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, που συμμετείχαν), αλλά από ανακοίνωση της ΠΑΕ ΑΕΚ! Η ανακοίνωση αυτή έχει μια πρωτοτυπία σε σχέση με παλαιότερες ανακοινώσεις των ανθρώπων του Μελισσανίδη. Αναφέρει ότι πήραν μέρος «το σωματείο ΑΕΚ (ιδιοκτήτης του οικόπεδου) και η Δικεφάλος 1924 ΑΕ (ως κατασκευάστρια εταιρία του νέου γηπέδου)».

Καταβάλλεται, δηλαδή, μια προσπάθεια να παρακαμφθεί το μείζον θέμα της μη νομιμοποίησης της εταιρίας του Μελισσανίδη (Δικεφάλος 1924 ΑΕ) από τις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ, αλλά και της εκκρεμοδικίας που υπάρχει, μετά την κατάθεση αγωγής μέλους της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ με την οποία ζητείται η ακύρωση της σύμβασης παραχώρησης στη Δικεφάλος 1924 ΑΕ του οικόπεδου που έχει παραχωρηθεί από το δημόσιο στην ΑΕΚ. Εμφανίζονται σαν «αντισυμβαλλόμενοι» των υπουργείων-περιφέρειας-δήμου το σωματείο ΑΕΚ και την εταιρία του Μελισσανίδη ως κατασκευάστρια του γηπέδου. Αν ήταν έτσι, όμως, δε θα είχε καμία θέση αυτή η εταιρία στη σύσκεψη. Όση θα είχε μόνο το σωματείο ΑΕΚ, ενώ οι άνθρωποι της εταιρίας το πολύ να παρίσταντο ως τεχνικοί σύμβουλοι του σωματείου.

Όλοι τους ξέρουν πολύ καλά ότι η εταιρία του Μελισσανίδη δεν εμφανίζεται ως κατασκευάστρια εταιρία (ως εργολάβος, δηλαδή), αλλά ως οιονεί ιδιοκτήτρια του οικόπεδου, που της έχει παραχωρηθεί για 49 χρόνια, μαζί με όλα τα δικαιώματα που έχει το σωματείο ΑΕΚ στο οικόπεδο (δεν είναι ιδιοκτήτης, αλλά το οικόπεδο του έχει παραχωρηθεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση). Η εταιρία του Μελισσανίδη υπέβαλε αίτηση για να πάρει έγκριση και άδεια δόμησης του γηπέδου, η εταιρία του Μελισσανίδη υπέβαλε τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ως ιδιοκτήτης και φορέας του έργου.

Γι' αυτό και η σύσκεψη αυτή, ανεξάρτητα από την αξία της αυτή καθαυτή, ήταν μια **παράνομη σύσκεψη**, αφού πήραν μέρος εκπρόσωποι της Δικεφάλος 1924 ΑΕ, δηλαδή της εταιρίας που δεν έχει νομιμοποιηθεί ούτε από τις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ ως έχουσα το δικαίωμα να κατασκευάσει το γήπεδο και να το εκμεταλλεύεται πλήρως για 49 χρόνια, ούτε από το δικαστήριο στο οποίο έχει προσφύγει μέλος της ΑΕΚ. Το ΥΠΕΚΑ, η Περιφέρεια και ο Δήμος παρεμβαίνουν ωμά σε μια εν εξελίξει δικαστική διαδικασία, νομιμοποιώντας την εταιρία του Μελισσανίδη και κάνοντας ότι δεν καταλαβαίνουν τι τρέχει. Ο Μελισσανίδης θέλει να παίξει τα προπαγανδιστικά του παιχνίδια για να παραμυθιάσει τους οπαδούς της ΑΕΚ και ο Σκουρλέτης, η Δούρου και ο Βασιλόπουλος σπεύδουν να του κάνουν τις γλάστρες.

Εμείς έχουμε υποβάλει αιτήσεις με συγκεκριμένα ερωτήματα στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ και στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες. Επειδή ακόμα δεν μας έχουν απαντήσει (ενώ είναι υποχρεωμένοι βάσει του νόμου), τους θυμίζουμε ότι υπάρχει και ο δικαστικός δρόμος.

Θηλιά για πάντα το δημόσιο χρέος

«Στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι η μεταρρυθμιστική διαδικασία θα συνεχιστεί μετά τη λήξη προγράμματος». Ο Κλάους Ρέγκλιγκ του ESM/EFSS δεν μάσησε τα λόγια του, όταν ρωτήθηκε από φιλανδνική εφημερίδα για τις προοπτικές του ελληνικού χρέους. Συνέδεσε ευθέως το ενδεχόμενο τμηματικής ελάφρυνσης με όρους πολιτικής που πρέπει να εφαρμοστούν μετά τη λήξη του παρόντος προγράμματος (Μνημόνιο-3) τον Ιούλη του 2018.

Την ίδια μέρα που δημοσιεύσαν η συνέντευξη του Ρέγκλιγκ (Δευτέρα, 10.12.2015), ο Ντέκλαν Καστέλλο, εκπρόσωπος της Κομισιόν στην τρόικα, επαναλάμβανε τα ίδια από το βήμα συνεδρίου του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου στην Αθήνα. Η ρύθμιση του χρέους θεωρείται δεδομένη, είπε ο Καστέλλο, όμως το θέμα είναι πώς θα γίνει. Η βασική ρύθμιση που συζητείται είναι η επιμήκυνση, έτσι που να εξομαλυνθεί η εξυπηρέτηση του χρέους μετά το 2022, όταν οι ετήσιες πληρωμές γίνονται υψηλές, ωστόσο αυτό που έχει σημασία -εποσήμανε ο Καστέλλο- είναι να διασφαλιστεί ότι η Ελλάδα θα παραμείνει συνεπής στην τήρηση του προγράμμάτος της και στην παραγωγή ετήσιων πλεονασμάτων.

Η κατεύθυνση των ιμπεριαλιστών δανειστών είναι σαφής. Θα προχωρήσουν σε μια ακόμα αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, μόνο υπό τον όρο ότι θα συνεχιστεί η πολιτική των Μνημονίων και ο απόλυτος έλεγχός τους επί της ελληνικής οικονομίας. Αναζητούν, λοιπόν, τον τρόπο και τους μηχανισμούς για να το εξασφαλίσουν αυτό και δεν πρέπει να αποκλείσουμε την πιθανότητα να μην προχωρήσουν σε μια γενική αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, αλλά σε τμηματική αναδιάρθρωση. Δηλαδή, αρχικά να επιμηκύνουν τις λήξεις μόνο μερικών ετών (π.χ. από το 2022 μέχρι το 2025), συνοδεύοντας αυτή τη ρύθμιση με όρους καταγεγραμμένους σ' ένα νέο Μνημόνιο και με την πρόβλεψη ότι πριν από τη λήξη αυτής της περιόδου θα επανεκτιμηθούν οι βιωσιμότητα του χρέους τα επόμενα χρόνια.

Από το βήμα του ίδιου συνεδρίου, ο Ευκλείδης Τσακαλώτος εγκατέλειψε εκείνα τα ηρωικά περί διαγραφής χρέους (και μάλιστα του μεγαλύτερου μέρους) και ζήτησε έναν... «καθαρό διάδρομο» για τα επόμενα χρόνια. Ο «καθαρός διάδρομος» είναι κατά τον υπουργό Οικονομικών απαραίτητος όρος για να έρθουν επενδύσεις στην Ελλάδα και συνδέεται -πάντα κατά τον Τσακαλώτο- με την οριστική λύση στο ζήτημα του χρέους.

Γιατί όμως να δώσουν οριστική λύση οι ιμπεριαλιστές δανειστές, αν είναι να χάσουν τις δυνατότητες ελέγχου που τους προσφέρει το χρέος; Μπορεί ο Τσακαλώτος να λέει ό,τι θέλει (σήμερα, άλλωστε, εκπροσωπεί μια παρασιτισσα κυβέρνηση), όμως τις αποφάσεις θα τις πάρει ο γερμανογαλλικός άξονας που ελέγχει απόλυτα τα κοινοτικά όργανα. Και οι αποφάσεις αυτές θα είναι τέτοιες ώστε να διασφαλίζουν πως οι δανειστές θα εξακολουθήσουν να έχουν άμεσα λόγο στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής στην Ελλάδα.

Για τον ελληνικό λαό το χρέος θα εξακολουθήσει να είναι θηλιά στο λαιμό του. Απαλλαγή δεν προβλέπεται, όσες αναδιարθρωπίσεις να γίνουν. Νέα δάνεια θα συνάπτονται για την αποπληρωμή των παλιών. Και η δημοσιονομική πολιτική (μαζί με την πολιτική ιδιοτικοποιήσεων) θα χρησιμοποιείται για να δημιουργούνται πλεονάσματα που θα φέρουν το χρέος στο επιθυμητό επίπεδο. Τόσο ώστε να μην απειλεί τον ελληνικό καπιταλισμό με χρεοκοπία, αλλά να τον επιτρέπει να αποπληρώνει τα ετήσια τοκοχρεολίσια. Κι αυτά τα πλεονάσματα θα παράγονται με την εφαρμογή -διά ροπάλου- της πιο σκληρής λιτότητας.

Το χρέος πρέπει να διαγραφεί. Αυτό όμως δεν πρόκειται να το κάνει καμία αστική κυβέρνηση, όπως έδειξε και το παράδειγμα του ΥΠΡΙΖΑ. Αυτό μπορεί να νοηθεί μόνο ως καθήκον μιας νικηφόρας προλεταριακής επανάστασης.

425 εκατ. ευρώ θα αρπάξουν από τους αγρότες

Με τροπολογία που ψηφίστηκε στη Βουλή, ενσωματωμένη στο δασοκτόνο νόμο για τα βοσκοτόπια ως άρθρο 36, μήκη μπροστά από τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου και την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων η διαδικασία για την επιστροφή 424.724.942 ευρώ από 725.000 αγρότες, που η συντριπτική τους πλειοψηφία είναι φτωχοί αγρότες. Ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου και ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης θα εκδώσουν Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) με την οποία ο λαλίστατος Β. Αποστόλου θα ξεκινήσει άμεσα τη διαδικασία να κρατάει -μέσω του συστήματος ΟΣΔΕ- όλο το ποσό ή μέρος των επιδοτήσεων που εισέπραξαν οι 725.000 αγρότες, μέσω του περιβόητου «πακέτου Χατζηγάκη», για τις καταστροφές που έπαθαν στην γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή, στις εγκαταστάσεις και στις αποθηκευμένες ζωοτροφές.

Οι αγρότες γενικά -και όχι μόνο οι πλούσιοι αγρότες- στην Ελλάδα και στις άλλες χώρες μέλη της ΕΕ υφίστανται συχνά καταστροφές στην παραγωγή και στις εγκαταστάσεις τους, λόγω των καιρικών συνθηκών. Για τις καταστροφές αυτές δεν αποζημιώνονται για το σύνολο της καταστροφής που υφίστανται, αλλά για ένα μικρό μέρος της. Ενα μέρος της αποζημίωσης καταβάλλεται από τον ΕΛΓΑ και ένα μέρος από την ΕΕ.

Οι αγρότες δεν αποζημιώνονται

στόλου. Κατεβάζει το ποσό ισχυριζόμενος ότι υπάρχει ένα άλλο ποσό, από τον κανονισμό 1408/2013, ύψους 109.260.000 ευρώ, το οποίο προορίζεται για την ενίσχυση των αγροτών, φτάνει να μη νοθεύεται ο ανταγωνισμός. Γι' αυτό έχουμε κάθε δικαίωμα να πούμε ότι ο Β. Αποστόλου δίνει κλίπικες υποσχέσεις για μείωση των επιστροφών, προκειμένου να εκτονώσει τις αναμενόμενες κινητοποιήσεις των αγροτών.

Το σίγουρο είναι ότι θα αρχίσει η επιστροφή του ποσού αυτού μέσω του συστήματος ΟΣΔΕ και γι' αυτό δεν πρέπει οι αγρότες να δεχτούν αυτή τη μεγάλη περικοπή, που μαζί με την φοροκαταπίεση (αύξηση του φόρου για την φοροκαταπίεση, αύξηση της φορολογίας εισοδήματος, αύξηση της ΦΠΑ στα εφόδια και αύξηση στις ασφαλιστικές εισφορές) θα δεχτούν το τελειωτικό κτύπημα και θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την αγροτική παραγωγή και το χωριό.

Καταπώς το συνηθίζουν οι συριζαίοι, ο Β. Αποστόλου έκανε κάτι συμβολικές δηλώσεις, στις οποίες υπαινισσόταν ότι κάνει τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση για να αντιμετωπίσει τις πιέσεις της Κομισιόν, αλλά... δεν πρόκειται να την εφαρμόσει. Στον αστικό Τύπο άρχισαν να γράφονται διάφορα περί επιστροφής στη... «δημοιοργική ασφάλεια» της περιόδου Μπαρουφάκη, καθώς ο Αποστόλου καλούσε τους αγρότες «να μην ανησυχούν όσο υπάρχει κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ».

Μιλώντας στη Βουλή τη δεύτερη μέρα της συζήτησης για τη (ν)

τροπολογία που προβλέπει την επιστροφή από τους αγρότες του πακέτου των 424.724.942 ευρώ, ο Β. Αποστόλου μίλησε για πικρό ποτήρι, καταλήγοντας ότι «δεν θα αποφύγουμε το πικρό αυτό ποτήρι». Ο Β. Αποστόλου είναι αποφασισμένος να βάλει χέρι στις επιδοτήσεις των αγροτών. Και αυτοί δεν έχουν άλλο δρόμο από το να αντιδράσουν μαχητικά και δυναμικά παραβιάζοντας, χωρίς δισταγμούς, την αστική νομιμότητα.

Οικολόγος μάλαμα

Ασορτί με ένα δασοκτόνο νομοσχέδιο, όπως είναι αυτό για τις βοσκήσιμες γαίες, ήταν και το όργιο τροπολογιών, στις οποίες η πλειοψηφία τους περιεχόμενο στο οποίο επιδόθηκαν οι υπουργοί της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Μια τέτοια τροπολογία κατατέθηκε από τον εκπρόσωπο των Οικολόγων Πράσιнов στην κυβέρνηση, αναπληρωτή υπουργό ΠΕΚΑ Ι. Τσιρώνη.

Η τροπολογία Τσιρώνη προέβλεπε την παράταση της λειτουργίας των λατομείων για 5 χρόνια. Δηλαδή, μετά το θεωρητικό ορίζοντα ζωής της της κυβέρνησής! Υπήρξαν αντιδράσεις και ο Τσιρώνης άλλαξε την παράταση από πέντε σε δύο χρόνια. Υποτίθεται ότι ο' αυτό το διάστημα η κυβέρνηση θα νομοθετήσει νέο καθεστώς λειτουργίας των λατομείων!

Η εξουσία «ισιάζει». Και ο οικολόγος Τσιρώνης που τόσο αδίστακτα προωθεί περιβαλλοντοκτονές διατάξεις αποτελεί ένα ακόμη παράδειγμα.

Ο Φορτσάκης λαγός και η ΔΑΚΕ σε ρόλο κυνηγού

Ο Φορτσάκης φορτσάρει στο πεδίο του άγριου νεοφιλελευθερισμού, τρέχει κατοστάρι και η ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αδυνατεί να τον παρακολουθήσει και τον καταγγέλλει (!) γιατί οι πλάτες της δεν μπορούν να σηκώσουν το κράξιμο από τους εκπαιδευτικούς της βάσης ή επειδή τα στελέχη της ανήκουν σε διαφορετική γαλάζια «φράζια», ειδικά τώρα που γίνεται το μάλε-βράσε για την ανάδειξη αρχηγού στη ΝΔ, ενώ ταυτόχρονα βρήκε την ευκαιρία να ρίξει τα δηλητηριώδη βέλη της για την εκλογική αποτυχία του κόμματος.

Παίρνοντας παραμάσχαλα την έκθεση του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ο Φορτσάκης και ξέροντας ότι αυτή αποτελεί το «ευαγγέλιο» και για τους Τσιπροκαμμένους για όσα σχεδιάζουν να εφαρμόσουν στην εκπαίδευση, έκανε ερώτηση στον υπουργό Παιδείας στη Βουλή, ζητώντας να πληροφορηθεί «σε ποιες συγκεκριμένες ενέργειες πρόκειται να προβεί το Υπουργείο Παιδείας για την αξιοποίηση των δεδομένων της πρόσφατης έκθεσης του ΟΟΣΑ για την παιδεία μας, με σκοπό την ανάταξη του εκπαιδευτικού συστήματός μας, ιδίως ενόψει των χιλιάδων κενών που υπάρχουν ακόμη στα σχολεία».

Σημειώνουμε ότι ο Φορτσάκης έπαιρνε ως δεδομένα τα όσα αναφέρει -ψευδώς- η έκθεση του ΟΟΣΑ για την ελληνική εκπαίδευση σε σχέση με τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα και το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών.

Μπροστά στη στάση αυτή ακόμη και η ΔΑΚΕ δεν άντεξε για τους λόγους που προαναφέραμε, αφού ο Φορτσάκης έβαζε την αλήθεια με το κεφάλι κάτω, και εξέδωσε ανακοίνωση, χαρακτηριστικά σημεία της οποίας δημοσιεύουμε:

«...Η απάντηση που επιδιώκετε κε Φορτσάκη είναι παραπλανητικά απλή: Αύξηση ωρών διδασκαλίας, συγχωνεύσεις σχολείων, αύξηση αριθμού μαθητών ανά τμήμα και με έναν μαγικό τρόπο οι δείκτες και τα στατιστικά θα ευημερούν... Η εκπαίδευση όμως;

Η Δ.Α.Κ.Ε. Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εκτιμούν ότι εκτός από βιαστική ή όλη προσέγγιση είναι καθαρά αριθμολαγνική-διαχειριστική. Όπως ακριβώς ήταν και η κυβερνητική πολιτική που εφαρμόστηκε από τη Ν.Δ. τον καιρό της συγκυβέρνησής της (με ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, για όσο υπήρχε η τελευταία ως κυβερνητικός εταίρος). Μια λογιστικού τύπου διαχείριση - αντιμετώπιση του εκπαιδευτικού συστήματος και των εκπαιδευτικών που συνέβαλε στην ραγδαία απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Μια αντιμετώπιση στρεβλή η οποία, ηθελήμενα, αγνοεί την εκπαιδευτική πραγματικότητα και αποδεικνύει ότι, δυστυχώς, κάποιοι δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί ο λαός τους απάλλαξε από την ευθύνη να κυβερνούν.

Όσον αφορά στη συγκεκριμένη ερώτηση και ειδικά στο κομμάτι που αφορά στα στατιστικά δεδομένα (μέγεθος σχολικής τάξης, αναλογία εκπαιδευτικών προς μαθητή, ώρες διδασκαλίας, αποδοχές και μειώσεις) οφείλουμε να σημειώσουμε ότι:

1. Τα στοιχεία αναφέρονται στο 2013. Η αλήθεια είναι ότι σήμερα, μετά από την εφαρμογή για άλλα δύο χρόνια των μνημονιακών πολιτικών των περικοπών και της συρρίκνωσης, η εικόνα έχει αλλάξει άρδην... προς το χειρότερο!

2. Η εγκυρότητα κάποιων από τα στοιχεία που εμφανίζονται στην έκθεση (βλ. ώρες διδασκαλίας ανά έτος, αμοιβές εκπαιδευτικών κλπ.) ευθέως αμφισβητείται. Δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη παράγοντες όπως π.χ. το γεωγραφικό ανάγλυφο της χώρας (80% του εδάφους χαρακτηρίζεται ορεινό, ενώ παράλληλα υπάρχουν 165 κατοικούμενα νησιά) και η ύπαρξη ολιγοθέσιων σχολείων ανά την επικράτεια που καλύπτουν τις μορφωτικές ανάγκες δυσπρόσιτων και παραμεθόριων περιοχών. Ειδικά για την αναλογία μαθητών ανά εκπαιδευτικό με τη μέθοδο της άθροισης όλου του μαθητικού δυναμικού και της διαίρεσής του με το σύνολο των εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων, είναι λανθασμένη και ξένη προς τη στατιστική επιστήμη.

Αναρωτιέται κανείς, εύλογα, αν η σπουδή του κ. Φορτσάκη οφείλεται στην πιθανότητα η Ν.Δ. να έχει ήδη λάβει την πολιτική απόφαση να «βάλει πλάτη» στην εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή και αντικατασκευαστική πολιτική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ που θα διαλύσει το δημόσιο σχολείο και τους λειτουργούς του. Φαίνεται πως σκόπιμα ξεχνούν πως η θεσμοθέτηση της αναλογίας μαθητών ανά τμήμα στο 1:25 κατακτήθηκε με αγώνες των εκπαιδευτικών και θεσμοθετήθηκε όταν πρωθυπουργός της χώρας ήταν ο Κώστας Καραμανλής. Ψιλά γράμματα βέβαια για όσους "μεγαλόσχημους νεοφιλελεύθερους" ζουν μακριά από το λαό και τις ανάγκες του!

Κλείνοντας, αναμένουμε με ενδιαφέρον τις επίσημες τοποθετήσεις όλων των κομμάτων πάνω στα ευρήματα - συμπεράσματα της έκθεσης του ΟΟΣΑ και ειδικά από τη Ν.Δ. περιμένουμε και την επίσημη θέση της σχετικά με την υποβληθείσα ερώτηση».

Διάλογος-οπερέτα με προειλημμένες αποφάσεις

Με κινήσεις κοινωνικής δημιουργίας η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου επιχειρεί να καλύψει προειλημμένες αποφάσεις, τις οποίες έχει ήδη αποδεχτεί με το δολοφονικό για τα λαϊκά συμφέροντα Μνημόνιο-3. Κάτι αντίστοιχο με τη σύσκεψη-οπερέτα των πολιτικών αρχηγών υπό τον Παυλόπουλο για το Ασφαλιστικό είναι και η εξαγγελία έναρξης του «εθνικού διαλόγου» για την Παιδεία στις 26 του Νοέμβρη από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

Καμιά αξία δεν έχουν οι μεгалόστομες διακηρύξεις ότι σκοπός της «ανοιχτής δημοκρατικής αναζήτησης» είναι «η παιδεία να ξαναγίνει κεντρικό κοινωνικό θέμα συζητήσεων και αναζήτησης λύσεων», όταν οι κατευθύνσεις, οι στόχοι και όχι μόνον αυτοί, αλλά και οι μηχανισμοί που τους υποδεικνύουν είναι από πριν δεδομένοι.

Ας δούμε που βασίζεται αυτός ο ισχυρισμός μας:

Δήλωσε ο υπουργός Παιδείας ότι «η αντιμετώπιση δομικών προβλημάτων της εκπαίδευσης, συναρτάται με την αξιολόγηση της έκθεσης του ΟΟΣΑ για την αξιολόγηση της εκπαίδευσης στη βάση των βέλτιστων διεθνών πρακτικών. Τις επόμενες μέρες συγκροτείται κοινή επιτροπή εμπειρογνομόνων που τα πορίσματά της θα αξιοποιηθούν στο πλαίσιο του εθνικού και κοινωνικού διαλόγου για την παιδεία που θα εξαγγελιούμε στη συνέχεια».

Δηλαδή, ο ΟΟΣΑ και η έκθεσή του για την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, οι «βέλτιστες διεθνείς πρακτικές» στα ευρωπαϊκά και αγγλοσαξωνικά εκπαιδευτικά συστήματα, που έχουν αποθεώσει την «αγορά», την «επιχειρηματικότητα», την «ανταγωνιστικότητα» και στην εκπαίδευση και την έχουν ευτελίσει από κοινό αγαθό σε «υπηρεσία» και η κοινή επιτροπή «εμπειρογνομόνων», (τουτέστιν των ανθρώπων ειδικών αποστολών πάντα σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων), θα είναι οι μέντορες του περιεχομένου των δρομολογούμενων αλλαγών, που πρέπει να έχουν προσδιοριστεί ως τον Απρίλιο του 2016, σύμφωνα πάλι με τη δήλωση Φίλη.

Η δήλωση αυτή του Ν. Φίλη είναι σε σύμπλευση με όσα αναφέρονται στο Μνημόνιο-3: «Οι αρχές θα διασφαλίσουν τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό του τομέα της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και αυτό θα τροφοδοτήσει την προγραμματισμένη ευρύτερη στρατηγική ανάπτυξης. Οι αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλιο του 2016,

την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011.

Η εν λόγω επανεξέταση θα καλύπτει όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των δεσμών μεταξύ έρευνας και εκπαίδευσης και της συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας».

Σε ερώτηση δημοσιογράφου εάν στο διάλογο συμπεριληφθούν τα σημεία του Μνημονίου που αφορούν την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών των σχολικών μονάδων, το ωράριο, την αναλογία μαθητών ανά τάξη (σ.σ. συνεπώς τίθενται υπό αίρεση οι δεσμεύσεις της συγκυβέρνησης από το Μνημόνιο στα συγκεκριμένα θέματα), ο υπουργός Παιδείας απάντησε ψευδόμενος καταφατικά, όταν και πάλι η απάντηση είναι δεδομένη και περιλαμβάνεται στο Μνημόνιο-3: «Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται να ευθυγραμμίσουν τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

Δηλαδή η αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα (και του εκπαιδευτικού ατομικά) θα εφαρμοστεί και στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και θα συνάδει με αυτή που θα εφαρμοστεί γενικά στον δημόσιο τομέα. Τούτο σημαίνει ότι βαδίζουμε στην κατεύθυνση της μη ακώλυτης βαθμολογικής και μισθολογικής εξέλιξης και στη σύνδεση αξιολόγησης (το παλιό σλόγκαν για την «παραγωγικότητα»)-βαθμολογίας.

Όσον αφορά τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα, η αξιολόγηση θα εξετάζει το βαθμό σύνδεσής τους με τις επιχειρήσεις, διότι έτσι νοείται η ανάπτυξη

της «επιχειρηματικότητας» και της «καινοτομίας» και θα συνδέεται με τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και τη διαχείριση από μέρους τους του ανθρωπίνου δυναμικού.

Η δε αύξηση των διδακτικών ωρών, καθώς και η αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα («εξορθολογισμός τάξεων και σχολείων», σύμφωνα με το Μνημόνιο-3), προωινίζεται και με την έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση στην Ελλάδα, όπου επισημαίνεται ως αρνητικό στοιχείο το γεγονός ότι οι έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν λιγότερες διδακτικές ώρες από τους συναδέλφους τους των χωρών της ΕΕ (μέγα ψέμα σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε στο παρελθόν η ΟΛΜΕ) και ότι η Ελλάδα έχει μικρότερες σε αριθμό μαθητών τάξεις.

Ο υπουργός Παιδείας δέχτηκε πολλές ερωτήσεις σχετικά με τις αλλαγές που θα υπάρξουν στο εξεταστικό σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεδομένης και της προ ανάδειξης του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβερνητική εξουσία θέσης για «ελεύθερη πρόσβαση» στα Πανεπιστήμια.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Φίλης διέφυγε σε κάθε περίπτωση τις ειλικρινείς απάντησης («δεν θα αναστατώσουμε την εκπαίδευση με βιαστικές και εύκολες αποφάσεις»), ενώ φρόντιζε να αναφέρει διάφορα ηχηρά ότι

π.χ. πρόχειη η αναμόρφωση του περιεχομένου του σχολείου κ.λπ. Το έκανε αυτό γιατί γνωρίζει καλά πως στο Μνημόνιο-3 αναφέρεται ρητά η εξέταση από τις Αρχές της πορείας εφαρμογής του «Νέου σχολείου» της Διαμαντοπούλου: «Μεταξύ άλλων, η επανεξέταση θα αξιολογήσει την υλοποίηση της μεταρρύθμισης του "Νέου Σχολείου", το περιθώριο περαιτέρω εξορθολογισμού (των τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων), τη λειτουργία και διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την αποδοτικότητα και αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση και διαφάνεια σε όλα τα επίπε-

δα. Η επανεξέταση θα προτείνει συστάσεις σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ».

Ως γνωστόν το «Νέο σχολείο» δεν είναι παρά ένα σχολείο που στην πραγματικότητα προωθεί την αμορφωσιά και τον αυταρχισμό, αφού οι στόχοι του είναι: 1) Η «βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα» και όχι η ολόπλευρη μόρφωση, δηλαδή η καλλιέργεια και ανάπτυξη μόνο των απαραίτητων δεξιοτήτων για την αγορά εργασίας. 2) Η «προώθηση της διά βίου μάθησης», που παραπέμπει στη σκόπιμη ταύτιση της εκπαίδευσης με την κατάρτιση. 3) Τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών να αντικατασταθούν από ένα minimum εκπαιδευτικών στόχων έμπνευσης ΕΕ και να είναι «ανοικτά, ευέλικτα και διαφοροποιημένα», με αποτέλεσμα τη δημιουργία σχολείων πολλών ταχυτήτων με εμφανέστερες τις ταξικές διαφορές, όπου μπορούν να έχουν λόγο στα «διαφοροποιημένα προγράμματα» οι «τοπικές κοινωνίες» και οι επιχειρήσεις. 4) Στα «μετρήσιμα» κριτήρια αξιολόγησης των σχολείων να περιλαμβάνονται και οι επιδόσεις των μαθητών, σε σχέση με τους στόχους της ΕΕ για την εκπαίδευση και την κατάρτιση (κατηγοριοποίηση μαθητών - σχολείων - εκπαιδευτικών), η εφαρμογή «καινοτόμων» προγραμμάτων, η εξεύρεση πόρων (οικονομικών και ανθρωπίνων) για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής, πέρα από την κρατική χρηματοδότηση, η υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών, που στοχοποιεί τα σχολεία στα οποία οι μαθητές έκαναν καταλήψεις ή οι εκπαιδευτικοί απεργίες. 5) Ο «επαναπροσδιορισμός της σχέσης του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση», δηλαδή νέα επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων και του τρόπου διορισμού, εφαρμογή του θεσμού του «δόκιμου εκπαιδευτικού», που είναι στην κατεύθυνση της άρσης της μονιμότητας, ταχύρυθμες επιμορφώσεις, κ.λπ.

Όσον αφορά δε, το Λύκειο, το «Νέο σχολείο» προβλέπει η αξιολόγηση των μαθητών να εκτείνεται σε όλες τις τάξεις. Προκρίνεται η επιλογή της Τράπεζας θεμάτων που μετατρέπει τις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις σε όλες τις τάξεις, σε εξετάσεις πανελλαδικού τύπου. Ο στόχος είναι προφανής: ο δραστικός περιορισμός των αποφοίτων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που επιζητά μια θέση στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Ο υπουργός Παιδείας προσπάθησε να κάνει «ντόρο» με την ανακοίνωση για μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, που θα προβλεφθούν μάλιστα και στον προϋπολογισμό του 2016 (έτσι ακριβώς παρουσιάστηκε η

σχετική αναφορά στα φιλοκυβερνητικά Μέσα).

Η πραγματικότητα, όμως, είναι πολύ διαφορετική. Ουδμία δέσμευση του Φίλη δεν υπήρξε. Αντίθετα οι εκφράσεις που χρησιμοποίησε ήταν πολύ προσεκτικές, διότι ξέρει από τώρα ποιο θα είναι το αποτέλεσμα, όταν επέμβει η τρόικα που κάνει ουσιαστικά κουμάντο. Όσο για τον προϋπολογισμό, η πράξη έχει δείξει ότι είναι ένα κ...χαρτο, ένας προϋπολογισμός-λάστιχο, που αλλάζει σύμφωνα με τις εντολές και την πορεία των δημοσίων εσόδων. Ιδού τι δήλωσε ο υπουργός Παιδείας: «Είναι **αναγκαία** η πρόσληψη μόνιμου προσωπικού σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Το Υπουργείο Παιδείας **έχει ζητήσει** να ενταχθεί στο σχεδιασμό των κατά προτεραιότητα προσλήψεων για το 2016 ένας σημαντικός αριθμός εκπαιδευτικών, **αναλόγως της πορείας των δημοσιονομικών μεγεθών**. Για την έγκαιρη και εύρυθμη λειτουργία των σχολείων τον Σεπτέμβριο **απαιτείται** η πρόσληψη περίπου 10.000 μόνιμων εκπαιδευτικών, αν δεν θέλουμε να συνεχίσουμε την αδιέξοδη τακτική των κατά χιλιάδες προσλήψεων αναπληρωτών με χρήματα του ΕΣΠΑ. Το Υπουργείο σε διάλογο με τους εκπαιδευτικούς φορείς, επεξεργάζεται σύστημα προσλήψεων υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ» (οι εμφάσεις δικές μας).

Στη συνέντευξη Τύπου, ο υπουργός κομπορρημονεί για τους παραπάνω, σε σχέση με πέρυσι, διορισμούς αναπληρωτών στην εκπαίδευση. Και κρύβει σκοπιμα το γεγονός -πέρα από το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών και την υποβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας λόγω των συνεχών αλλαγών και των μετακινήσεων του εκπαιδευτικού προσωπικού- ότι ακόμη κι έτσι στο τέλος της σχολικής χρονιάς θα μείνουν ακάλυπτα 4.000 κενά. Όπως κρύβει και το γεγονός ότι τα κενά στην εκπαίδευση δεν υπολογίζονται με βάση τις πραγματικές ανάγκες, που είναι πολύ περισσότερες, αφού στα μεγάλα αστικά κέντρα τα τμήματα των μαθητών είναι πολυπληθή, τα σχολεία έχουν ιδιαίτερες ανάγκες λόγω των αλλοδαπών και αλλόγλωσσων μαθητών, των μαθητών με ειδικές ανάγκες που ουσιαστικά έχουν εγκαταλειφθεί, με το επιχείρημα της «μη περιθωριοποίησης», στην αρένα της συμβατικής τάξης, τα κενά καλύπτονται με μετακινήσεις εκπαιδευτικών σε δυο και τρία σχολεία ώστε να γίνεται τελικά ένα πασάλεμμα για το θεαθήναι, τα προνήπια είναι εκτός νηπιαγωγείου, κ.λπ.

Για το νομοσχέδιο Μπαλτά, ο υπουργός Παιδείας έδωσε τη γνωστή απάντηση, ότι «στοιχεία του θα αποτελέσουν αντικείμενο του εθνικού διαλόγου». Ήδη έχουμε πάρει γεύση των αλλαγών με την ακύρωση από τη νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας (προφανώς με την έγκριση Τσίπρα), της οριστικής κατάργησης των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης των Πανεπιστημίων, τα οποία θα διατηρηθούν με άλλες αρμοδιότητες. Η συγκυβέρνηση ανέκρουσε πρύμναν έπειτα από τον ξεσηκωμό σύμπαντος του νεοφιλελευθερισμού, αλλά και των υποδείξεων της έκθεσης του ΟΟΣΑ, που οι συριζαίοι την έχουν κάνει «ευαγγέλιο», σύμφωνα με την οποία τα Συμβούλια διοίκησης πρέπει να αποτελούνται από εξωτερικά μέλη, με συμμετοχή εκπροσώπων των φοιτητών και του διδακτικού προσωπικού και βασιική ευθύνη τους να είναι ο διορισμός των πρύτανη.

Τέλος, θέλουμε να επισημάνουμε την ύπουλη δήλωση Φίλη, που τάχα φαντάζει άκρως δημοκρατική ότι «στο διάλογο κεντρική θέση έχουν οι εκπαιδευτικοί. Όχι μόνο οι φορείς τους, αλλά και ο καθένας και η καθεμία με αδιαμεσολάβητη και άμεση συμμετοχή». Και είναι ύπουλη αυτή η δήλωση γιατί οι συριζαίοι δεν τα έχουν με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μέρος της οποίας αποτελούν. Εκείνο που θέλουν στην ουσία είναι να ενεργοποιήσουν τη «σιωπηρή πλειοψηφία» που είτε από φόβο είτε από παραίτηση από κάθε αγώνα, είτε λόγω φανακισμένης συνείδησης, θα συναινέσει στις αλλαγές που θα δρομολογήσουν. Στην «εικόνα» της συνδικαλιστικής οργάνωσης αυτοί έχουν στο μυαλό τους τη μαχόμενη εκπαίδευση, τη συλλογική δράση γενικά που πασχίζει με χιλίες δυο αδυναμίες να αποτρέψει αντιεκπαιδευτικές κινήσεις και αυτό δεν το θέλει με τίποτε η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και το υπουργείο Παιδείας (η κίνηση αυτή θυμίζει τα ατομικά ερωτηματολόγια Σουφλιά προς τους εκπαιδευτικούς για την αξιολόγηση).

ΥΓ: Περισσότερα για την έκθεση του ΟΟΣΑ για την ελληνική εκπαίδευση στην Κόντρα, αρ. φύλλ. 834 «Μαύρα μαντάτα για την εκπαίδευση φέρνει το Μνημόνιο-3».

Όχι στην έκδοση των πέντε αγωνιστών φοιτητών

Αν ένας νομικός ρίξει μια μάτια στο περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, με το οποίο το ιταλικό κράτος ζητά να του παραδοθούν πέντε έλληνες φοιτητές, για να δικαστούν με κατηγορίες που σηκώνουν (αθροιστικά) μέχρι και 30 χρόνια φυλάκιση, θα αναρωτηθεί αν βρισκόμαστε ακόμα στην εποχή του Μουσολίνι. Ενα κακογραμμένο σενάριο, που περιγράφει με κινηματογραφικό τρόπο δράσεις ανθρώπων (με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους μάλιστα), χωρίς καμιά τεκμηρίωση.

Όμως το πρόβλημα δεν είναι νομικό (μολονότι νομικοί χειρισμοί πρέπει να γίνουν και γίνονται), αλλά πολιτικό. Οι ιταλικοί μηχανισμοί καταστολής, έξι μήνες μετά τις συγκρούσεις που έγιναν στο Μιλάνο, στα εγκαίνια της EXPO 2015, παίρνουν μερικά ονόματα από τους προσαχθέντες εκείνης της μέρας και τους καθιστούν κατηγορούμενους με κακουργηματικού επιπέδου κατηγορίες. Ανάμεσά τους και οι πέντε έλληνες φοιτητές, που πιάστηκαν την επομένη των συγκρούσεων σε καφετέρια, με μοναδικό κριτήριο το ότι είχαν βγει από κατειλημμένο κοινωνικό χώρο. Τους πήραν με τη βία αποτυπώματα και γενετικό υλικό, αρνήθηκαν την παρουσία διερμηνέα στη διαδικασία και μετά από πολύωρη κράτηση τους άφησαν ελεύθερους χωρίς να τους πουν ότι κατηγορούνται για κάτι.

Τώρα, ζητούν την έκδοσή τους και το ελληνικό κράτος οργανώνει νυχτερινή επιχείρηση για να τους πάρει

από τα σπίτια τους (!) και μετά να τους αφήσει ελεύθερους. Αν οι πέντε φοιτητές εκδοθούν στην Ιταλία, κινδυνεύουν να προφυλακιστούν για άγνωστο χρονικό διάστημα (δεν υπάρχει ανώτατο όριο προφυλάκισης). Κι όταν κάποια στιγμή αθωωθούν (γιατί από την περιγραφή φαίνεται καθαρά ότι δεν υπάρχουν στοιχεία, αλλά αναζητούν απλώς εξιλαστήρια θύματα για να κλείσουν την υπόθεση μπάτσοι και δικαστικοί), να έχει καταστραφεί η ζωή τους (και οικονομικά οι οικογένειές τους).

Αυτό είναι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, που εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη με τον τρομονόμο του 2004. Και μετά, έχουν το θράσος να μιλούν για «εγγύηση δικαίου» που δήθεν εξασφαλίζει το ελληνικό κράτος στους πολίτες του. Η καταστολή διεθνοποιείται και έτσι όπως τα μέσα της διακινούνται από χώρα σε χώρα, διαμορφώνουν ένα σκηνικό απόλυτης αυθαιρεσίας, με μοναδικό σκοπό να σπείρει τον τρόμο και να τσακίσει την αλληλεγγύη.

Ο υπουργός Δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Παρασκευόπουλος να σταματήσει να παίζει το κρυφτούλι. Τη δεκαετία του 1990, ο Μητσοτάκης αρνήθηκε να εκδώσει στις ΗΠΑ τον παλαιστίνιο αγωνιστή Χαμντάν (Ρασίντ). Τον δίκασε στην Ελλάδα και οι Αμερικανοί αναγκάστηκαν να κουβαλήσουν πράκτορες του FBI για να καταθέσουν. Το ερώτημα είναι ευθύ: θα πάει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πίσω και από την κυβέρνηση Μητσοτάκη;

Λασπωμένο σύμβολο

Η κυρία Κωνσταντίνα Κούνεβα έγινε πριν από μερικά χρόνια εργατικό σύμβολο. Συνδικαλίστρια στο χώρο των εργολαβικών συννεργιών καθαριότητας, δέχτηκε δολοφονική επίθεση από μπράβους των αφεντικών-μαφιόζων, χωρίς ποτέ αυτή η δολοφονική επίθεση να ξεκαθαριστεί ποινικά. Ο αστυνομικός μηχανισμός έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να βοηθήσει τους μαφιόζους να σβήσουν τα ίχνη του εγκλήματος.

Η κυρία Κούνεβα είναι σήμερα ευρωβουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν έχει κανένα πρόβλημα με την πολιτική της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Όχι μόνο δεν έχουμε ακούσει τίποτα από το στόμα της για τα αίσχη που έχουν γίνει από τον περασμένο Ιούλη, αλλά την περασμένη Δευτέρα την ακούσαμε να κάνει δηλώσεις μετά από μια φιάσκα που οργάνωσε ο Κατρούγκαλος, υποδεχόμενος στην Ελλάδα αντιπροσωπία της Επιτροπής Απασχόλησης του ευρωκοινοβουλίου με επικεφαλής τον πρόεδρό της Τόμας Χάντελ. Ως επιτροπή που «παρακολουθεί τη διαπραγμάτευση μεταξύ των Θεσμών και της ελληνικής κυβέρνησης για τις εργασιακές σχέσεις» την παρουσίασε ο Κατρούγκαλος. Αυτό δεν προκύπτει από πουθενά. Το Ευρωκοινοβούλιο δεν εμπλέκεται στις διαπραγματεύσεις. Η τρόικα έγινε κουαρτέτο (με την προσθήκη και του ESM), όχι όμως κοινιτέτο (με την προσθήκη του Ευρωκοινοβουλίου), όπως πρότεινε κάποια στιγμή ο Τσίπρας.

«Αυτό που θέλουμε εμείς να προσέξουμε είναι τα μνημόνια να συνάδουν με την Κοινωνική Χάρτα της Ευρώπης και τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας του ILO, έτσι ώστε να μην έχουμε μια επιδείνωση της κοινωνικής και εργασιακής κατάστασης στη χώρα» δήλωσε ο Χάντελ, κοροϊδεύοντάς μας μέσα στα μούτρα μας. «Εμείς επιδιώκουμε να προωθήσουμε τις δικές μας μεταρρυθμίσεις και στα εργασιακά, ώστε να επανέλθουμε στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, γιατί τα μνημόνια ήταν στην πραγματικότητα ένα εισιτήριο εξόδου από την Ευρώπη», συνέχισε την κοροϊδία ο Κατρούγκαλος. «Ζητήσαμε στήριξη από την Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων και από το Ευρωκοινοβούλιο έτσι ώστε να μπορούμε να τηρήσουμε ως χώρα και ως κυβέρνηση όλα τα καλά που έχουν αποκτηθεί για τα εργασιακά δικαιώματα στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο και ζητήσαμε να μας δώσουν μια σκέψη για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στην Ελλάδα» δήλωσε η Κούνεβα, κλείνοντας με τον πιο θλιβερό τρόπο αυτή την κακόγουστη φάρσα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιοι ή κάποια εξαργυρώνει αγώνες με αστικά δημόσια αξιώματα. Η Κ. Κούνεβα δεν αποτελεί πλέον σύμβολο εργατικής αντίστασης, αλλά σύμβολο της αστικής εξουσίας. Ενα σύμβολο τόσο λασπωμένο πια, που δεν μπορεί ούτε το ρόλο του συμβόλου να παίξει.

Συνεχίζεται το Μάπετ Σόου

Αν κρίνουμε από την «κωλοκαούρα» που δείχνει ο Τζίτζικώστας (από κοντά και ο Μπουμπούκος, δηλαδή σύμπαν το σαμαρικό στρατόπεδο) να στηθούν οι γαλάζιες κάλπες στις 13 Δεκέμβρη και από την «άνεση» που δείχνουν ο Βαγγέλας και ο Κούλης, που δηλώνουν ότι δεν τους πειράζει να γίνουν οι εκλογές ακόμα και το Γενάρη, φτάνει να γίνουν σωστά, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ο Τζίτζι χάνει μετά το φιάσκο, ενώ ο Βαγγέλας κερδίζει κι από κοντά κερδίζει και ο Κούλης, που διεκδικεί με αξιώσεις τη δεύτερη θέση από τον Τζίτζι. Κι αν υιοθετήσουμε τη σεναριολογία των καφενειών, που δίνει και παίρνει, συνοδευόμενη από σκωπτικά ανέκδοτα, θα θεωρήσουμε βάσιμη εκείνη τη θεωρία συνωμοσίας που λέει ότι το φιάσκο το προκάλεσε ο Βαγγέλας, επειδή έβλεπε ότι δεν κερδίζει και θέλησε να ξαναανακατέψει την τράπουλα.

«Οι φίλοι της ΝΔ θέλουν εκλογές το συντομότερο και όποιος βγει θα έχει τη στήριξη όλων. Το αίτημα είναι καθολικό: “Κλείστε γρήγορα αυτή την πληγή”», δήλωσε ο Τζίτζι, χωρίς να πει κουβέντα για τον κολλητό του τον Παπαμimικό, που ήταν ο ex officio πρόεδρος της κεντρικής εφορευτικής επιτροπής (ΚΕΦΕ) και δεν έχει αναλάβει καμιά πολιτική ευθύνη για το φιάσκο. Ξέροντας τι κουβεντιάζεται στα καφενεία, ο Βαγγέλας έσπευσε να ξαναβγάλει τον Παπαμimικό στη σέντρα, κατηγορώντας τον γιατί δε συμμετέχει στις συνεδριάσεις της ΚΕΦΕ, αλλά και γιατί δεν έχει κάνει μήνυση και αγωγή στην εταιρία που είχε πάρει τη δουλειά και τα θαλάσσωσε. Ετσι, οι δεξιόι πήραν το μήνυμα: «οι άνθρωποι του Σαμαρά, ο Παπαμimικός και ο γενικός διευθυντής Τσιμάρας, επέλεξαν αυτή την εταιρία και ποιος ξέρει τι στησίματα είχαν σχεδιάσει και τι λαμογιές είχαν γίνει, για να μην έχουν ακόμα κάνει μήνυση και αγωγή. Τόσα λεφτά προκαταβολή πήρε η εταιρία...».

Ο Βαγγέλας συνέχισε την επίθεση κατά του Σαμαρά, λέγοντας σε δημοσιογράφους ότι Καραμανλής και Μητσοτάκης (ο Δρακουμέλ) του ζήτησαν να μείνει στην προεδρία του κόμματος, όμως παραιτήθηκε γιατί δεν τον στήριξε με δημόσια δήλωση ο Σαμαράς. Ξεκαθάρισε ότι «θα είμαι υποψήφιος μέχρι τέλους, με όποιον τρόπο κι αν γίνουν οι εκλογές» και δήλωσε με νόημα ότι εμπιστεύεται τον Πλακωτάκη περισσότερο από τους τρεις συνυποψηφίους του.

Μ' αυτά και μ' αυτά ο γαλάζιος θίασος συνεχίζει το Μάπετ Σόου, χωρίς να πολυνοιάζεται για τα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση Τσίπρα. Τα καταγγέλλουν, βέβαια, όλοι μαζί αλλά καμιά βαρύτητα δεν μπορεί να έχει η καταγγελία από ένα κόμμα που έχει γίνει μαλλιά κουβάρια και δεν μπορεί να εκλέξει αρχηγό. Γι' αυτό και ο Καμμένος βρήκε την ευκαιρία να μπει σφήνα, συνεχίζοντας το σενάριο που πρωτοδιοχετεύτηκε από το Μαξίμου, δηλώνοντας ότι καραμανλικό βουλευτές είναι έτοιμοι να στηρίξουν την κυβέρνηση σε κρίσιμα νομοσχέδια.

Είναι πιθανή μια διάσπαση της ΝΔ; Υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να αποκλειστεί. Η ΝΔ έχασε μεν δυο εκλογές μέσα στο 2015, όμως δεν κατρακύλησε όπως το ΠΑΣΟΚ. Κράτησε ένα σχετικά ψηλό εκλογικό ποσοστό που της επιτρέπει να φιλοδοξεί ότι θα διαδεχτεί τον ραγδαία εκφυλιζόμενο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή η προοπτική θα έπρεπε να λειτουργεί συσπειρωτικά για ένα αστικό κόμμα εξουσίας. Όμως, σε συνθήκες πολιτικής κρίσης η κανονικότητα εξαφανίζεται και οι κεντρόφυγες τάσεις είναι πιο πολλές από τις κεντρομόλες. Γι' αυτό και κανείς δεν μπορεί ν' αποκλείσει τίποτα.

Από την άλλη, μάλλον αποπροσανατολιστικά λειτουργεί η υπερβολική ασχολία με τις προοπτικές της ΝΔ. Αντί να εστιάζουμε στη λειτουργία και τις εξελίξεις σ' ένα κόμμα, θα έπρεπε να βλέπουμε τη μεγάλη εικόνα. Η κρίση και τα Μνημόνια δεν έφεραν μόνο ανείπωτη δυστυχία στον ελληνικό λαό, αλλά και αναδιάρθρωση του κομματικού χάρτη. Οι βεβαιότητες της μεταπολιτευτικής περιόδου ανατράπηκαν πλήρως. Δεν είναι τυχαίο ότι από το Νοέμβρη του 2011, δηλαδή ενάμιση χρόνο μετά το πρώτο Μνημόνιο, η χώρα κυβερνιέται από κυβερνήσεις συνεργασίας, με κύριο χαρακτηριστικό τους την πολιτική ασάφθεια και το βραχύ προσδόκιμο επιβίωσης. Θα πίστευε κανείς πριν μερικά χρόνια ότι ο Καμμένος θα γινόταν αρχηγός κόμματος και θα συγκυβερνούσε με τον σοσιαλδημοκρατικοποιημένο ΣΥΡΙΖΑ; Θα πίστευε κανείς ότι ένας δευτεροκλασάτος tv star που το περισσότερο που φιλοδόχησε να γίνει ήταν ιδιοκτήτης εστιατορίου, θα γινόταν αρχηγός κοινοβουλευτικού κόμματος; Θα πίστευε κανείς ότι ένας πρωταγωνιστής της trash tv όχι μόνο θα έμπαινε στη Βουλή, αλλά θα γινόταν και περιζήτητος γαμπρός της εξουσίας;

Το σημαντικό είναι πως, παρά την κατρακύλα και τις απανωτές διασπάσεις του παλιού δικομματισμού, παρά τα ανεβοκατεβάσματα κυβερνήσεων, τη συσπείρωση και την αποσυσπείρωση κομμάτων και ομάδων, η αστική τάξη και οι ιμπεριαλιστές δανειστές καταφέρνουν να περνούν την πολιτική τους. Το κοινοβουλευτικό πολιτικό σύστημα κινείται καλειδοσκοπικά, όμως προσφέρει κυβερνητικές λύσεις που επιτρέπουν να μην τίθεται σε κίνδυνο η πολιτική της βάρβαρης κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Γιατί να μην συνεχιστεί το ίδιο με μια κομμένη στα δύο ΝΔ; Μόνο η λαϊκή εξέγερση μπορεί ν' αλλάξει την πορεία των πραγμάτων.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Πέσαμε από τα σύννεφα μαθαίνοντας για το (ασφαλώς μεμονωμένο και απόλυτα τυχαίο) περιστατικό με τον 28χρονο Robert Hinton, που «σκοτώθηκε από πυροβολισμούς» λίγες ώρες πριν από την ημέρα που θα έπαιρνε αποζημίωση 450.000 δολαρίων, χρήματα που κέρδισε από δικαστήριο που έγινε για τον δολοφονικό βασανισμό του στις διαβόητες φυλακές Rikers της Νέας Υόρκης!...

Ξαναπέσαμε από τα σύννεφα μαθαίνοντας για τις καταγγελίες του αμερικανού πρώην πράκτορα της CIA Ρόμπερτ Μπίρ: «Πληρώσαμε πολιτικούς, ΜΚΟ και δημοσιογράφους στη Γιουγκοσλαβία για να καλλιεργήσουμε το μίσος». Κι εμείς που νομίζαμε πως είναι διαδόσεις των κομμουνιστών ότι αυτά τα βρώμικα μακριά χέρια διχάζουν τους λαούς για να φέρουν τον πόλεμο και την υποταγή και να ακολουθήσουν τα δάνεια, οι εισαγωγές και η αρπαγή του πλούτου.

Εκεί που δεν πέσαμε από τα σύννεφα (ήταν και αϊθριος ο καιρός άλλωστε) ήταν στην καταγραφή σοβαρής ανόδου του εθνικισμού και милитарισμού, του πατριωτικού οίστρου και στην κοσμοσυρροή στα στρατολογικά γραφεία της Γαλλίας μετά τις επιθέσεις στο Παρίσι. Της χώρας που κατέχει την πατρότητα (μητρότητα;) της λέξης «σοβινισμός». Επесе όμως ο συνταγματάρχης Ερίκ ντε Λαπρέλ, εκπρόσωπος Τύπου της γαλλικής στρατολογίας, που δηλώνει «δεν έχω ξαναδεί κάτι τέτοιο. Ανθρωποι μπαίνουν στο γραφείο μας ή επικοινωνούν μέσω διαδικτύου, χρησιμοποιώντας εκφράσεις όπως ελευθερία, άμυνα και πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Χιλιάδες εθελοντές, λέει, συρρέουν σε στρατολογικά γραφεία και άλλοι καταθέτουν αιτήσεις πρόσληψης στην αστυνομία. Ακόμη και οι πωλήσεις της γαλλικής σημαίας -την οποία οι γάλλοι πολίτες σπάνια αναρτούν- έχουν σημειώσει κατακόρυφη αύξηση, ενώ η «Μασσαλιώτιδα» -ο εθνικός ύμνος της χώρας- ψάλλεται αυθόρμητα από θεατές αθλητικών διοργανώσεων.

Και η Σάλλα με υγεία...

«Όσοι δουλεύουν, φοβούνται μη χάσουν τη δουλειά τους. Όσοι δεν δουλεύουν, φοβούνται μη δεν βρουν ποτέ δουλειά. Οποιοι δεν φοβάται την πείνα, φοβάται το φαγητό. Οι οδηγοί αυτοκινήτων φοβούνται να περπατήσουν και οι πεζοί φοβούνται μην τους πατήσουν τα αυτοκίνητα. Η δημοκρατία φοβάται να θυμωθεί και η γλώσσα φοβάται να τα πει. Οι πολίτες φοβούνται τους στρατιωτικούς, οι στρατιωτικοί φοβούνται την έλλειψη όπλων, τα όπλα φοβούνται την έλλειψη πολεμών. Ζούμε στα χρόνια του φόβου. Φοβάται η γυναίκα τη βία του άντρα και ο άντρας την άφοβη γυναίκα. Φόβος των κλεφτών, φόβος της αστυνομίας. Φόβος της πόρτας χωρίς κλειδαριά, του χρόνου χωρίς ρολόγια, του παιδιού χωρίς τηλεόραση, φόβος της νύχτας χωρίς υπνωτικά χάπια και φόβος της ημέρας χωρίς διεγερτικά χάπια. Φόβος του πλήθους, φόβος της μοναξιάς, φόβος απ' όσα έγιναν και για όσα θα γίνουν, φόβος του θανάτου, φόβος της ζωής» (Eduardo Galeano).

Και ο φόβος βαθαίνει, η διάβρωση προχωράει, κατατρώει, αφοπλίζει, παραιτεί, εκφασίζει. «Μόλις το 52% των Τούρκων θεωρεί ότι οι πολίτες της χώρας πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ασκούν ελεύθερα και ανοιχτά κριτική στις κυβερνητικές πολιτικές, κατέδειξε έρευνα που διεξήχθη σε 38 χώρες, κατατάσσοντας την Τουρκία στην τελευταία θέση όσον αφορά την υπεράσπιση αυτού του δημοκρατικού δικαιώματος» λέει η ειδηση...

«Λεν' οι μπουφοί: ξέρει ο Θεός. Κι αυτό τους απαλλάσσει απ' την αγωνία της γνώσης. Λεν οι μπουφοί: έχει ο Θεός. Κι αυτό τους παρηγορεί που αυτοί δεν έχουν. Λεν οι μπουφοί: αν θέλει ο Θεός. Κι αυτό τους λύνει το δύσκολο πρόβλημα της ελευθερίας της βούλησης. Οι "Στοχασμοί" του Πασκάλ θα με μάθουν πως ακόμα κι αυτοί που κάνουν ό,τι μπορούν για να δείξουν πίστη στο Θεό, το μόνο που τελικά κάνουν είναι μία απεγνωσμένη προσπάθεια να πείσουν τον ίδιο τους τον εαυτό πως με κανένα τρόπο δεν πρέπει να χάσουν την πίστη τους στο Θεό. Γιατί θα μείνουν μετέωροι πάνω από ένα τάφο που τους περιμένει απ' τη μέρα της γέννησής τους. Μ' άλλα λόγια, αυτό που τους ενδιαφέρει δεν είναι το πρόβλημα της θεότητας, αλλά η εξασφάλιση της "αιώνιας ζωής". Γι' αυτούς προσωπικά» (Βασίλης Ραφαηλίδης).

Κοκκινουσκούφτσα

Αγόρευση εισαγγελία στην 4η δίκη της ΣΠΦ

Βρυκολακιάζει η ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης

Τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, η οποία ηττήθηκε όχι μόνο πολιτικά αλλά και ποινικά στη δίκη του ΕΛΑ, επαναφέρει στην 4η δίκη της ΣΠΦ ο εισαγγελέας της έδρας (και αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου εδώ και καιρό) Γρηγόριος Βαβέτσος. Με την αγόρευσή του, που άρχισε στις 27 και ολοκληρώθηκε στις 30 Νοέμβρη, ο εισαγγελέας ζήτησε την καταδίκη εννέα μελών της ΣΠΦ για απλή συνέργεια σε όλες τις πράξεις που τους αποδίδει το κατηγορητήριο (περίπου 250 ενέργειες της οργάνωσης), με την επιβαρυντική περίπτωση των διατάξεων του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα («τρομοκρατία»). Μοναδικό επιχείρημα του εισαγγελέα ήταν πως είναι μέλη της οργάνωσης και πως σ' ένα κείμενό τους, που εκδόθηκε σε μεταγενέστερο από τις ενέργειες χρόνο, αναφέρθηκαν στη δράση και τις ενέργειες της οργάνωσής τους!

Για τους υπόλοιπους εννέα κατηγορούμενους (Γ. Καραγιαννίδη, Κ. Σακκά, Α. Μητρούσια, Στ. Αντωνίου, Κων/να Καρακατσάνη, Π. Μασούρα, Δ. Πολίτη, Ι. Μιχαηλίδη και Θ. Μαυρόπουλο, που έχει γίνει μέλος της ΣΠΦ), ο εισαγγελέας πρότεινε την απαλλαγή απ' όλες τις πράξεις του κατηγορητηρίου.

Μπορεί τα μέλη της ΣΠΦ να μην τα απασχολεί η ποινική τους μεταχείριση, όμως αυτή η εισαγγελική πρόταση δεν πρέπει να περάσει. Τα εννέα μέλη της ΣΠΦ πρέπει να απαλλαγούν από όλες τις κατηγορίες, γιατί από την ακροαματική διαδικασία δεν προέκυψε κανένα στοιχείο σε βάρος τους. Οι δικαστικοί και δικαστικοί μηχανισμοί πρέπει να αποδεικνύουν την ενοχή των κατηγορούμενων και όχι οι τελευταίοι ν' αποδείξουν την αθωότητά τους. Είναι γνωστό αυτό που έγινε στη δίκη του ΕΛΑ. Στην πρώτη πρωτόδικη δίκη, καταδικάστηκαν όλοι οι κατηγορούμενοι ως μέλη του ΕΛΑ και ως απλοί συνεργοί σε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης, λόγω... ψυχικής συνδρομής. Ήταν η απόλυτη εφαρμογή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης. Στη δεύτερη πρωτόδικη δίκη, αυτό ανατράπηκε. Το δικαστήριο αθώωσε από τις κατηγορίες της απλής συνέργειας στις ενέργειες της οργάνωσης ακόμη και τον Χρήστο Τσιγαρίδα, που είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Στο δεύτερο βαθμό, όπου συγχωνεύθηκαν οι δυο πρωτόδικες δίκες, η απόφαση ήταν αθωωτική ακόμα και για τον Χρήστο Τσιγαρίδα. Αφού δεν υπήρχαν στοιχεία για τη συμμετοχή του στις ενέργειες, το δικαστήριο τον απάλλαξε, παρά την καταδικαστική εισαγγελική πρόταση. Ξέρετε ποιος ήταν εισαγγελέας στη δευτεροβάθμια δίκη του ΕΛΑ; Ο Γρ. Βαβέτσος! Στις 5 Νοέμβρη του 2009, αγόρευσε επί της ενοχής των Χρ. Τσιγαρίδα, Α. Κανά και Ειρ. Αθανασάκη (ο Κ. Αγαπίου είχε στο μεταξύ πεθάνει) και πρότεινε να κηρυχτούν οι τρεις κατηγορούμενοι ένοχοι για απλή συνέργεια σε όλες τις μη παραγραφείσες ενέργειες του ΕΛΑ, με βάση τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων, όπως προείπαμε, με την 3096/2009 απόφασή του απάλλαξε όλους τους κατηγορούμενους. Και τον Χρ. Τσιγαρίδα που είχε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ και είχε υπερασπιστεί τις ενέργειες της οργάνωσής του. Η απόφαση αυτή κατέστη τελεσίδικη, αφού δεν προσβλήθηκε.

Θυμίζουμε ακόμα τι συνέβη στη δίκη του Επαναστατικού Αγώνα. Καταδικάστηκαν για απλή συνέργεια στις ενέργειες της ορ-

γάνωσης οι Ν. Μαζιώτης, Π. Ρούπα και Κ. Γουρνάς, με το επιχείρημα ότι κατείχαν τις γιάφκες στις οποίες βρέθηκε οπλισμός της οργάνωσης. Αντίθετα, οι Β. Σταθόπουλος και Χρ. Κορτέσης, μολονότι καταδικάστηκαν ως μέλη της οργάνωσης (αυθαίρετα, κατά τη γνώμη μας), απαλλάχτηκαν από κάθε κατηγορία συμμετοχής στις ενέργειες, διότι δεν προέκυψε οποιαδήποτε εμπλοκή τους με τις ενέργειες ή με τις γιάφκες της οργάνωσης. Δηλαδή, για τη θεμελίωση της απλής συνέργειας στις ενέργειες της οργάνωσης, το δικαστήριο ήθελε **συγκεκριμένα στοιχεία** που να δείχνουν έστω μόνιμη βοήθεια στους «άγνωστους δράστες» των ενεργειών.

Εν προκειμένω, για τα μέλη της ΣΠΦ δεν υπάρχουν ούτε στοιχεία συμμετοχής τους στις ενέργειες, ούτε γιάφκες που να σχετίζονται μ' αυτές τις ενέργειες, ούτε οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό στοιχείο. Αν καταδικαστούν ως απλοί συνεργοί στις ενέργειες της οργάνωσής τους, με μοναδικό στοιχείο τη συγγραφή ενός κειμένου σε μεταγενέστερο χρόνο, τότε θα γυρίσουμε στη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, που σ' αυτή την «καθαρή» μορφή της ηττήθηκε στη δίκη του ΕΛΑ.

Πολιτική τοποθέτηση

Ο εισαγγελέας Βαβέτσος, μολονότι πρότεινε την απόρριψη όλων των ενστάσεων των κατηγορούμενων και ιδιαίτερα της ένστασης για το πολιτικό αδίκημα και την αναρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων να εκδικάζει αυτή την υπόθεση, έβγαλε εισαγωγικά μια πολιτική ομιλία υπέρ του καπιταλιστικού συστήματος και ενάντια στο επαναστατικό κίνημα, στράφηκε ανοιχτά και με πάθος ενάντια στη λεγόμενη τρομοκρατία των ανταρτών πόλης και κλείνοντας το πολιτικό του λογύδριο φρόντισε να απαξιώσει την πλειοψηφία των κατηγορούμενων. Μιλάμε για λογύδριο, γιατί δεν επρόκειτο για προϊόν δικής του επίπονης δουλειάς, αλλά αντιγραφή του «ιδεολογικού» μέρους της καταδικαστικής απόφασης του πρωτόδικου τρομοδικείου για την υπόθεση της 17Ν. Το ίδιο εξ αντιγραφής λογύδριο ο εισαγγελέας Βαβέτσος είχε εκφωνήσει και στο εφετείο για την υπόθεση του ΕΛΑ, οπότε δεν χρειάστηκε να κουραστεί ούτε για να το αντιγράψει. Το είχε έτοιμο.

Η πολιτική τοποθέτηση Βαβέτσος ξεκίνησε με τα γνωστά φληναφήματα περί «τρομοκρατίας», όπως αυτά έχουν καταγραφεί στις αποφάσεις προηγούμενων δικών και κυρίως στην πρώτη δίκη για την υπόθεση της 17Ν. Για την ακρίβεια, διάβασε αυτολεξεί το «ιδεολογικό» τμήμα της καταδικαστικής απόφασης για τους κατηγορούμενους της δίκης αυτής. Σύμφωνα με το φτηνιάρικο ιδεολογικό σχήμα Βαβέτσος, ο ένοπλος αγώνας για την αποκατάσταση της δημοκρατίας τελείωσε το 1974, όμως οι «τρομοκρατικές» οργανώσεις δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν την αλλαγή των συνθηκών και εγκλωβίστηκαν ιδεοληπτικά σε μια τραγική ψευδαισθηση, που τους οδήγησε σε ατραπούς εγκληματικής δράσης, η οποία μάλιστα είχε σαν αποτέλεσμα και τη σκληρή των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους! Κατά τον εισαγγελέα, κάθε ένοπλη δράση σε περίοδο αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας αποτελεί τρομοκρατία και εγκληματική δράση. Τελεία και παύλα. Γι' αυτό και το κράτος έχει την υποχρέωση να καταστείλει την ένοπλη δράση!

Είπε πολλά ακόμα ο τακτικός εισαγγελέ-

ας. Φυσικά, δε θα σχολιάσουμε φράσεις του τύπου «η ψυχοδυναμική της ομάδας αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των μελών» - «η τρομοκρατική ομάδα έχει την ανάγκη να διαπράττει εγκλήματα για να δικαιώνει την ψυχολογία των μελών της» - «αναγκαιότητα αποτελεί η πειθαρχία και η υπακοή σε αυθεντίες που έχουν το ιδεολογικό υπόβαθρο, την πνευματική υπεροχή, το χάρισμα του λόγου» - «τα μέλη δεν χρειάζεται να έχουν πνευματικότητα, αλλά να αποδέχονται την ακροαριστερή ιδεολογία και την προσβολή εννόμων αγαθών όπως η περιουσία» - «τέτοιες αντιλήψεις αναπτύχθηκαν στην βραχύβια Παρισινή Κομμούνα και στη μπολσεβίκικη επανάσταση» κτλ. κτλ. Θα επαναλάβουμε μόνο ότι με το αντιγραμμένο λογύδριό του ο τακτικός εισαγγελέας κατέρριψε, εμμέσως πλην σαφώς, τη θέση που διατύπωσε όταν συζητιόταν η ένσταση για το πολιτικό έγκλημα, ότι η δίκη δεν είναι πολιτική αλλά ποινική. Δεν κολλάει σε μια ποινική δίκη ο τακτικός εισαγγελέας να εκφωνεί πολιτικούς λόγους, να αντιμετωπίζει τους κατηγορούμενους ως πολιτικούς του αντιπάλους και να τυποποιεί μ' αυτό το κριτήριο τις κατηγορίες που οδηγούν σε ποινές αρκετών δεκάδων χρόνων φυλάκισης.

Ετοιμη είχε ο εισαγγελέας Βαβέτσος και την καταδικαστική πρόταση, με επιχειρήματα που περιγράφουν την περιβόητη «ψυχική συνδρομή» (όχι όπως τη θέλει ο αστικός ποινικός νόμος, αλλά όπως την αντιλαμβάνονται οι Ράμπο της «αντιτρομοκρατίας» τύπου Βαβέτσος). Η απαλλακτική δικαστική απόφαση στην υπόθεση του ΕΛΑ δε σημαίνει τίποτα για τον κ. Βαβέτση. Επειδή, μάλιστα, γνωρίζει καλά πως η πρότασή του εβλήθη τότε, όχι μόνο από το κίνημα αλληλεγγύης, αλλά και από τον νομικό κόσμο, επιδόθηκε σε μια ανεπιτυχή προσπάθεια απολογίας και εξηγήσεων, σύμφωνα με τις οποίες η πρότασή του δεν έχει καμιά σχέση με τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Όταν, όμως, όλοι υποδεικνύονται ως ένοχοι για όλες τις πράξεις μιας οργάνωσης, χωρίς να υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο για την παραμικρή εμπλοκή τους σ' αυτές (άμεση ή έμμεση), πέρα από τη θαρραλέα παραδοχή τους ότι είναι μέλη αυτής της οργάνωσης, τότε έχουμε τον ορισμό της ναζιστικής συλλογικής ευθύνης.

Αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από την αγόρευση Βαβέτσος: «*Περαιτέρω πρέπει να σημειωθεί ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία δεν έχουμε βεβαίωση της ταυτότητας των φυσικών αυτουργών. Δηλαδή εκείνων που ως φυσικά πρόσωπα, συγκεκριμένα, προέβησαν σ' αυτές τις συγκεκριμένες πράξεις. Ποιων πράξεων; Των πράξεων των εκρήξεων, των εμπρησμών, της προμήθειας, κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών μηχανισμών. Ούτε προέκυψε βεβαιότητα κατά συναυτουργία με αγνώστους αυτουργούς, φυσικούς αυτουργούς, με την μορφή ηθικής αυτουργίας ή της άμεσης συνέργειας και έλλειψης αυτών των αξιόποινων πράξεων. Έχουμε την φυσική αυτουργία, την ηθική αυτουργία και η διαβάθμιση είναι αυτή, την άμεση συνέργεια, την απλή συνέργεια. Όσον αφορά τις τρεις μορφές τις πρώτες, φυσική αυτουργία, ηθική αυτουργία, άμεση συνέργεια, δεν έχουμε, δεν έχει βεβαιωθεί από κάποιο αποδεικτικό στοιχείο η ταυτότητα αυτών των προσώπων, των φυσικών αυτουργών. Ούτε επίσης, επαναλαμβάνω, βεβαιώνεται εάν κατά συναυτουργία με αγνώστους φυσικούς αυτουργούς με την μορφή της ηθικής*

Πάντα κυρίαρχοι οι νταβατζήδες

Αφού έγινε ο σχετικός προπαγανδιστικός ντόρος και για μερικές μέρες η κυβέρνηση (με πρωτομάχο το alter ego του Τσίπρα, τον Παππά) μονομάχησε στο Ελ Πάσο της πλατείας Συντάγματος με τους ολιγάρχες της ενημέρωσης (οι οποίοι -όλως παραδόξως- παραδόθηκαν αμαχητί, χωρίς να προβάλουν καμιά αντίσταση, χωρίς να βγάλουν ούτε μια καταγγελία κατά της κυβέρνησης και του Παππά), το νομοσχέδιο για τις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες μπήκε στο ψυγείο. Η εφαρμογή του παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλές νδες.

Για να γίνει διαγωνισμός για τις συχνότητες θα πρέπει να υπάρχει ΕΣΡ. Και για να υπάρξει ΕΣΡ θα πρέπει να υπάρξει ευρεία συναίνεση, αφού τα μέλη του ΕΣΡ εκλέγονται από τη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής με πλειοψηφία 4/5. Μ' άλλα λόγια, χωρίς τη ΝΔ δε συγκροτείται το ΕΣΡ και η εφαρμογή του νομοσχεδίου δεν προχωρά. «Απαραίτητη προϋπόθεση για να λειτουργήσει ο νόμος, είναι η ευρύτατη συναίνεση για την συγκρότηση ενός ΕΣΡ που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες όλων των πτερύγων», έλεγε ο Παππάς όταν προωθούσε το νομοσχέδιό του.

Την περασμένη Τρίτη, ο Παπαχρήστος

έγραψε στα «Νέα» ότι το υπουργείο Οικονομικών ανέθεσε στην περιβόητη Lazard, που έχει το ελληνικό δημόσιο (με όλες τις κυβερνήσεις) ως έναν από τους καλύτερους πελάτες της, να συντάξει μελέτη για το τι ισχύει για την αδειοδότηση τηλεοπτικών σταθμών σε χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Αν ισχύει αυτό, θα πρόκειται για ξεφτίλα, αλλά και σκάνδαλο. Από τη μια να καμώνονται πως συντρίψαν τους ολιγάρχες, οι οποίοι ήθελαν μάλιστα να τους ρίξουν από την κυβέρνηση, και από την άλλη να δίνουν κρατικό χρήμα για να τους βρει μια εταιρία συμβούλων πώς δίνονται οι τηλεοπτικές άδειες σε άλλες χώρες!

Σε κάθε περίπτωση, όπως έχουμε επισημάνει, ο Παππάς έχει κρατήσει για τον εαυτό του (υπουργική απόφαση) τα σχετικά με το διαγωνισμό και την τιμή έναρξης που θα καθοριστεί. Αρα, το παζάρι θα γίνει στα σαλόνια του Ψυχικού, της Φιλοθέης και της Κηφισιάς. Εκεί θα κλειστούν τα «ντιλ» με τους βαρόνους της παραπληροφόρησης, οι οποίοι θ' αναλάβουν στη συνέχεια να μεταφέρουν το περιεχόμενο της συμφωνίας στα κόμματα της αντιπολίτευσης και να τα υποχρεώσουν να πάνε σε συναινετικό ορισμό ΕΣΡ με την κυβέρνηση.

Μπορεί η σημερινή συγκυβέρνηση

Τσίπρα-Καμμένου να επιβάλει όρους στους νταβατζήδες (για να θυμηθούμε και λίγο το φιάσκο του Καραμανλή); Αν βρισκόμασταν στην άνοιξη του 2015, θα μπορούσε θεωρητικά να υποστηριχτεί πως ναι. Ήταν μια πολιτικά ισχυρή κυβέρνηση με τεράστια λαϊκή αποδοχή. Σήμερα όμως; Σήμερα είναι μια «γερασμένη» (μέσα σε λίγους μήνες) μνημονιακή κυβέρνηση, που παίρνει το ένα μετά το άλλο τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, απομονωμένη από το λαό, που τρέμει μη τυχόν και χάσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία σε ένα από τα επόμενα μνημονιακά νομοσχέδια και τρέχει να αναζητήσει κοινοβουλευτική στήριξη στον Λεβέντη. Επομένως, όχι μόνο δεν αισθάνεται δυνατή απέναντι στους βαρόνους των μίντια, αλλά αντίθετα έχει την ανάγκη τους. Ο ΣΥΡΙΖΑ δε διαθέτει καν δικό του μηχανισμό προπαγάνδας. Η ελεγχόμενη απ' αυτόν ΕΡΤ δεν μπορεί να τα βάλει με τα συγκροτήματα Ψυχάρη-Μπόμπολα, Κυριακού, Αλαφούζου, Κοντομηνά, Βαρδινογιάννη. Χωρίς αυτούς ο Τσίπρας θα κινδυνέψει να χεί την τύχη του Γιωργάκη Παπανδρέου. Με τη στήριξή τους μπορεί να μείνει για κάποιο διάστημα ακόμα στο αστικό πολιτικό παιχνίδι, γι' αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση να μην τους προσκυνήσει.

οποίες είναι εμφανής η αποφασιστικότητα και αταλάντευτη η βούληση του δράστη να προσβάλει το έννομο αγαθό».

«Η απλή μονομερής γνώση της πράξης του άλλου ή ακόμα και η επιδοκιμασία της χωρίς μία συμβολή, που να ενισχύει αντικειμενικά την διάπραξη του εγκλήματος, δεν αρκεί για την θεμελίωση της απλής συνέργειας».

Σε ό,τι αφορά την κατηγορία της συμμετοχής σε «τρομοκρατική» οργάνωση, ο τακτικός εισαγγελέας πρότεινε να κηρυχθεί απαράδεκτη η ασκήθαισα ποινική δίωξη, λόγω εκκρεμοδικίας για τους 17 κατηγορούμενους και λόγω δεδικασμένου για τον Δ. Πολίτη. Οι συνήγοροι υπεράσπισης επεσήμαναν ότι με την ίδια απόφαση που αθώωθηκε ο Δ. Πολίτης αθώωθηκε και ο Ι. Μιχαηλίδης και επομένως θα έπρεπε και γι' αυτόν να κηρυχτεί η ποινική δίωξη ως απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. Ο εισαγγελέας αντέτεινε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει για τυπικούς λόγους και οχυρώθηκε πίσω από το ότι, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού (εκκρεμοδικίας ή δεδικασμένου), το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: οι δίωξεις κηρύσσονται απαράδεκτες.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας συμφώνησε με την πρόταση του συναδέλφου του. Ήταν η μοναδική παρέμβασή του σε μια τρομοδική που έχει ήδη διανύσει χρόνο 29 μηνών.

Η συνεδρίαση έκλεισε με μια σύντομη πολιτική δήλωση του Χρ. Τσάκαλου. Επεσήμανε ότι ο εισαγγελέας, στις προτάσεις του επί των ενστάσεων και ιδιαίτερα για την ένσταση του πολιτικού αδικήματος και την αρμοδιότητα του δικαστηρίου, ήταν απορριπτικός, γιατί θεωρεί αυτή τη δίκη καθαρά ποινική, ξεκίνησε όμως την αγόρευση του με μια πολιτική ανάλυση. Αυτή η στάση συνιστά μια αντίφαση, συνέχισε ο Χρ. Τσάκαλος και οφείλεται στο ότι μέσα σας γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι μια πολιτική δίκη.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 14 Δεκέμβρη με τις αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης.

Από άλλη πάστα...

Αγαπητή Κόντρα

Σε μια εποχή «τεράτων», αντεπανάστασης, ιδεολογικής σύγχυσης και αναθεωρητικών παραμυθιών πάνω στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος, αντιγράφω ένα απόσπασμα από το βιβλίο «Οι ηττημένοι αντάρτες του ΔΣΕ» (Αθήνα 2003) του μαχητή του ΔΣΕ Λάμπρου Ελ. Κορέλη, που βρέθηκε μέχρι την Τασκένδη και επαναπατρίστηκε με την οικογένειά του το 1975. Η καταγωγή του ήταν από την Ανω Πέτρα Αρτας και πέρασε με άλλους 16 συγχωρινούς του εθελοντικά στο Δημοκρατικό Στρατό (οι περισσότεροι πρώην Ελασίτες) τον Ιούλη του 1948. Πολέμησε με τη 2η διμοιρία του του λόχου

της 2ης Μεραρχίας σε διάφορες μάχες και βρέθηκε σε ελιγμούς κάτω από τις διαταγές της πολεμικής ευφυΐας του θρυλικού Διαμαντή. Το βιβλίο του Κορέλη μπορεί να διαβαστεί και συνδυαστικά με το βιβλίο που κυκλοφόρησε η Κόκκινη Βιβλιοθήκη «Το ημερολόγιο του Γιάννη Αλεξάνδρου (Διαμαντή)» όσον αφορά το αντάρτικο και τη δράση του ΔΣΕ στη Ρούμελη.

Το απόσπασμα αναφέρεται στην περίοδο που ο συγγραφέας φοιτά πλέον στη Σχολή Αξιωματικών - Λόχο Διαβιβάσεων και δέχονται την επίσκεψη του Νίκου Ζαχαριάδη. Γράφει λοιπόν ο 23χρονος τότε Κορέλης:

«Τον χειμώνα του 1952 επισκέφτηκε τη Σχολή μας ο Νίκος Ζαχαριάδης. Όταν το μάθαμε συγκινηθήκαμε. Δεν του έγινε καμιά επίσημη υποδοχή, ήταν απείτησή του, προφανώς όμως πέρασε από όλες τις Μονάδες, από τις αίθουσες των κτιρίων της Σχολής και μας είδε από κοντά. Πολλοί από μας τον γνωρίζαμε προσωπικά.

Όταν ήρθε στον Λόχο Διαβιβάσεων είχε νυχτώσει πια. Πέρασε από όλες τις διμοιρίες και στο τέλος μπήκε και στην τάξη της 4ης Διμοιρίας. Μας χαιρέτισε, ανταποδώσαμε και εμείς. Μας ρώτησε πώς τα πάμε, αν καλύψαμε μεγάλο μέρος του κενού που είχαμε στα γράμματα, αν επικοινωνήσαμε με τους γονείς και τα αδέρφια μας στην Ελλάδα, αν αντιμετωπίζουμε άλλα σοβαρά προβλήματα κλπ.

Στο μεταξύ, με μια ματιά και με ένα ελάχιστο και σχεδόν θλιμμένο χαμόγελο έγνεψε του Χρήστου Χαϊδαλή, ενός Επονίτη από το Πύθιο Ελασσόνας, που υπηρετούσε στο Λόχο Διοίκησης του Γενικού Αρχηγείου, και εκείνος του υποκλίθηκε. Μετά το βλέμμα του έπεσε στον «Μάνθο» (Κορέλης) που ήταν στην πρώτη σειρά των θρανίων-γραφείων. Πήγε πιο κοντά και τον ρώτησε: «Εσύ από πού ήρθες;», εκείνος σηκώθηκε, είπε το όνομά του και απάντησε από την 2η Μεραρχία. Τον πλησίασε λίγο ακόμα, ακούμπησε το χέρι του στην πλάτη του και με πολύ χαμηλή φωνή, σαν να μην ήθελε να ακούσουν οι άλλοι, του είπε: «Να θυμάσαι τον Διαμαντή μας».

Το πρόσωπο του Ζαχαριάδη τώρα έδειχνε ακόμα πιο θλιμμένο, ενώ στα μάγουλα του «Μάνθου» καταφόριζαν τρεις-τέσσερις υγρές κρυστάλλινες χάντρες. Πρώτη φορά είδαμε τον Νίκο Ζαχαριάδη τόσο πολύ στεναχωρημένο. Τον Νίκο Ζαχαριάδη τον λατρεύαμε εμείς οι Επονίτες μαχητές του ΔΣΕ, τον είχαμε μέσα στην καρδιά μας.

Ο Ζαχαριάδης ήταν χαρισματικός ηγέτης, εγκυκλοπαιδικά μορφωμένος, ιδεολόγος πολιτικός, φλογερός και άκαμπτος επαναστάτης. Στα μάτια μας ήταν απλός οραματιστής, σεμνός και μετρίοφρων, απεχθανόταν την αλαζονεία και την υποκρισία. Το λόγο του γραπτό ή προφορικό πάντα διακρίναμε ουσία, λογική, ανώτερο ήθος, άνεση και ετοιμολογία στις ερωτήσεις, μας συνέπαιρνε με ορισμένα συνθήματα τριλόγιά του.

Μας αποκαλούσε το «χρυσό κομμάτι του Λαού μας». Τις καλές μέρες στο βουνό, όταν δεν γίνονταν επιχειρήσεις έπαιζε με τους Επονίτες. Παίζανε βόλει, τρέχανε, κάνανε άλματα, τον ζαπλώνανε στο χιόνι, μας λέγανε κάποια παιδιά που τον ζήσανε από κοντά.

Αυτήν την προσωπολατρία μας δεν μας την επέβαλε κανένας, δεν μας είχαν γίνει καν συστάσεις ποτέ για κάτι παρόμοιο, απλά μας κέρδισε ο ίδιος με τη συμπεριφορά του, με τον αθέριον χαρακτήρα του, όπως και ο Διαμαντής εμάς τους Ρουμελιώτες αντάρτες.

Αυτός ήταν ο Ζαχαριάδης, στις σχέσεις του με μας τους μικρούς και από ότι συμπεραίνεται από συζητήσεις και εκτιμήσεις που κάναμε εκεί στην ξενιτιά, ίδιος περίπου ήτανε και στα υψηλότερα κλιμάκια. Κρίμα που ήταν ο μοναδικός, έξοχος και ασύγκριτος!

Μας είναι αδύνατο να συγκρίνουμε πολλά από τα γνωστά σε εμάς στελέχη του Πολιτικού Γραφείου της Κ.Ε. του ΚΚΕ και της ηγεσίας του ΔΣΕ με το Ζαχαριάδη. Πολλοί από αυτούς αποδείχτηκε τελικά ότι δεν ήταν στο ύψος των περιστάσεων και των συνθηκών της εποχής τους. Εμείς τους περισσότερους από αυτούς τους ζήσαμε από κοντά και για πολλά χρόνια εκεί στην ξενιτιά. Αδυνατούμε να παρατάξουμε δίπλα στον Ζαχαριάδη τους: Μάρκο, Γούσια, Ιωαννίδη, Βλαντά, Κολιγιάννη, Φλωράκη και πολλά άλλα κορυφαία κομματικά στελέχη.

Με συμπάθεια και πολλή εκτίμηση βλέπαμε επίσης τους Μπαρτζιώτα, Κόκαλη, Πορφυρογένη, Ρούσο, και μερικούς ακόμα, και κυρίως πολλά κορυφαία στελέχη, όπως ήταν οι Διοικητές και Επιτελάρχες Μεραρχιών: Τζουμερκιώτης, Παπαγιάννης, Καλιανέσης, Τομπουλίδης, Λασάνης κ.ά..

Γιώργος Μαύρος

αυτοουργίας ή της άμεσης συνέργειας....».

Ο εισαγγελέας απέρριψε τη φυσική αυτοουργία, την άμεση συνέργεια και την ηθική αυτοργία, αφήνοντας απέξω την απλή συνέργεια σε άγνωστους δράστες, μολονότι ούτε γι' αυτήν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία. Είχε αποφασίσει, ως πολιτικός αντίπαλος και όχι ως αντικειμενικός παρατηρητής, να προτείνει την ενοχή για απλή συνέργεια σε όλες τις αποδιδόμενες από το κατηγορητήριο πράξεις, γιατί «περιήλθαν σε καθ' οιανδήποτε ψυχική συνδρομή». Και για να στηρίξει την ψυχική συνδρομή, κατέφυγε σε ένα πολιτικό κείμενο, με τίτλο «Ο ήλιος θα συνεχίσει να ανατέλλει», που υπογράφεται από τα εννέα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ των οποίων πρότεινε την καταδίκη.

Ακόμη και σ' αυτό δεν πρωτοτύπησε. Στην υπόθεση του ΕΛΑ είχε καταφύγει στο μανιφέστο της οργάνωσης, που έφερε στο εξώφυλλό του τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Εξαιρετικά Χημικά Λιπάσματα». Διάβασε αποσπάσματα για να θεμελιώσει την καταδικαστική του πρόταση.

Είπε ο εισαγγελέας: «Όπως όμως βεβαιώθηκε στην προηγούμενη δικάσιμη, το κείμενο που έχει την ονομασία "Ο ήλιος θα συνεχίσει να ανατέλλει", τις προκηρύξεις που αναγνώστηκαν, αναλήψεις ευθύνης της ΣΠΦ που προαναφέρθηκαν και λοιπά έγγραφα, καθώς και από τις δηλώσεις μερικών από τους κατηγορούμενους (σ.σ. ανέφερε δηλώσεις των Χ. Τσάκαλου, Μ. Νικολόπουλου, Π. Αργυρού και Γ. Τσάκαλου), λαμβανόμενων υπόψη γενικά των κανόνων της λογικής και των διδαγμάτων της κοινής πείρας, οι εννέα από τους κατηγορούμενους ως μέλη της ΣΠΦ παρείχαν σε αγνώστους φυσικούς αυτοουργούς, μέλη επίσης της ΣΠΦ, πριν από την τέλεση και κατά την τέλεση των εκρήξεων και των εμπρησμών απλή ψυχική και υλική συνδρομή καθ' οιονδήποτε τρόπο. Τελώντας δηλαδή σε γνώση τής από τους φυσικούς αυτοουργούς τέλεσης των αξιοποιώνων πράξεων, εκρήξεων, εμπρησμού, προμήθειας, κατασκευής και κατοχής εμπρηστικών μηχανισμών και θέλοντας να συμβάλουν στην πραγμάτωσή

τους, περιήλθαν σε καθ' οιανδήποτε ψυχική ή υλική συνδρομή για την ευόδωση του συλλογικού εγκλήματος. Το συλλογικό εγκλήμα που αναφέρουν στο κείμενο "Ο ήλιος συνεχίζει να ανατέλλει".».

Σε τι συνίσταται η ψυχική ή υλική συνδρομή; «Στη διαμόρφωση των ιδεών της οργάνωσης και στην προπαγάνδη των ιδεολογικοπολιτικών σκοπών και επιδιώξεών τους, υποστηρίζοντας ενεργά την αναγκαιότητα των σκοπών της και ειδικότερα της προκλήσεως εκρήξεων, εμπρησμών, και συνέβαλαν σε συζητήσεις για την αναζήτηση κριτηρίων για τους στόχους των ενεργειών και της ιδεολογικοπολιτικής δικαιολόγησης αυτών».

Ο εισαγγελέας δεν βρήκε αποδεικτικά στοιχεία για να τεκμηριώσει την απλή συνέργεια και κατέφυγε σ' ένα πολιτικό κείμενο που γράφτηκε πολύ αργότερα και όχι την περίοδο που έγιναν οι πράξεις του κατηγορητηρίου. Και σύγχρονο να ήταν το κείμενο, όμως, πάλι δε θα συνιστούσε απλή συνέργεια στις πράξεις, γιατί ο εγκωμιασμός από μόνος του δε συνιστά απλή συνέργεια. Κάτι τέτοιο θα ήταν νομικό τερατούργημα, που θα άρμοζε σ' ένα ναζιστικό καθεστώς.

Ο εισαγγελέας Βαβέσης δε διδάχτηκε από την απόφαση του Εφετείου για την υπόθεση του ΕΛΑ. Έτσι, αντί να προσωποποιεί τις κατηγορίες, τις ομαδοποιεί προτείνοντας συλλογική ενοχή των μελών της ΣΠΦ. Θα του θυμίσουμε, λοιπόν, μερικά αποσπάσματα από εκείνη την απόφαση:

«Δεν υφίσταται συνέργεια, όταν η ενθάρρυνση ουδόλως ενίσχυσε τον αυτοργό της πράξεως. Η αντίθετη άποψη θα κατέληγε στην ποινικοποίηση κάθε εκδηλώσεως συμπάθειας προς όσους τελούν ένα έγκλημα και τελικώς στην ποινικοποίηση του φρονήματος».

«Δεν αποτελεί απλή συνέργεια κάθε ψυχική υποστήριξη του δράστη, αλλά μόνο εκείνη που συνιστά όρο κινδύνου για την προσβολή του έννομου αγαθού. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση εκείνου που ενισχύει τον ταλαντευόμενο δράστη ή σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, όχι όμως και στις περιπτώσεις εκείνες, στις

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μια καλοδεχούμενη ανακοίνωση

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» δημοσιεύσαμε μια φωτογραφία με οπαδούς του ΠΑΟΚ που είχαν σηκώσει πανό γραμμένο στα αγγλικά και τα ρωσικά, που καλούσε τον Πούτιν να αναλάβει «δράση». Σχολίασαμε αρνητικά την κίνηση των οπαδών του ΠΑΟΚ, που έδειχνε ότι υποστηρίζουν τα σχέδια του ρωσικού ιμπεριαλισμού και ταυτίζονται με αντιδραστικά προτάγματα, καθ' υπόδειξη του προέδρου του ΠΑΟΚ Ιβάν Σαββίδη. Είναι γνωστό ότι ο Σαββίδης ανήκει στην κλίκα του Πούτιν, ενώ πολλοί τον παρουσιάζουν σαν «μπροστινό» ρώσων καπιταλιστών που θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, διατηρώντας για τους δικούς τους λόγους την «ανωνυμία» τους. Ο ίδιος τότε δεν έκρυψε τις «ρίζες» και τις σχέσεις του με ρωσικούς καπιταλιστικούς κύκλους. Αντίθετα φρόντιζε πάντα να δείχνει τις ισχυρές επιχειρηματικές πλάτες που διαθέτει.

Επίσης, είναι γνωστό ότι η ενασχόλησή του με τον ΠΑΟΚ είχε σαν στόχο να αποκτήσει ως καπιταλιστής το αναγκαίο λαϊκό έρεισμα για να μπορεί να πιέζει την εκάστοτε κυβέρνηση και να προωθεί τα επιχειρηματικά του συμφέροντα. Αυτό προσπάθησε να κάνει και στην περίπτωση με το πανό στην Πυλαία. Εκμεταλλευόμενος το συναίσθημα των ΠΑΟΚτζήδων, οργάνωσε μια φιλορωσική προπαγάνδα, με αφορμή την κατάρριψη του ρωσικού μαχητικού από την κλίκα του Ερντογάν. Ενδεχομένως να ήταν και ένα μήνυμα προς τη ρωσική ιμπεριαλιστική ηγεσία, ότι ο Σαββίδης είναι εδώ και κάνει «δουλειά».

Η προσπάθειά του αυτή ακυρώθηκε σε μεγάλο βαθμό από την ανακοίνωση της Θύρας 4, που εκπροσωπεί τη μεγάλη πλειοψηφία των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ. Η ανακοίνωση αναφέρει: «Σαν Σ.Φ. ΠΑΟΚ ΘΥΡΑ 4 θα θέλαμε να διευκρινίσουμε ότι το πανί που σηκώθηκε στο ματς με την Ζενίτ την Τετάρτη στο Παλατάκι δεν εκφράζει την ιδεολογία και τις απόψεις της ΘΥΡΑΣ 4. Σαν ΘΥΡΑ 4 είμαστε ενάντια στα εθνικά μίσση και στις εκάστοτε ηγεσίες-κυβερνήσεις».

Το σχόλιο της στήλης είναι ότι η συγκεκριμένη ανακοίνωση έχει μεγάλη σημασία, αφενός γιατί διαχωρίζει τη θέση των οργανωμένων ΠΑΟΚτζήδων από τους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις του Σαββίδη και αφετέρου γιατί του στέλνει το ξεκάθαρο μήνυμα ότι οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ δεν δέχονται να ταυτιστούν με τα επιχειρηματικά και τα πολιτικά παιχνίδια που φιλοδοξεί να παίξει.

Αποφασίζουν πάντα υπέρ του μέγιστου κέρδους

Με επιχειρηματικά έξυπνο τρόπο διαχειρίστηκε η διοίκηση του μπασκετικού Παναθηναϊκού τη διαμάχη της παγκόσμιας ομοσπονδίας (FIBA) με την ευρωπαϊκή ομοσπονδία (Euroleague). Κράτησε μέχρι την τελευταία στιγμή ανοιχτή τη διαπραγμάτευση με τη FIBA, όταν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές ομάδες απέρριψαν την πρότασή της, και προσπάθησε να εξασφαλίσει ένα προνομιακό συμβόλαιο από την παγκόσμια ομοσπονδία στην περίπτωση που θα επέλεγε να πάει μαζί της, αφού θα ήταν η μοναδική από τις πρωτοκλασάτες ομάδες που θα συμμετείχε στο project. Όταν διαπίστωσε ότι η FIBA δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα φράγκα που θα έδινε η Euroleague, με ανακοίνωσή της δήλωσε ότι θα στρατευτεί με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές ομάδες. Κατόρθωσε με τον τρόπο αυτό να διατηρήσει πολύ καλές σχέσεις με την παγκόσμια ομοσπονδία και ταυτόχρονα να πάρει τις μέγιστες δυνατές οικονομικές απολαβές από την ευρωπαϊκή.

Όσοι δεν ασχολούνται συστηματικά με το μπάσκετ πιθανόν να μην γνωρίζουν ότι τους τελευταίους μήνες αυτό βιώνει μια διαδικασία αντίστοιχη με αυτή στο ποδόσφαιρο, αφού η παγκόσμια και η ευρωπαϊκή ομοσπονδία βρίσκονται σε κόντρα για το ποιος θα έχει την ευθύνη της διοργάνωσης του ευρωπαϊκού μπασκετικού

Champions League, δηλαδή για το ποιος θα ελέγχει και θα διαχειρίζεται τα φράγκα που τζογάρονται στο άθλημα. Όλα ξεκίνησαν από την προσπάθεια των αξιωματούχων της Euroleague να βρουν νέους χορηγούς, προκειμένου να αυξηθούν τα έσοδα των ομάδων που δυσανασχετούσαν, καθώς λόγω της οικονομικής κρίσης τα έβλεπαν να μειώνονται συνεχώς. Ταυτόχρονα, έκαναν και μια προσπάθεια να μειωθεί το οικονομικό χάσμα ανάμεσα στο ποδοσφαιρικό και το μπασκετικό Champions League.

Την κατάσταση αυτή προσπάθησε να εκμεταλλευτεί η FIBA για να αλλάξει τα δεδομένα υπέρ της. Η παγκόσμια ομοσπονδία βολιδοσκόπησε τις πρωτοκλασάτες ομάδες της Ευρώπης στην κατεύθυνση της δημιουργίας μιας νέας διοργάνωσης, υπό τη δική της καθοδήγηση, χωρίς όμως να τα καταφέρει, αφού πέρα από την αρχική σκέψη δεν είχε να παρουσιάσει ένα συγκεκριμένο πλάνο και κυρίως δεν μπορούσε να δεσμευτεί για τις οικονομικές απολαβές που θα είχαν οι ομάδες που θα συμμετείχαν σε αυτό. Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας δεν ήταν το αναμενόμενο για την FIBA, κυρίως γιατί η Euroleague φρόντισε να εξασφαλίσει εγγυημένο δεκαετές συμβόλαιο για τις ομάδες που θα έμεναν πιστές σε αυτή, ύψους 324.000.000

ευρώ, που θεωρείται από τους ειδικούς ιδιαίτερα υψηλό για τα οικονομικά δεδομένα του ευρωπαϊκού μπάσκετ.

Μετά από αυτή την εξέλιξη, αναμένεται η αντίδραση της παγκόσμιας ομοσπονδίας, η οποία έχει πλέον δυο επιλογές. Είτε να κάνει πίσω και να περιμένει κάποια άλλη στιγμή, που τα δεδομένα θα είναι πιο ευνοϊκά γι' αυτήν, για να ξαναπροσπαθήσει, είτε να επιχειρήσει να εφαρμόσει το σχέδιό της με μικρομεσαίες ομάδες, ελπίζοντας ότι θα καταφέρει να πάρει ένα μερίδιο από τα φράγκα που θα «επενδυθούν» στο ευρωπαϊκό μπάσκετ και δυσκολεύοντας ταυτόχρονα την αξιοπιστία της Euroleague ως προς την τήρηση του συμβολαίου που έχει εγγυηθεί στις ομάδες.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αντίστοιχη κατάσταση υπήρξε και το 2000 και το αποτέλεσμα ήταν να υπάρχουν δύο παράλληλες ευρωπαϊκές διοργανώσεις, που τελικά συνενώθηκαν κατόπιν απαίτησης των μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων που είχαν οικονομικές συναναστροφές με το μπάσκετ. Ανεξάρτητα από την τελική αντίδραση της FIBA, αυτό που πρέπει να τονίσουμε για μια ακόμη φορά είναι ότι ο σχεδιασμός, οι προτάσεις και οι αποφάσεις των ομάδων καθορίζονται από το ύψος του ποσού που θα μπει στο ταμείο τους. Δεν έχουν λοιπόν κανέναν ενδοιασμό να παραμείνουν στη διοργάνωση που ήδη βρίσκονται ή να συνεργαστούν με ένα νέο αφεντικό. Τα πάντα εξαρτώνται από τα φράγκα που τους εξασφαλίζει η κάθε πλευρά.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Εξοντωτική ήταν η ποινή που επιβλήθηκε στον Παναθηναϊκό για τα γεγονότα στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό, γεγονός που έχει πυροδοτήσει περισσότερο το κλίμα στις τάξεις των πράσινων οπαδών. Ο Αλαφούζος και ο επίσημος Παναθηναϊκός προσπαθούν να ριξουν τους τόνους της αντιπαράθεσης με τον Κοντονή και την ΕΠΟ, όμως δεν συμβαίνει το ίδιο με τους οπαδούς της ομάδας, που ετοιμάζονται να απαντήσουν με την πρώτη ευκαιρία. Επιβεβαιώνεται με τον τρόπο αυτό η στήλη, που υποστήριζε ότι με την καταστολή και την ανισονομία που επικρατεί, το αποτέλεσμα θα είναι εντελώς διαφορετικό από το επιδιωκόμενο.

ΣΙΝΕΜΑ

ΜΑΝΟΥΣΟΥ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Ουζερί Τσιτσάνης

Η πέμπτη ταινία του σκηνοθέτη γνωστών τηλεοπτικών σειρών («Ψίθυροι καρδιάς», «Αγγίγμα ψυχής», «Μη μου λες αντίο») παρουσιάζεται αυτήν την εβδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Ο Μανούσος Μανουσάκης «εμπνέεται» από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Γιώργου Σκαμπαρδώνη.

Θεσσαλονίκη, 1943-1944. Ο απαγορευμένος έρωτας ενός χριστιανού, του Γιώργου, και μιας εβραίας, της Εστρέα, βρίσκεται καταφύγιο στο Ουζερί Τσιτσάνης, το οποίο είχε ανοίξει ο Γιώργος με το Βασίλη Τσιτσάνη. Ο Γιώργος μπαίνει στην αντίσταση. Ο Τσιτσάνης εκφράζει με το μπουζούκι του τη φρίκη της εποχής. Η οικογένεια της Εστρέα, όπως όλοι οι εβραίοι Θεσσαλονικείς, διώκεται από τους ναζί.

Ο ελληνικός κινηματογράφος φιλοδοξεί να συναντήσει το «χολιγουντιανό μεγαλείο», μακριά δυστυχώς ακόμα και από τα καλά στοιχεία του. Η ταινία είναι μια μεγάλη και φιλόδοξη παραγωγή: πολλοί ηθοποιοί, πολλές πολυπρόσωπες και πολυπληθείς σκηνές, σκηνηκά και κοστούμια εποχής. Λίγο το θέμα (Τσιτσάνης, αντίσταση, εβραίοι), λίγο οι πρωταγωνιστές, λίγο η ατμόσφαιρα εποχής και είμαστε εντάξει, θα τσουλήσει το εργάκι.

Δεν έχουμε διαβάσει το βιβλίο και δεν έχουμε δει προηγούμενες ταινίες του σκηνοθέτη. Η συγκεκριμένη πάντως είναι μια φτηνιάρικη, αφελής και πρόχειρη προσπάθεια. Πρώτ' απ' όλα, το χτίσιμο των πρωταγωνιστικών ρόλων είναι τόσο σχηματικό, οι διάλογοι είναι τόσο τηλεοπτικοί στην προσπάθειά τους να δηλώσουν πρόσωπα και καταστάσεις, ώστε ο θεατής αισθάνεται είτε ότι αντιμετωπίζεται ως ηλίθιος είτε ότι παρακολουθεί σαπουνόπερα.

Η τόσο χοντροκομμένη αναπαράσταση των προσώπων, που υποτίθεται ότι συνθέτουν όλους τους χαρακτήρες της εποχής εκείνης (ο γόης που είναι καταδότης, ο φτωχός πλην τίμιος νέος που μπαίνει στην αντίσταση και τον σκοτώνει ως εκδίκηση για τις ρουφιανιές του, ο σύντροφός του που μεθάει κάθε βράδυ για στάχτη στα μάτια, η πανέμορφη, γενναία και ανυπάκουη εβραία κόρη που ερωτεύεται το χριστιανό, αντιστασιακό νέο και πάνε κόντρα στις κοινωνικές επιταγές, η δεμένη οικογένειά της, ο επαναστάτης ξάδερφος που θυσιάζεται για χάρη της, η λαϊκή κοπέλα τραγουδίστρια που ερωτεύεται τον Τσιτσάνη, η υπομονετική σύζυγος του Τσιτσάνη και τέλος ο ίδιος ο Τσιτσάνης, που δεν αντέχει αυτό που συμβαίνει και το μεταγράφει στη μουσική του), χωρίς κανένα ψεγάδι ή αμφισβήτηση ή εμβάθυνση ή κατανόηση ως προς αυτό που φέρουν, συνιστούν το πιο έντονο στοιχείο προχειρότητας και αφελούς προσέγγισης. Καταδεικνύεται όμως και μια αντίληψη ως προς τον τρόπο αντανάκλασης της ζωής στην τέχνη, που επιβάλλει εύκολα παραμυθία με καλούς και κακούς, που δεν αμφισβητούνται ώστε να μη μπερδεύεται ο (τηλε)θεατής, κι ένα δραματικό τέλος, που αφήνει και μια χαραμάδα αισιοδοξίας για να πέσει συγκλονισμένος για ύπνο (στην κυριολεξία, γιατί μεταφορικά κοιμάται ήδη).

Ο σκηνοθέτης στο σημείωμά του ανάμεσα σ' άλλα αναφέρει ότι τον τράβηξε η ουσία του βιβλίου, το γεγονός ότι μέσω μιας ερωτικής ιστορίας και ενός μεγάλου λαϊκού συνθέτη μπορούσαν να καταδείξουν τον παραλογισμό των φυλετικών διακρίσεων και την πραγματική φύση του ναζισμού και του ολοκληρωτισμού σε κάθε του μορφή. Αλλά λόγια ν' αγαπιόμαστε...

Ελένη Π.

Σε προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στους πραγματικούς στόχους της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, μέσω της κάρτας του οπαδού. Τονίσαμε ότι με πρόσχημα την καταπολέμηση της οπαδικής βίας, η «πρώτη και δεύτερη φορά αριστερά» κυβέρνηση επιδιώκει να προετοιμάσει το έδαφος για την καταστολή των όποιων νεολαϊστικών αγώνων ξεσπάσουν το επόμενο χρονικό διάστημα, εξαιτίας της πολιτικής της κινεζοποίησης που εφαρμόζει. Ο στόχος όλων όσων δηλώνουμε «εκτός των τειχών» πρέπει να είναι να μην εφαρμοστεί το συγκεκριμένο κατασταλτικό μέτρο ενάντια στους νεολαίους των γηπέδων και να μην επιτρέψουμε τη μετατροπή του ποδοσφαίρου από λαϊκό σε κυριλέ άθλημα. Στην κατεύθυνση αυτή είναι θετικό γεγονός η ενασχόληση πολιτικών συλλογικοτήτων με το συγκεκριμένο θέμα και η αλληλεγγύη τους στον αγώνα των οργανωμένων οπαδών.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κάτι συμπτώσεις στις 3 Δεκέμβρη, τόσο ανόμοιες...

Ακόμα τούτος ο Δεκέμβρης, ραγιάδες

Ενα σύννεφο προστασίας επιχειρείται να πέσει πάνω απ' τους νεοναζί (μα έχουν γνώσιν οι φύλακες, δεν είν' χαζοί...)

Χριστούγεννα της (μπατσο) αφθονίας και των στρατιωτικών εν οδώ αποσπασμάτων στο Παρίσι

► Ο Κανουτέ σας έδειξε τι να κάνετε...

► Πανικόβλητος (πανικός + βλήτο) ο Τσίπρας.

► Αμ, πως, θα του βγαίνουν όλα ανθισμένα και ευθέα;

► Πορτογαλία: Η «αριστερά» την ευθύνη, ο πορτογαλικός λαός το μπουλό.

► In the heat of the night.

► «You don't fool me», Αλέξη.

► Και να θέλει, δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τις λέξεις, ο Αλέξης.

► Και στις Νουδούλας τη μεριά, γίνεται της π...ς!

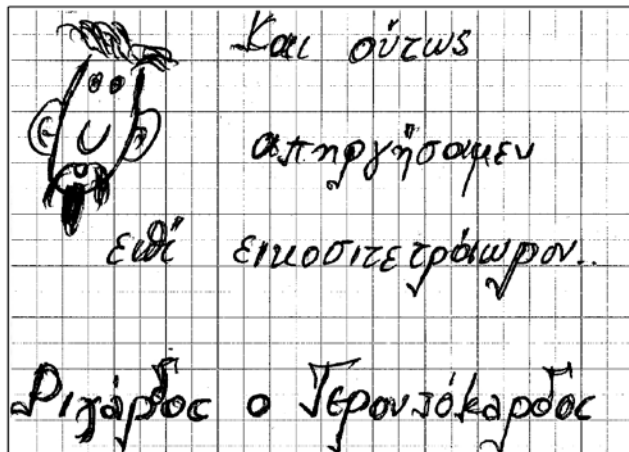
► Αφού «κινδύνεψε» ο Ζούρας, «προσήλθαν» τα ΜΑΤ για τον... μετριάσμο της χασούρας.

► Εννοείται πως η συνέντευξη Τσίπρα στο Εθνός δεν στόχευε στην «κοινωνική συνοχή» αλλά στην κοινωνική ανοχή (βάρια με αγά μ' ν' αγιάσω...).

► Δει δη χρημάτων (και στα ΤΕΙ).

► Όσοι και όσες ενθυμείσθε, ο κ. Σ. Ρομπόλης είχε λάβει μέρος και στην σύνταξη της «μεγάλης σοβιετικής εγκυκλοπαίδειας» (ελλην. σύνταξη), της εταιρίας «ΑΚΑΔΗΜΟΣ» (Μπόμπολας;)...

► Gutta cavat lapiden / Non vi sed saepe calendo; Sic homo sit doctus / Non vi sed multo student (Η σταγόνα δεν τρώει την πέτρα / με τη δύναμη μα συχνοπέφτοντας / Ετσι κι ο άνθρωπος γίνεται επιστήμονας /

όχι με τη δύναμη μα πολύ διαβάζοντας).

► Κτο ίσσοετ, τοτ ναιτζιότ.

► Τούτες τις μικρές ρίζες πότιζε, θάμνοι να γίνουν και θεριά, τη γης να κυριέψουν.

► Και σήμερα ρουφιάνους τους λέμε.

► Harvesting sorrow.

► «Η Αφρική θα ελευθερωθεί!» (Πατρίς Λουμούμπα - ποίημα).

► Δεν εφεύραν την πυρίτιδα, ούτε την πυζίδα / δεν χρησιμοποίησαν τον ατμό, ούτε τον ηλεκτρισμό / δεν εξερεύνησαν τις θάλασσες, / ούτε τον ουρανό. / Όμως ξέρουν, όσο κανένας στον κόσμο, τη / χώρα του πόνου, στην κάθε γωνιά της. (Aime Cesaire - νέγρος ποιητής).

► Μάλλον η λέξη Χ-έκωλο ταυριάζει στην ιταλική φυλλάδα Il secolo XIX και τον συντάκτη Μ. Πεσκιέρα, ο οποίος υπογράφει άρθρο όπου προσπαθεί να ταυτίσει το ISIS με τις... Ερυθρές Ταξιαρχίες (άλλη μια

προσπάθεια σπίλωσης αγωνιστών).

► «Τραβάμε μπροστά» (avgι.gr, 2/12/2015). Το ότι τραβάτε, τραβάτε, το ξέρουμε.

► Όταν η Αυγή (avgι.gr, 2/12/2015) γράφει ότι «οι δημοσιογράφοι της Αυγής συμμετέχουν στην 24ωρη απεργία που κήρυξε η ΠΟΕΣΥ», ενάντια σε ποιον απεργούν;

► Χωρίς κέφι (ΚΕΦΕ) και αρχηγό η ΝΔ (μία ωραιολάτρη ατμόσφαιρα...).

► Τσίπρα έφη τάδε: «Τις κυβερνήσεις τις ανεβάζει ο λαός και όχι τα παράκεντρα εξουσίας» - να του γίνει παρακέντηση on the spot...

► Μπορεί να δηλώνει ο Γιούνκερ ότι φίλη η Ελλάδα, φίλτατη δε η Τουρκία, αλλά και στις δύο επιφυλάσσει τον ρόλο της φιλεταίρας...

► Κατάργηση πανελλαδικών (όσο μασάει κι η κατσίκια τα-ραμά).

► «Αφετηρία για έξοδο από

την κρίση το 2016», είπε ο Τσίπρας. Επεα πτερόεντα.

► Πούτσιν, μι σ ταμπού. Πριολό βριέμια πακαζάτς σβαιού σίλου - έγραψε στο πανό ο Ιβ... αυτός, τέλος πάντων. Α, ρε Βάνια, που δε μπορείς να κρυφτείς.

► Οι «εκλογές ΝΔ 20 Δεκεμβρίου και 10 Ιανουαρίου» - kathimerini.gr. Ναι, σύμφωνα, αλλά ποιου έτους;

► «Νέοι μετασχηματισμοί εντός της ΝΔ» Γ. Τερζής, kathimerini.gr, 2/12/2015. Ο τεκτονικός αναμένεται.

► Διεθνής διάσκεψη για το κλύ(σ)μα.

► Με μια ερώτηση «καθάρισε» ο Ριζοσπάστης (rizospastis.gr, 29/11/2015, ΔΙΕΘΝΗ) σε ό,τι αφορά την ανοχή - στήριξη των «συντρόφων» του της Πορτογαλίας στην παρούσα κυβέρνηση του Αντόνιο Κόστα. Κωλοσφιγίματα...

► Τέσσερα πουλάκια κάθονταν και για αρχηγοί (τους) πάνε. Τόνα με τα μουστάκια του, τα γαλλικά πετάει, τ' άλλο -κείνο το τσιριχτό- σαν την πορδή μυρίζει, το τρίτο -αμπλαούμπλικό- αθλητισμό πουλάει, κι ένα μικρό, μικρούλικο θέλει αρχηγός να γίνει. Κι έπεσε ομίχλη, καταχνιά κι η εκλογή αναβάλλεται για 10 του Γενάρη. Κάθε αρχηγός κι ο κύλος του, κάθ' εκλογή και... πίτσα...

► Πανελλαδικές: είπε ο Λ(ι)άκος ο βαθύς και γέλασαν κι οι πέτρες...

Βασίλης

Προετοιμασία πογκρόμ

Οι εποχές που ο Τσίπρας καλούσε την τότε κυβέρνηση να δώσει χαρτιά στους πρόσφυγες αγνοώντας τον Κανονισμό του Δουβλίνου και να αγνοήσει τις απειλές για αποπομπή της Ελλάδας από τη Σένγκεν (και τι έγινε; η Δανία δυο φορές βγήκε από τη Σένγκεν, έλεγε ο... λαρτζ Αλέξης) παρήλθαν ανεπιστρεπτί. Η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων είναι σήμερα το καλύτερο παιδί της Ευρώπης και δεν σκοπεύει να προκαλέσει κανένα πρόβλημα στους μεγάλους προστάτες που κατοικοεδρεύουν στο Βερολίνο.

Ετσι, η φιλολογία περί απειλών της Κομισιόν για διετή αποπομπή της Ελλάδας από τη Σένγκεν χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση ως ιδεολογικό προκάλυμμα για να σφίξει την τανάλια γύρω από πρό-

σφυγες και μετανάστες. Ο αναπληρωτής υπουργός Μουζάλας το είπε καθαρά την περασμένη Τετάρτη: πρέπει να πειστούν οι πρόσφυγες που δεν τους επιτρέπεται να περάσουν από την Ειδομένη στη Γιουγκοσλαβική Μακεδονία και από εκεί στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη να επιστρέψουν στην Αθήνα. Γιατί η διακοπή της σιδηροδρομικής γραμμής συνεπάγεται σημαντικό κόστος για την ΤΡΑΙΝΟΣΕ και για την ελληνική οικονομία. Κι επειδή δύσκολα οι πρόσφυγες θα δεχτούν να φύγουν και να κλειστούν σε κάποιο στρατόπεδο, πολύ φοβόμαστε ότι σύντομα ο λόγος θα δοθεί στην αστυνομική καταστολή.

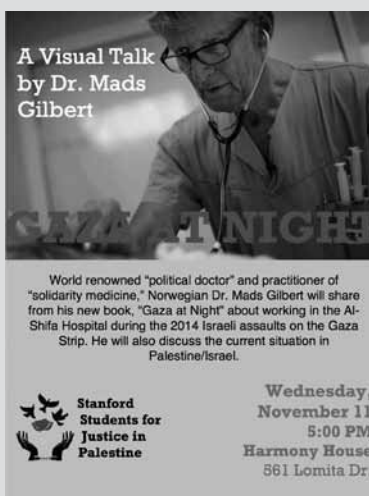
Αυτό θέλουν και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές. Να περάσει στο προσφυγικό κύμα το μήνυμα πως οι φράχτες σηκώθηκαν, τα περάσματα έκλεισαν και πως η τύχη καθενός που θα δοκιμάζει να «εκμεταλλευτεί» τη

συριακή κρίση για να μεταναστεύσει στην Ευρώπη θα είναι μια θέση σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ελλάδα, μέχρι να έρθει η ώρα της απέλασής του.

Ρουσφέτι πολυτελείας

Ο Σπίρτζης πήγε να διορίσει τρία ζευγάρια στελέχη επικεφαλής στους οργανισμούς αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας. Του είπαν ότι ο νόμος άλλαξε και προβλέπει πλέον ένα πρόσωπο σε κάθε οργανισμό, που θα ασκεί καθήκοντα προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου. Ναι, αλλά ο Σπίρτζης τις είχε υποσχεθεί τις θέσεις. Και τα ρουσφέτια, όταν είναι ρουσφέτια πολυτελείας και όχι καμιά μετάθεση φαντάρου από τα σύνορα στην Αθήνα, πρέπει να γίνονται. Ετσι και ο... αδέκαστος υπουργός κατέθεσε μια «νυχτερινή» τροπολογία διπλασιάζοντας τις θέσεις! Αξιοκρατία, ρε...

οι τοίχοι έχουν φωνή

► Την αφίσα μας την έστειλαν φίλοι από τις ΗΠΑ. Μεταφράζουμε το περιεχόμενό της: «Τηλεδιάλεξη από τον Δρα Μαντς Γκίλμπερτ - Η ΓΑΖΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ - Ο παγκοσμίως διάσημος «πολιτικός γιατρός» και εφαρμοστής στην πράξη της «ιατρικής αλληλεγγύης», νορβηγός Δρ. Μαντς Γκίλμπερτ θα μοιραστεί μαζί μας εμπειρίες από το νέο του βιβλίο «Η Γάζα τη νύχτα», που αναφέ-

ρεται στη δουλειά στο νοσοκομείο Αλ-Σίφα κατά τη διάρκεια των ισραηλινών επιθέσεων στη Λωρίδα της Γάζας το 2014. Θα συζητήσει επίσης για την τρέχουσα κατάσταση σε Παλαιστίνη/Ισραήλ - Τετάρτη, 11 Νοέμβρη, 5:00μμ - Harmony House - Φοιτητές του Στάνφορντ για Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη». Θα είχε πραγματικά μεγάλο ενδιαφέρον ν' ακούσουμε αυτή τη φωτεινή φωνή, το γιατρό που αφιέρωσε τις βόμβες και ξενυχτούσε στο μεγαλύτερο νοσοκομείο της Γάζας, φροντίζοντας τραυματίες από τις ναζιστικές επιθέσεις των σιωνιστών. Το παράδειγμα ανθρώπων σαν τον γιατρό Γκίλμπερτ προβάλλει σε ακόμα μεγαλύτερο φόντο την προκλητικότητα πολιτικών κινήσεων όπως η πρόσφατη επίσκεψη Τσίπρα στο Ισραήλ.

◆ ΓΣΕΕ - Απεργία - Πέμπτη 3 Δεκέμβρη - Να μην περάσει - Ο οδοστρωτήρας του ασφαλιστικού - Ο προϋπολογισμός νέων φοροεπιδρομών - Οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας - Φτάνει πια! - Όλοι στη συγκέντρωση των συνδικάτων στην Πλατεία Κλαυθμώνος 11πμ (αφίσα)

Μια ακόμα 24ωρη απεργία δεν κοστίζει τίποτα. Δεν χρειάζεται καν να κινητοποιηθεί κάποιος μηχανισμός. Σε επαγγελματίες θα ανατεθεί ο σχεδιασμός της αφίσας και του υπόλοιπου υλικού, κάποια ιδιωτική εταιρία θα αναλάβει την αφισοκόλληση (με συνεργεία αποτελούμενα από εξευτελιστικά αμειβόμενους μετανάστες), άλλη εταιρία θα φτιάξει το ραδιοφωνικό σποτ και θ' αναλάβει να το «σπρώξει» στα ραδιόφωνα. Ενας επαγγελματικός μηχανισμός θα διεκπεραιώσει βαριεστημένα τα πάντα και τη μέρα της πορείας οι εργατοπατέρες θα κατέβουν για λίγο από τα γραφεία, θα φωτογραφιστούν να κρατάνε ένα πανό (κατασκευασμένο σε κάποιο διαφημιστικό εργαστήριο κι αυτό), θα κάνουν ένα μικρό γύρο και μετά θα πάνε για τα καθιερωμένα... αγωνιστικά τσίπουρα. Συγκεντρώσεις σε χώρους δουλειάς ούτε που θα κάνουν. Τα έχουν κόψει εδώ και χρόνια αυτά τα... εργατίστικα. Με διοικήσεις επιχειρήσεων που ασκούν τρομοκρατία δεν πρόκειται να συγκρουστούν. Κι αυτά τα έχουν κόψει εδώ και χρόνια. Αλλωστε οι καπιταλιστές εργοδότες είναι στην καλύτερη περίπτωση «εταίροι» και στη χειρότερη «συνομιλητές».

◆ Ακολουθώντας το παράδειγμα των εργατοπατέρων ξανά-κάλεσε σε συμμετοχή στην απεργία και το Τμήμα Εργατικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, συνοδεύοντας το κάλεσμά του μ' αυτή τη φωτογραφία. «Οι εργαζόμενοι μέσα από τη συμμετοχή τους στην Απεργιακή κινητοποίηση να βάλουν τη δική τους σφραγίδα στις πολιτικές εξελίξεις. Για την προστασία και την ενίσχυση των ταξικών τους συμφερόντων, να δρομολογήσουν λύσεις σε προοδευτική κατεύθυνση στο μείζον θέμα της Κοινωνικής Ασφάλισης, αποτρέποντας μειώσεις συντάξεων και παροχών», γράφουν οι συριζαίοι, λες και στην κυβέρνηση δε βρίσκεται το κόμμα τους, λες και το Μνημόνιο-3 δεν το έφερε το κόμμα τους, λες και τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης δεν την απεργάζεται το κόμμα τους...

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Την Τετάρτη 25 Νοέμβρη, η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε νόμο που επιτρέπει στους σιωνιστές να φυλακίζουν παιδιά ηλικίας ακόμη και 12 χρόνων με κατηγορίες για τρομοκρατία. Συνήθως παιδιά τόσο μικρής ηλικίας συλλαμβάνονται κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και συγκρούσεων με τον ισραηλινό στρατό και την αστυνομία στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Όμως η κορύφωση της

Δυτική Οχθη

Στη φυλακή δωδεκάχρονα παιδιά

καταστολής ενάντια στην παλαιστινιακή εξέγερση από το Ισραήλ δεν φέρνει αποτέλεσμα. Έτσι η κατασταλτική μανία του Ισραήλ έχει φτάσει στο σημείο να χαρακτηρίζει τρομοκρατία ακόμα και το πέταγμα πετρών από ένα παιδί στον άνοπλο στρατό των σιωνιστών. Ο νέος νόμος έρχεται να επιβάλει στους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ το κατασταλτικό πλαίσιο που ισχύει εδώ και πολλά χρόνια στη Δυτική Οχθη έχοντας οδηγήσει στη φυλακή 420 παιδιά, κάποια από τα οποία κρατούνται υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Πολλά από τα παιδιά αυτά έχουν τραύματα από σφαίρες, για τα οποία δεν έχουν λάβει την απαραίτητη ιατρική φροντίδα.

Συνολικά, οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές έχουν φτάσει τους 7.000, από τους οποίους οι 2.400 φυλακίστηκαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης στη Δυτική Οχθη από την 1 Οκτώβρη μέχρι σήμερα. Από την έναρξη της εξέγερσης στις αρχές Οκτώβρη περισσότεροι από 10.300 Παλαιστίνιοι έχουν τραυματιστεί, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι τραυματίες από τις επιθέσεις των εποίκων, ενώ οι νεκροί φτάνουν στους

109. Από την πλευρά των Ισραηλινών, οι τραυματίες έχουν φτάσει στους 160 και οι νεκροί στους 19. Τα παραπάνω νούμερα δείχνουν ξεκάθαρα ποιος είναι ο τρομοκράτης.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του Παλαιστινιακού Κέντρου Ενημέρωσης, το οποίο επικαλείται δηλώσεις υψηλόβαθμων στρατιωτικών στελεχών των σιωνιστών, η παλαιστινιακή εξέγερση στη Δυτική Οχθη, που ήδη έχει κλείσει δυο μήνες ζωής, δεν έχει ακόμα εξαντληθεί τα καύσιμά της και αναμένεται να κρατήσει για πολλούς μήνες ακόμα, με ενδεχόμενο να κλιμακωθεί ακόμα περισσότερο στο άμεσο μέλλον. Βλέποντας την εξέγερση να μην αποκλιμακώνεται, η ηγεσία του ισραηλινού στρατού κάλεσε την κυβέρνηση Νετανιάχου να προβεί σε κάποιες κινήσεις καλής θέλησης προς τους Παλαιστίνιους, κάτι που, όπως εκτιμά, θα βοηθήσει να σταματήσουν οι επιθέσεις ενάντια σε ισραηλινούς στρατιώτες και πολίτες. Ανάμεσα στα μέτρα που, σύμφωνα με την ίδια πηγή, μπορούν να αποτελέσουν κίνηση καλής θέλησης προς τους Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης και την Παλαιστινιακή Αρχή είναι η απελευθέρωση πολλών από τους συλληφθέντες Παλαιστίνιους της

εξέγερσης, να δοθούν στους Παλαιστίνιους περισσότερες άδειες εργασίας στο Ισραήλ, να επιτραπεί η εισαγωγή περισσότερων εμπορευμάτων από το Ισραήλ στη Δυτική Οχθη και να επιτραπεί στην ΠΑ να εξοπλιστεί καλύτερα προκειμένου να μπορεί να καταστέλλει πιο αποτελεσματικά τον παλαιστινιακό λαό στη Δυτική Οχθη, γιατί πάντα το καρότο πρέπει να συνοδεύεται από το μαστίγιο.

Παράλληλα, το Ισραήλ προχώρησε στο κλείσιμο και τρίτου ραδιοφωνικού σταθμού στη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθης την Κυριακή 29 Νοέμβρη. Δεκάδες ισραηλινοί στρατιώτες εισέβαλαν στο κτίριο του σταθμού, κατέστρεψαν μεγάλο τμήμα του εξοπλισμού του και ό,τι απέμεινε όρθιο το κατέσχεσαν. Περιττεύει να αναφέρουμε ότι ο λόγος που οι σιωνιστές κλείνουν τον ένα σταθμό μετά τον άλλο στη Δυτική Οχθη είναι η προσπάθεια να φιώσουν οποιοδήποτε μέσο προπαγάνδης του αγώνα έχουν στη διάθεσή τους οι Παλαιστίνιοι. Σ' αυτή την προσπάθεια εντάσσεται και η κίνηση της ακροδεξιάς υπουργού Εξωτερικών Τζίπι Χοτοβέλι, που προέρχεται από το κόμμα του Νετανιάχου, να συναντηθεί με εκπροσώπους της Google και της Youtube με στόχο να αφαιρεθούν από τα

δυο διαδικτυακά μέσα βίντεο που ανεβάζουν Παλαιστίνιοι στα οποία φαίνεται η κτηνώδης καταστολή που ασκούν οι σιωνιστές προκειμένου να καταπνίξουν την ηρωική εξέγερση του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης. Οι σιωνιστές εκτιμούν ότι αυτού του είδους τα βίντεο και η σιωνιστική βαρβαρότητα που απεικονίζουν έχουν διπλό αντίκτυπο στο Ισραήλ, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, αφού από τη μια φουντώνουν την εξέγερση και από την άλλη δίνουν γερό χτύπημα στο σύστημα προπαγάνδας του Ισραήλ, που προσπαθεί να πείσει τη δυτική κοινή γνώμη ότι αποτελεί την μοναδική δημοκρατία στην περιοχή.

Το κερασάκι στην τούρτα της σιωνιστικής καταστολής έρχεται να βάλει η ΠΑ. Σαν να μην έφτανε το όργιο συλλήψεων μελών και στελεχών των οργανώσεων της Αντίστασης στη Δυτική Οχθη, τη Δευτέρα 30 Νοέμβρη διέταξε το οριστικό κλείσιμο του τηλεοπτικού σταθμού της Χαμάς στη Δυτική Οχθη με τη γελοία κατηγορία ότι το παιδικό της πρόγραμμα στρέφεται ενάντια στο Ισραήλ και καλλιεργεί την... τρομοκρατία στα μικρά παιδιά!

βαθύ κόκκινο

Τέχνη με θάρρος

Ο Μηνάς Χατζησάββας, που «έφυγε» πρόωρα, στα 67 του χρόνια, ήταν καλός ηθοποιός. Σ' αυτό θα συμφωνήσει κάθε φίλος του θεάτρου που έτυχε να τον παρακολουθήσει στα πολλά χρόνια που «πάλευε» πάνω στο σανίδι. Ο γράφων μπορεί να ξεχωρίσει τις ερμηνείες του στον «Γαλιλαίο» του Μπέρτολτ Μπρεχτ και στον «Φιλοκτήτη» του Χάινερ Μίλερ, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Όπως δεν είναι το θέμα μας οι «παπάρες» (τηλεοπτικές κυρίως) στις οποίες έπαιξε ο εκλιπών, για να εξασφαλίσει το ψωμί του (καμιά φορά και το «παντεσπάνι» του).

Σ' αυτό το σημείωμα θέλουμε να εξάρουμε το καλλιτεχνικό και πολιτικό θάρρος που επέδειξε ο Χατζησάββας σε δυο τουλάχιστον περιπτώσεις, στεκόμενος ΟΛΟΜΟΝΑΧΟΣ απέναντι στον εσμό των αρχαιοκάπηλων εθνικιστάρδων. Έτυχε να πρωταγωνιστεί στις «Βάκχες» του Ματίας Λάνγκχοφ το 1997 και στους «Πέρσες» του Ντίμιτερ Γκότσεφ το 2009. Δυο παραστάσεις ευρωπαίων σκηνοθετών της μπρεχτικής παράδοσης, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν ως ύβρεις. Ο εσμός των αρχαιοκάπηλων εθνικιστάρδων έφτασε μέχρι του σημείου να ξεσηκώσει τον όχλο στην Επίδαυρο, που απείλησε ακόμα και να λιντσάρει τους συντελεστές της «ύβρεως».

Κι ενώ όλα τα πλάκωνε η εθνικιστική φοβέρα, με τον αστικό Τύπο να βρίσκει μια ευκαιρία για να αναμοχλεύσει την προγονοπληξία, τον ρατσιστικού τύπου εθνικισμό («εμείς είμαστε οι κληρονόμοι των κλασικών») και τον καλλιτεχνικό συντηρητισμό, ο Χατζησάββας ήταν ο μόνος που τόλμησε να σηκωθεί και να υπερασπιστεί όχι απλώς τη δουλειά στην οποία συμμετείχε, αλλά το ουσιαστικό περιεχόμενο αυτής της δουλειάς. Να υπερασπιστεί την καλλιτεχνική πρωτοπορία, να χτυπήσει την αρχαιοπληξία και τον εθνικισμό, να «απαιτήσει» σύγχρονες και «βέβηλες» (σύμφωνα με τα συντηρητικά αρχαιοπληκτα πρότυπα) σκηνικές αναγνώσεις των κλασικών έργων.

Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι ο Λάνγκχοφ (που δεν είναι και η πιο «εύκολη» περίπτωση ανθρώπου και δημιουργού - για να το πούμε όσο γίνεται πιο κομψά) εκτίμησε βαθύτατα αυτή τη στάση του Χατζησάββα. Για μας, το ότι είχε το θάρρος να υψώσει ανάστημα απέναντι στο «μπετόν αρμέ» του καλλιτεχνικού εθνικισμού, που στηρίζεται σε ανθρώπους με τεράστιες πολιτικές, οικονομικές και μιντιακές διασυνδέσεις, ήταν πιο σημαντικό από την αξία του Χατζησάββα ως ηθοποιού. Τον ανέβαζε ένα σκαλί πάνω από τους ομοτέχνους του που, ακόμα κι όταν δε γλείφουν τις κλίκες και τα κυκλώματα, στέκονται στην άκρη και δε συγκρούονται μαζί τους, γιατί τους λείπει (τουλάχιστον) το θάρρος.

Υπάρχουν, βέβαια, περισσότεροι παράγοντες που προσδιορίζουν την τέχνη. Είναι το ταξικό πρόσημο, πάνω απ' όλα. Επειδή, όμως, διαβάζουμε κι ακούμε (και βλέπουμε) τόσα στη mainstream τέχνη, θεωρήσαμε υποχρέωσή μας αυτό το μικρό φόρο τιμής σ' έναν καλλιτέχνη που «έμπαινε» στην κι «έβγαινε» από την mainstream τέχνη, επιδεικνύοντας ήθος και θάρρος.

Κατά τα άλλα, ας κρατήσουμε ως φωτεινό οδοδείκτη τα λόγια του μεγάλου Γερμανού:

Αν ο καλλιτέχνης δεν θέλει να είναι παπαγάλος ή μαϊμού, πρέπει να κάνει κτήμα του τη γνώση της εποχής του πάνω στην κοινωνική ζωή, παίρνοντας μέρος στους ταξικούς αγώνες. Μπορεί αυτό να φανεί σε μερικούς σαν κατάπτωση, μιας και τοποθετούν την τέχνη, αφού προηγουμένως έχει τακτοποιηθεί η αμοιβή, στις πιο ψηλές σφαίρες. Όμως, οι περισσότερες αποφασιστικές μάχες του ανθρώπινου γένους δίνονται πάνω στη γη, όχι στους αιθέρες, και «έξω» στη ζωή, όχι μες στους εγκεφάλους. Κανείς δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τις αντιμαχόμενες τάξεις, γιατί κανείς δε μπορεί να υψωθεί πάνω από τον άνθρωπο. Η κοινωνία δεν έχει κανένα κοινό μέγαφωνο, όσο είναι χωρισμένη σε αντιμαχόμενες τάξεις. Έτσι, όσοι λένε πως δεν ανήκουν σε κόμματα και δεν ανακατεύονται στην πολιτική σημαίνει πως ανήκουν στην άρχουσα τάξη (Μπέρτολτ Μπρεχτ).

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση